A photograph of miners in a field, overlaid with a red tint and large white outline text. The text 'FOR' is the largest element, with 'ZAGREBAČKI' and 'SALON' below it, and 'NE RADI' and 'SAM' to the right of 'SALON'.

FOR

ZAGREBAČKI

SALON

NE RADI

SAM

**58.
ZAGREBAČKI
SALON**

**PRIMIJENJENE
UMJETNOSTI
I DIZAJN**

**NE RADI SAM
20. — 30.1.2024.**

ULUPUH

**58.
ZAGREBAČKI
SALON**

**—
PRIMIJEJENE
UMJETNOSTI
I DIZAJN**

**—
NE RADI SAM
20. — 30.1.2024.**

LAUBA —
KUĆA ZA LJUDE
I UMJETNOST
PRILAZ BARUNA
FILIPOVIĆA 23,
ZAGREB

GALERIJA ULUPUH
ILICA 13/1, ZAGREB

ULUPUH, GALERIJA
PERMANENTA,
PRERADOVIĆEVA
44/1, ZAGREB

ORGANIZATOR

Hrvatska udruga likovnih umjetnika
primijenjenih umjetnosti — ULUPUH,
Preradovićeve 44/1, Zagreb

RAVNATELJICA SALONA

Ivana Bakal

KUSTOSICA I AUTORICA KONCEPCIJE

Branka Benčić

OCJENJIVAČKI SUD

Silva Kalčić, Iva Körbler, Tihomir Milovac,
Ana-Marija (Maša) Poljanec i kustosica
Branka Benčić

OCJENJIVAČKI SUD HRVATSKE SEKCIJE AICA

Ivana Meštrov, Igor Loinjak i Boris Greiner

Svi radovi odabrani za izlaganje na Salonu
konkuriraju za nagrade Salona. Članovi
stručnih tijela Salona kao i njihovi bliski
srodnici imaju pravo sudjelovanja na Salonu,
ali izvan konkurencije za nagrade.

VIZUALNI IDENTITET SALONA

Igor Stanišljević

POSTAV IZLOŽBE

Branka Benčić

TAJNICA 58. ZAGREBAČKOG SALONA

Maruša Stamać

DIZAJNER SVJETLA

Saša Fistrić

**PROGRAM
SALONA**

SUBOTA

—

20.1.

19:00

Svečano otvaranje 58. zagrebačkog salona

Lauba, kuća za ljude i umjetnost, Prilaz baruna Filipovića 23A, Zagreb

NEDJELJA

—

21.1.

11:00

Radionica za javnost Plastic jungle

Voditelj: Hrvoje Đukez
Galerija ULUPUH, Ilica 13/1

13:30

Radionica Wiki ABC workshop HrW inicijative

Voditelji: Željko Blaće i Sanja Bachrach Krištofić
ULUPUH, Galerija Permanenta,
Preradovićeveva 44/1, Zagreb

PONEDJELJAK

—

22.1.

16:00

Predavanje Darka Fritza i Sani Sardelić: Bernardo Bernardi (Korčula, 1921. — Bol na Braču, 1985.) – Kako obilježiti obljetnicu?

Lauba, kuća za ljude i umjetnost, Prilaz baruna Filipovića 23A, Zagreb

10:00 — 17:00

Izložba radova Modno igralište

U suradnji s Tekstilno-tehnološkim fakultetom Sveučilišta u Zagrebu, Zavodom za dizajn tekstila i odjeće
Galerija ULUPUH, Ilica 13/1
do utorka, 30.1.

NEDJELJA

—

28.1.

11:00

Radionica: Šahtofonski pancerizam iz instrumentarija DB Indoša

Voditelji: DB Indoš & Tanja Vrvilo
Lauba, kuća za ljude i umjetnost, Prilaz baruna Filipovića 23A, Zagreb

UTORAK

—

30.1.

19:00

Svečano zatvaranje 58. zagrebačkog salona uz svečanu dodjelu nagrada

Lauba, kuća za ljude i umjetnost, Prilaz baruna Filipovića 23A, Zagreb

02

**POPIS
AUTORA I
RADOVA**

LAUBA – KUĆA ZA LJUDE I UMJETNOST

- 1 Tin Andonovski**
Igra kao skulptura,
skulptura kao igra
- 2 Mario Aničić**
Monografija crvenoj zvijezdi
petokraci: 'Antifašizam kao
samoobrambeni spomenik'
- 3 Kristina Antolić**
Balkanska rapsodija
- 4 Ars Metallum**
Bonita / Starfish / It was just
a dream – izvan konkurencije
- 5 Nevia Vukelić Barović
i Dora Barović**
XS : XL
- 6 Željko Blaće i Plakor Kovačević**
QueeringW
- 7 Željko Blaće**
20 godina otvorenih i održivih
medija – Wikipedia + Creative
Commons
- 8 Jelena Blagović**
Svaki je umjetnik za sebe,
svi zajedno nikad
- 9 Duška Boban**
Dodir vida – radionica
i izložba fotografija
- 10 Anita Celić Cella**
Nipplepeople triptih
- 11 Hrvoje Đukez**
3 prihvatljiva stolca
od odbačene plastike
- 12 Vida Đuran**
Ne pleti sam
- 13 Jana Franušić i Ana Salopek**
Mala slobodna knjižnica
- 14 Darko Fritz i Sani Sardelić**
Bernardo Bernardi, info pano
i Program obilježavanja 100
godina od rođenja
- 15 Marija Gradečak**
Shlapa
- 16 Tea Hatadi & Gonzalo Fernández**
Panem et circenses
- 17 Miranda Herceg i Martina Franić**
Transponiranje
- 18 Miranda Herceg i Ksenija Jurinec**
Otvoriti i zatvoriti vrata
- 19 Nataša Kabalin**
Magija vatre i zajedništva

- 20 **Ivan Klisurić**
Strujanja / Currents – 34 godine
GMK / 34 years of GMK
- 21 **Ivan Klisurić**
Kuća bez temelja
/ House without a ground
- 22 **Karla Kocijan**
Knjiga 'O namještaju'
- 23 **Kuna zlatica**
1972 — 2022 Pedeset godina
Svjetskog festivala animiranog
filma – Animafesta Zagreb
- 24 **Sanjin Kunić**
ZZZ objekt
- 16 25 **Boris Ljubičić**
No smoking
- 26 **Anto Magzan**
Dostojanstvo
- 27 **Višnja Makek**
Restoracija – timski rad
- 28 **Nataša Mihaljčičin**
Ljetovanje iz snova razglednice
- 29 **Nataša Mihaljčičin**
Sajam vjenčanja
- 30 **Ivana Mrčela**
Šavovi
- 31 **Patrizia Dona**
Qwerty Unique #2
- 32 **Plac Studio, Antonia Dorbić,
Ana Kovačić**
Obrt Net 2023.
- 33 **Dinko Peračić i Miranda Veljačić**
Usijano more / The sea is glowing
- 34 **Danijela Pičuljan**
Može i bez struje
- 35 **Snježana Pokos Vujec,
Nela Marušić i Elizabeta Wagner**
Temelji, predstavljanje keramičkih
skulptura nastalih iz jedne
mentorsko prijateljske suradnje –
Izvan konkurencije
- 36 **Rašić+Vrabec**
Gledam dodirom – inkluzivna
izložba
- 37 **Rašić+Vrabec i Novena d.o.o.**
Đurđevački pijesci – Multimedijски
posjetiteljski centar
- 38 **Željko Serdarević, Mladen Đikić
i Dragan Mileusnić**
Road movie
- 39 **Biserka Šipek
i Jasna Štih Kapetanić**
Model 1 – prezentiran na modnoj
reviji 88. Zlatna igla
- 40 **Sanja Šebalj**
Povuci crtu
- 41 **Ivan Tudek**
Zajedno

42 **Studio Tumpić/Prenc**

Kappo – Deset+deset

43 **Marija Udovičić i Ana Lovnički**

Futur sklop (Glavom
kroz budućnost)

44 **Mirna Udovčić i Tin Dožić**

Šumska koliba

45 **Martina Vrdoljak Ranilović**

Project #1

46 **Darija Žmak Kunić**

Novi život stoljetne pinije

POZVANI AUTORI

47 **Ben Cain**

The New World of Work (Feet) –
Bespoke work shoes /
The New World of Work (Body)
– Bespoke work coats on powder-
coated steel frame

48 **FoAM & Maki Ueda**

Scent Imprints & Mnemonic Trails

49 **Matija Ferlin & Mauricio Ferlin**

But I Am Alive

50 **Siniša Ilić, BADco, Damir Gamulin**

Gamba, Goran Ferčec
Rad panike – artefakti izvedbe

51 **Siniša Ilić**

Politika Boja - Chromopolitika
Bojana Đorđeva

52 **Marino Krstačić-Furić**

& Ana Tomić

Fiume Fantastika Timeline

53 **DB Indoš & Tanja Vrvilo**

Šahofonski pancerizam
za dvije crne gitare

54 **Ana Labudović, Ana Hušman,**

Ivana Meštrov, Dubravka Sekulić,

Marko Tadić, Nikola Bojić

Biblioteka o Općenito vol. 1

55 **Oaza**

Oaza Books

56 **Dino Zrnc**

Tepih

**GALERIJA
ULUPUH**

—

57 **Plastic jungle – radionica
za javnost**

Hrvoje Đukez

58 **Modno igralište**

Mentorice:
prof.art. Paulina Jazvić
doc.art. Ivana Mrčela
Studentice:
Melani Međeši
Valentina Ferenščak
Marta Jurčić
Ana Majdandžić
Tena Omerović
Sofija Varga

**UVOD U
SALON**

UVODNIK

—

IVANA BAKAL, RAVNATELJICA 58. ZAGREBAČKOG SALONA

Na natječaj 58. zagrebačkog salona – primijenjene umjetnosti i dizajn, pod temom Ne radi sam autorice kustosice Branke Benčić, prijavljeno je 117 izlagača s 218 radova. Selekciju je prošlo 43 umjetnika odnosno autorskih timova. Autorica koncepcije i selektorica/kustosica u suradnji sa selekcijskim sudom pozvala je desetak umjetnika i autorskih grupa na izlaganje, prezentaciju radionica ili izlaganje u sklopu središnje teme i/ili u sklopu pratećeg programa Salona. Time je zaokružena cjelina trogodišnjeg prikaza radova nastalih u području primijenjene umjetnosti i dizajna na ovoj našoj najvećoj nacionalnoj izložbi posvećenoj tim temama.

Umjetnici su pozvani da radovima odgovore na temu realizacijom rada ili radova posebno osmišljenih na temu Salona ili prikazom radova nastalih u sklopu samostalnih projekata koji povezuju autore i autorske grupe u sklopu realiziranih djela i već prezentiranih javnosti u zemlji i inozemstvu u proteklom trijenalnom razdoblju.

Za prijavu na Salon nije bilo kotizacije.

Tijekom realizacije izložbe kao organizatori suočili smo se s velikim problemom zbog nedovoljno adekvatnih prostora u gradu Zagrebu, odnosno potrebnih termina za

realizaciju velike središnje izložbe. Naime, u tijeku su obnove brojnih muzeja i galerija koji su radi konstrukcijske ili potpune obnove zatvoreni za kompletnu upotrebu ili javne prezentacije, a dio već priznatih i veoma atraktivnih prostora, pojedina smo se prije koristili, preimеноvan je u (privremena) skladišta u kojima su pohranjene umjetničke zbirke i arhive institucija u obnovi. Dio prostora, koji su, srećom, već uspješno obnovljeni, rezervirani su za zaostale projekte institucija koje tim prostorima raspoložu, a koji su bili odgođeni i moraju se realizirati u zakonskom roku.

Ono što nam je tijekom priprema prethodnog, 55. zagrebačkog salona izgledalo kao iznimno velik i gotovo nerješiv problem, u pripremi i realizaciji uz pandemiju COVID-19 s jedne strane i velike posljedice potresa s druge strane, na naše veliko zadovoljstvo u jednom se trenutku kvalitetno riješilo.

Ovoga puta imali smo još manje mogućnosti, stoga smo realizaciju 58. izdanja Salona započeli u listopadu prošle godine iznimno vrijednom samostalnom izložbom naziva Pjesme od stakla pobjednice 55. zagrebačkog salona Gordane Drinković, koja je realizirana u Galeriji AMZ Arheološkog muzeja u Zagrebu u Hatzovoj ulici, a završava koncem siječnja ove godine svečanom dodjelom nagrada.

Središnja izložba Salona postavljena je od 20. do 30. siječnja 2024. u Laubi – kući za ljude i umjetnost, a dio pratećeg programa realizira se u Galeriji ULUPUH u Ilici 13/1, odnosno u ULUPUH-ovoj galeriji Permanenta u Preradovićevoj 44.

Još jednom pokazalo se kako sve više nestaju granice između tzv. tradicionalnih polja umjetnosti i kako umjetnici u svojem radu sve više kombiniraju različite medije, odnosno mijenjaju medije i rukopise.

Zahvaljujem svim umjetnicima na odzivu, svim suradnicima na realizaciji izložbe: autorici koncepcije, kustosici i autorici postava Branki Benčić te ocjenjivačkom sudu, tajnici Salona Maruši Stamać, autoru vizualnog identiteta Igoru Stanišljeviću, djelatnicima ULUPUH-a na iznimnom doprinosu te ostalim suradnicima na pomoći u realizaciji programa 58. zagrebačkog salona u organizaciji ULUPUH-a.

Velike zahvale financijskim pokroviteljima izložbe Ministarstvu kulture i medija RH i Gradskom uredu za kulturu i civilno društvo Grada Zagreba, organizacijskom odboru Salona, svim partnerima i prijateljima Salona bez kojih ga ne bismo mogli realizirati.

NE RADI SAM

—

BRANKA BENČIĆ, KUSTOSICA 58. ZAGREBAČKOG SALONA

Ne radi sam, koncepcija oko koje se razvija ideja 58. zagrebačkog salona posvećenog primijenjenim umjetnostima i dizajnu, sveobuhvatna je tema koja okuplja različite oblike djelovanja te pozicije i prakse povezane sa zajedničkim mišljenjem i stvaranjem, suradnjom, razmjenom, interakcijom i kontekstima u pozadini složenih stvaralačkih i proizvodnih procesa koji uokviruju nastajanje novih kreativnih intervencija, razvijajući se od prostornih situacija, preko objekata i slika, do znanja, knjiga, ali i atmosfera, krajo-lika, arhiva, sjećanja...

Posljednjih se dvadesetak godina sve više umjetnika udružuje u formalne i neformalne, trajne ili povremene/privremene grupe ili kolektive koje djeluju kao mikrosocijalne neinstitucionalne zajednice s težnjom da njihovi pripadnici ostvare zajednički umjetnički program, cilj, vrijednosti ili metodologiju rada. No umjetnici, dizajneri, arhitekti, okupljeni u privremene ili formalne grupe sa zajedničkim ciljevima pojavili su se mnogo puta u recentnoj povijesti, odnosno povijesti umjetnosti. U njihovu nasljeđu, produkciji, hibridnosti djelovanja, nasljeđu čvrstih ili labavih veza otvara se horizont mogućnosti drugačijeg oblikovanja, situacijsko specifičnog, privremenog, dijeljenog resursa zajedničke snage i stvaranja.

Polazište promišljanja i konceptualizacije 58. zagrebačkog salona posvećenog primijenjenim umjetnostima i dizajnu polazi od ideje okupljanja i preispitivanja brojnih i raznolikih suradničkih inter- i transdisciplinarnih praksi umjetnika, arhitekata, teoretičara, znanstvenika, dizajnera, obrtnika, istraživača koje se manifestiraju kao mjesto susreta različitih metoda, estetika i praksi, a fokus je usmjeren prema suradničkim, grupnim i kolektivnim procesima stvaralaštva te odnosima, kreativnim pregovorima, interakcijama i unutrašnjim dinamikama između aktera kreativnog procesa, umjetnika i drugih sudionika/suradnika u tim procesima. Isto tako istražuju se i promatraju novi oblici veza i novi oblici rada kao potencijal praksi za novu generaciju.

Izmješteni izvan procesa osamljenog atelijerskog rada, sobe ili studija, uglavnom ne radimo sami, a suradnja postaje temelj stvaranja zajedničkog prostora djelovanja.

Izložba *Ne radi sam* reflektira pristigle odgovore na javni poziv za izlaganje, a njezina neizvjesna struktura, umjesto stvaranja sustavnog kataloga praksi, predlaže nacrt za jednu od privremenih konstelacija trenutačne produkcije, u čijoj pozadini odjekuje koncept *DIWO – Do It with Others* – kao decentralizirane metode zajedničkog osnaživanja koja nastaje u okvirima umjetničke

sukreacije, gdje se fokus stvaranja izmješta prema umreženim, suradničkim, koprodukcijским aktivnostima.¹ *DIWO* prakse otvaraju prostor za različite žanrove i iskustva koji rekonfiguriraju ustaljene obrasce produkcije i distribucije.

Izložba uključuje pojedine umjetničke pozicije i prakse koje se uobičajeno smatraju pripadnima prostoru primijenjenih umjetnosti ili kolektivnom umjetničkom radu. Razvija se kao prostor mekih rubova koji zajedno okuplja grafički i produkt dizajn, izložbenu arhitekturu, prostorni dizajn, modu, scenografiju, rekvizite izvedbe i drugo, okupljajući i stvarajući dijalog praksi umjetnika, dizajnera, kustosa, arhitekata..., koji preispituju instrumente, ekologije, pejzaže, radnu odjeću, industrijsko oblikovanje, teme rada, osjećajnost, dispozitive izložbe, muzeja, izvedbe. U tom se smjeru razvija i izbor nekoliko pozvanih autora koji naglašava središnju temu i upotpunjuje trogodišnji pregled ovog Salona.

Prethodno trogodišnje razdoblje, obuhvaćeno ovim Salonom, mahom je obilježila COVID-pandemija, donijelo je neke nove oblike rada, istovremeno izolaciju i digitalnu povezanost, ali je isto tako obilježilo entuzijazam ponovnih susreta, stvaranja zajednica, novih struktura podrške. Serija kratkih intervjua *QueeringW* osvrće se na novu situa-

ciju zajednice Queering Wikipedija. Osim toga, to je razdoblje u velikoj mjeri u kulturnoj i umjetničkoj proizvodnji obilježila Rijeka – Europska prijestolnica kulture, kao veliki produkcijski kulturni katalizator. Upravo iz Rijeke dolaze primjeri realizirani i koncentrirani u razdoblju važnih produkcijskih i kreativnih mogućnosti, predstavljajući nasljeđe projekta. Ono se najviše ogleda u postavima velikih izložbenih produkcija kao oblika prostorne geste i reprezentacije vizualnog mišljenja poput *Fiume fantastica* i *Usijano more*. Riječki krug tu ne prestaje – monografija *Antifašizam kao Samoobrambeni spomenik* nastoji interpretirati umjetnički rad Nemanje Cvijanovića *Spomenik crvenoj Rijeci*, crvenu zvijezdu na riječkom neboderu, također izveden u kontekstu EPK, kao i *Rad panike* izvedbenog kolektiva BADco na Salonu prisutan u obliku videodokumentacije, crteža, publikacije, a donosi suradnje Siniše Ilića, Gorana Ferčeca i Damira Gamulina. Arhiv BADco dom je pronašao u Muzeju moderne i suvremene umjetnosti. Nadalje Ana Labudović sa suradnicama stvarala resurs dijeljenje znanja formiran kao *Biblioteka o Općenito*, susret ekologije i skulpture donose kolektivne opatijske intervencije Darije Žmak Kunić, a fragment izložbenog mobilijara Pomorskog i povijesnog muzeja Hrvatskog primorja u Rijeci za prostor Guvernerove palače rad je Sanjina Kunića.

Rekviziti i scenografije prošlih izložbi i izvedbi pozivaju na ponovnu aktivaciju. Teatar objekata poziva nas da promislimo kako se možemo koristiti izloženim predmetima. Odloženi, obješeni, polegnuti, podsjećaju na nedovršen ili obustavljen proces materijalne proizvodnje, rada, ili ostatke proizvodnog procesa.

Hibridni objekt, preparirane gitare šahtofonski je instrumentarij Damira Bartola Indoša nastao razradom zvučno-scenskih objekata sastavljenih od duhovno recikliranog postindustrijskog otpada od kasnih osamdesetih godina 20. stoljeća, a instrumentima se koristi kao izvođačkim aparatima i scenskim objektima u višemedijskim inscenacijama grupe Kuća ekstremnog muzičkog kazališta, autorskog dvojca D. B. Indoš i Tanja Vrvilo. U svojem se radu Ben Cain referira na tipologije, rekvizite i modele suvremenog rada kako bi uputio na međudnose različitih suprotnosti. Radovi kombiniraju utilitarnu svakodnevnu radnu odjeću i obuću koju umjetnik razvija u suradnji s obrtima i malim proizvodnim pogonima. Tepih Dina Zrneca rezultat je međusobne suradnje i razmjene između umjetnika i radnika tvornice Regeneracija u kojoj je proizveden. Taj mekani krajolik prisvajanje je uspostavljenih proizvodnih tehnika i korištenje njima na neobične načine kako bi rezultat bio blizak slikarskom izrazu.

Tekstilnu industriju slično sagledava Ivana Mrčela u *Šavovima*. Nataša Mihaljčičin u vjenčanici se okreće sjećanju i korištenom stolnjaku koji funkcionira kao *found object*, posve specifično spajajući znanost, podatke, prevođenje i eksperiment arhiv promišlja FoAM, reciklažom se bavi Hrvoje Đukez, Vida Đuran kolektivnim pletenjem, a Višnja Makek fotografijom kolektivnog rada na skeli, dok videoradionica Danijele Pičuljan daje 'upute' kao model didaktičkog rada na daljinu (...).²

Posvećen među ostalim 'kolektivnoj infrastrukturi' u kulturi i umjetnosti kao 'infrastrukturi podrške', zajednički rad može uputiti na mogućnosti i izazove u okviru razmjene ideja i praksi uokvirenih horizontom zajedničkog djelovanja, posuđujući ideju Judith Butler koja kolektivnost razmatra kao infrastrukturu. Fokus se smješta na mapiranje specifične infrastrukture – društvene, materijalne, vizionarske – kolektivnih veza i povezivanja. Shvaćena kao cross platform, suradnja umjetnika, dizajnera, teoretičara, znanstvenika, postaje privremeno mjesto presijecanja različitih žanrova i model stvaranja svjetova, od zajedničkih instalacija, konstrukcija kazališne scenografije, rekvizita ili ostataka izvedbe, autorskih intervencija u tvorničku proizvodnju, do rada kolektiva, umjetničkih organizacija, platformi ili neformalnih grupa,

prema artikuliranju modela zajedničkog rada, oblika društvenosti te struktura podrške, ili međusobnog učenja, nadopunjavanja, upisanih ne samo u koncepte već u taktike i metode pronalaženja diskurzivne i društvene dimenzije umjetnosti. Uokviruju se fragmenti prizora ili sjećanje na prostore rada, ostaci proizvodnog procesa. U tome smislu, prelazeći umjetničke okvire, postavlja se pitanje kako (umjetnički) djelovati u društvu danas. Izložba Ne radi sam ponudit će tek jedan od mogućih fragmentarnih pogleda na načine (samo)organiziranja, grupnog djelovanja i uvjeta rada.

¹ Marc Garrett: *Do it with others – Artistic co-creation as decentralized method of peer empowerment in today's multitude*; <https://marcgarrett.org/2014/02/12/diwo-do-it-with-others-artistic-co-creation-as-a-decentralized-method-of-peer-empowerment-in-todays-multitude/>.

² Za potrebe ovog teksta nemoguće se osvrnuti na sve pristigle radove.

04

**KATALOG
NATJEČAJNIH
RADOVA**

TIN ANDONOVSKI

**IGRA KAO SKULPTURA,
SKULPTURA KAO IGRA**

Godina: 2023.

Kreativno didaktička igra u kutiji

30

Igra kao skulptura, skulptura kao igra rad je načinjen od dvije primijenjene skulpture/objekata osmišljenih kao kreativno-didaktičke igre, formirane od plošno-istanjenih oblika. Objekti slaganjem potiču aktivno učenje i rješavanje problema, razvoj likovnog jezika, motoričkih sposobnosti i intrinzičnu motivaciju.

Sastavljanje objekata i njihovih verzija – interaktivne kutije i skulptura velikih formata, potiče znatiželju i imaginaciju, i omogućuje modeliranje likovnih elemenata kroz igru. Interaktivnost skulpture omogućava slobodno oblikovanje plošno-istanjenih oblika fizičkom intervencijom i konstrukcijom, aktivnim oblikovanjem putem zabave. (Re)komponiranjem formi svaka nova verzija skulpture/objekta odražava trenutnu viziju i imaginaciju osobe koja ju oblikuje. Skulpture nastaju i dobivaju svoj život igranjem i intuitivnim oblikovanjem njegova stvaraoca.

MARIO ANIČIĆ

**MONOGRAFIJA CRVENOJ ZVIJEZDI
PETOKRACI: 'ANTIFAŠIZAM
KAO SAMOBRAMBENI SPOMENIK'**

31

Godina: 2021.

Dizajn monografije nastoji interpretirati umjetnički rad Nemanje Cvijanovića, *Antifašizam kao Samoobrambeni spomenik*, MMSU, EPK2020 Rijeka. Negative pojave u hrvatskom društvu, uzrokovane lošim politikama iz vremena ranih devedesetih godina prošloga stoljeća u nacionalističkoj fazi osamostaljivanja Republike Hrvatske od federalnog odnosa sa socijalističkim Republikama Jugoslavije, kao što su nacionalistički šovinizam i neoustaštvo, ne mogu se više tolerirati u javnosti nego bi ih trebalo nedvosmisleno označiti kao neprihvatljive i prema Ustavu Republike Hrvatske zakonski ih osuditi.

GRAFIČKI DIZAJN Mario Aničić / **KONCEPT** Nemanja Cvijanović / **UREDNICI** Tevž Logar, Vladan Jeremić / **PISANI PRILOZI** Ivana Bago, Gal Kirn, Michał Kozłowski, Dragan Markovina, Katarina Peović, Srećko Pulig, Stefano Taccone / **PRIJEVOD PISANIH PRILOGA** Goran Vujasinović, Dušan Grlja, Jelena Ternovec, Ivan-Boško Habuš, Mike Watson, Andrew Hodges / **FOTOGRAFIJA** Tuğhan Anıt, Nemanja Cvijanović, Daniele Capra, Darko Duda, Siniša Gulić, Tanja Kanazir,

02/26

defined as a monument – the central material and discursive object of the politics of memory. In this case it is connected to the memory of the victims that were necessary for the victory over the fascist occupation during WW2, and more immediately to the memory of the wound inflicted on the world at large that was caused by the violence of fascism. Moreover, the work is defined as a self-defensive monument, meaning that the wound it refers to is not only situated in the past but also in the future, since it literally counts on being attacked.

The precondition of the existence of a self-defensive monument is the existence of the adversary expected to attack it, the one with whom it is intricately connected and with whom, in the last instance, it shares the same terrain, the same being-*ing*. In that regard the enemies of the monument, according to the rules of the game, won't simply engage in direct attacks, but will also show their own wounds – bleeding, got shot, gutted, Communist (as I Croatian War of Independence), etc. – for which they will blame the red star (half clipped and wounded). The "Clash over" that they are defending against exists without those wounds, as per the classic definition of the nation given by the French historian Ernest Renan. In order to establish a nation and the feeling of national belonging, Renan claimed, the cultivation of remembrance of common suffering is necessary: much more than the memory of victories. What is the artistic intervention that would be able to step out of this enchanted being-*ing*? If the goal of engaged or even communist art is to awaken the consciousness of those that are not yet able to see clearly, what is the artistic intervention that would not count on the inherent vanishing of the radical right – which necessarily makes the artist at the same time a victim and a hero – but would count instead on the chance of their joining to another kind of struggle, the "struggle for a more just society"? An artwork that would make even its "adversaries" see in the façade of the flagpole a doorway to the history of conflict between the common good and its privatization?

After all, one of the useful lessons taken from the heritage of the communist movement and the People's liberation struggle regards the tac-

All these lessons and events...
[Caption text partially obscured]

Tajana Fabi, Kroatija...
[Caption text partially obscured]

Međutim, melanholija i revolucija možda i nisu u kontradikciji – i jedno i drugo, kako je predložila Tajana Fabi, vodi nesukcesima, pa tako i antifašistička kuga u kojoj se subjekt daje za otkon izvan sebe. Drugim riječima, kako tvrdi Fabi, melanholija nije posljedica revolucije, već njen preduvjet: Crjavičevićeva vrijedna obdijeljuje taj odnos, dajući nam grubo svjedočanstvo o stanjima koja nisu partizanski bojeva koji su svoj život dali za društvenu revoluciju, tjela koja su i danas, u ustaljenim i namrzotom obliku, spremna bratiti ideje za koje su se borili. Interesno, kod na čim mijenja polje komunistička koja je valjalo od mnogobrojnih nastajanja, a čija se antifašistička misao prenosi u polje drugog strika Wendy Brown, u kojem govor o suocenoj na povodu komunistički strukturi kao temelja za ekonomski političke identiteta u neoliberalnom kapitalizmu. Iako Crjavičević u opisu prednjači ekvivalentno govor o svjetlosti kao internacionalističkom radikalnog pokreta i borbe za revoluciju. Drugim, nađ je prije svega definisan kao spomenik, sveučilišni materijal i diskursivni objekt politički opetiti, ovde juno veat na optanje za ljudske strve kojima je plodna pobjeda nad fašističkim okupacijom u Drugom svjetskom ratu, a povodom i optanje na povodu na svjetsko historijskoj razini utrokovano nastojanje. Brojevi, definiran je kao nasodokodenti spomenik, što znači da povreda sa koja je veatan nije ampuetna samo u prošlosti već i budućnosti – on dostižno računsa na napad.

Drugije postojanje samoodređenog spomenika je postojanje protititika koji će ga napasti, a kojima je na taj način nesukcesivan i u kojima su, u konatitici, nalat na inton kerem, nastat intog ringa. Na tovi terem, a skladu s povratno igre, protivnici opomenika nije postojanje na nastupi nego i e i sami postuju svoje rane – Herberg, Gabi otek, Gulg, Domotvatska rat, itd. – za koje će okriviti crveni svjetlo (ukodur okrenje i razotkone). Horatano koje brane ne pomeni već tih rana, iud prema klasnoj definiciji manje franudovne pojovitara Ernesta Renana, koji je tvrdio da je za formiranje nacije i optanje nacionalne pripadnosti ključno optjevanje optanje na zajedničku grupnu, više nego na pobjedu.

81

80

KROZ

Nikola Kurti / **TISAK NAKLADE** Standard 2, 4 III Nova, 11226, Pinosava, Beograd / Rosa Luxemburg Stiftung Southeast Europe, Gospodar Jevremova 47, 11000 Beograd, Republika Srbija / Muzej moderne i suvremene umjetnosti, Krešimirova 26c, 51000 Rijeka, Republika Hrvatska / Obalne galerije Piran, Tartinijev trg 3, 6330 Piran, Republika Slovenija

KRISTINA ANTOLIĆ

BALKANSKA RAPSODIJA

Godina: 2022.

Rad nije fokusiran na temu *Ne radi sam*, već problematizira poziciju individue unutar zajednice koja ograničava mogućnost djelovanja individue. Rad se temelji na problemu komunikacije individue unutar zajednice. Kroz kombinaciju pojednostavljenog teksta i slika stvara se privid monologa i dijaloga, dok rečenice izbačene iz konteksta evociraju parole što doprinosi političkom diskursu uz feministički intoniranu poziciju individue.

Oslikana žutika šivanjem se oblikuje u fragmente koji se spajaju s dijelovima tvoreći cjelinu u visećem objektu koji evocira street art.

IZVAN KONKURENCIJE

ARS METALLUM

**BONITA / STARFISH
/ IT WAS JUST A DREAM**

Godina: 2023.

34

04/56

Za tri umjetnice, tema *Ne radi sam*, u skladu je s ovogodišnjim pomakom u njihovom djelovanju. Osnovale su zajednički atelijer pod nazivom *Ars Metallum*, upravo s ciljem da rade i dijele radosti i obaveze. Da ne rade same.

Tema koju su izabrale za 58. zagrebački salon je *In the middle of the night*. Cilj je prikazati kako jedna tema budi različite asocijacije, doživljaje. Andreja Krušelj se predstavlja s krijesnicom (*Bonita*) koja je jedina buba u entomološkom svijetu koja obasjava noć simbolično prenoseći ideju stvaranja. Sonja Turner Fegić je izradila broš (*Starfish*) s motivom svemirskog broda koji se noću spušta na planetu i potencira mističnost noći kao doba u kojem nismo svjesno prisutni.

Julijana Rodić Ozimec je sadržaj podsvijesti, koja se javlja noću, prikazala kroz mračnu i stamenu formu (*It was just a dream*). Korištene su tehnike i materijali u skladu s nazivom grupe *Ars Metallum*.

NEVIA VUKELIĆ BAROVIĆ I DORA BAROVIĆ

XS : XL

Godina: 2023.

Fotografski ispis na papiru

Arhitektura u keramici, keramika u arhitekturi

U novoadaptiranom stanu u Vukovarskoj ulici, pomičući keramičke predmete na različite pozicije u prostoru, istraživala su se mjesta na kojima će najbolje korespondirati s pojedinim dijelovima interijera ali i međusobno. Ispitali su se odnosi arhitekture kao skulpture velikoga mjerila s keramikom odnosno skulpturom malog mjerila.

Dvije arhitektice, Dora kao autor interijera i Nevia kao dizajner keramike, kroz nastale promjene željele su stvoriti različite nove momente doživljaja tog prostora. Arhitektura i keramika u ovome radu ravnopravno sudjeluju u izložbi kompozicija, te čine skladnu i neodvojivu cjelinu. Kroz fotografiju zabilježeni su njihovi međudnosi.

36

05/56

ŽELJKO BLAĆE I PLAKOR KOVAČEVIĆ

QUEERINGW

Godina: 2020. — 2021.

Seriya kratkih videa

Početak pandemije odgođeno je prvo veliko službeno okupljanje zajednice LGBT+ Wikipedijaca/Wikimedijalaca planirano kao Queering Wikipedia konferencija u proljeće 2020. u Austriji. Nakon skoro 20 godina postojanja Wikipedije, najpoznatije i najveće infrastrukture otvorenog znanja, ovaj događaj je trebao biti posebno značajan jer je queer diskurs u ovoj visoko normativnoj publikaciji enciklopedijskog tipa bio relativno nov i slabo zastupljen (osobito u izdanjima u manjim jezicima i zajednicama) iako na njemu rade LGBT+ osobe od samog početka, no ne i otvoreno. Većina organizatora i sudionika se nikada nije upoznala, a neki dio nikada nije bio u situaciji javno djelovati ni u svojoj sredini, osim anonimno internetom. Iznenadeni pandemijskom situacijom i pod pritiskom dodatne pandemijske izolacije, organizatori su različito reagirali i pokušali biti podrška jedni drugima u izolaciji.

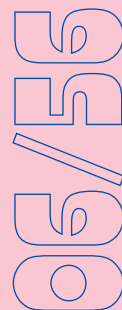
37

QueeringW je serija kratkih video uradaka nastala u obliku video izjava tri različite LGBT+ osobe koje doprinose Wikipediji i Wikimedijama a govore o svojim asocijacijama, perspektivama i pogledima odgovarajući na pitanja na engleskom jeziku: What is Queering for you? / What is Queering Wikipedia? / What is Queering Wikipedia in pandemic?

Realizacija je u obliku slovnih animacija sa govorom, u kojima su istaknute pojedine riječi i sintagme, te njihov izgovoreni ritam.

Prikazani su na socijalnim mrežama (prvenstveno Instagram, ali i ostalima) i tijekom pandemijskih online programa web streama uživo poput GlobalPride2020.org

KONCEPT I PRODUKCIJA Željko Blaće / **ANIMACIJA** Plakor Kovačević / **IZJAVE** Thomas Schallhart, Rachel Waxelbaum, John Samuel

AND VISIBLE
AND AUDIBLE
QUEER FACES
AND VOICES

CENTERING
LGBTQ+
IN ALL
FORMS OF
AND SCHOLARSHIP
AND ACTIVISM
EXISTENCE
IN ALL
ACADEMIC
DISCIPLINES

NOT JUST SAME-SEX MARRIAGE
MUCH FURTHER
SAY NO TO USUAL TO THINKING
WAY AND DOING
STRAIGHT AND
NO CIS-GENDER
CENTERING AROUND REALITIES

ŽELJKO BLAĆE

39

**20 GODINA OTVORENIH
I ODRŽIVIH MEDIJA – WIKIPEDIA
+ CREATIVE COMMONS**

Godina: 2021.

‘Bez obzira na to zanimaju li vas enciklopedistika, participativnost, otvoreni sadržaji ili otvoreni software/kod, trebala bi vas zaintrigirati činjenica da je Wikipedija navršila 20 godina i da kontinuirano spada među 20 najpopularnijih internetskih stranica (često među prvih pet) kao jedina neprofitna, dok su se svi ostali “uspješnici” izmijenili. U našem govornom području HrW_inicijativa ima za cilj raditi na pitanjima vidljivosti, raznovrsnosti i relevantnosti otvorenih i besplatnih online sadržaja, ali i šire djelovati kroz informiranje, osnaživanje, inspiriranje i educiranje raznovrsnih socijalnih grupa – osobito onih iz civilnog sektora, akademskih krugova, alternativne kulture i kulture mladih.’ – Odlomak iz manifestnog eseja objavljenog u 20. broju fanzina *Beta Vulgaris* u Splitu, doradenog za Wikipediju i 58. zagrebački salon

95/20

JELENA BLAGOVIĆ

**—
SVAKI JE UMJETNIK ZA SEBE,
SVI ZAJEDNO NIKAD**

Godina: 2021.

Eksperimentalni film

Film je inspiriran radom *Monografije* Gorana Trbuljaka, a naziv je parafraza naslova animiranog filma istog autora *Svaki je dan za sebe, svi zajedno nikad*, naslovljenog prema stihu iz zbirke poezije *Pet bijelih stepenica* Vlade

40

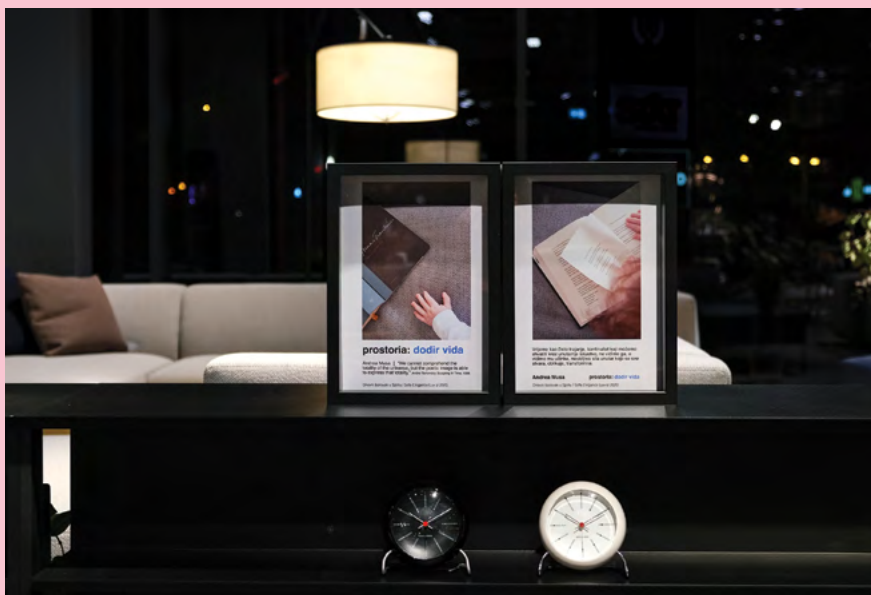
08/56

Kristla. Monografije su objekti nastali kao nacrti za buduću umjetnikovu monografiju koji kroz fotografske i filmske postupke čine vizualnu okosnicu filma. Referencijalni eksperiment kreće od Trbuljakovog plakata iz '70-ih godina *Činjenica da je nekom dana mogućnost da napravi izložbu važnija je od onoga što će na toj izložbi biti prikazano.* Činjenica da se ovim autorima pružila prilika provesti vrijeme u dijalogu s Trbuljakom, bila je važnija od načina kako je tko sudjelovao u nastanku filma. Može li se u jednom filmu kao proizvodu grupe ljudi prepoznati individualni autorski doprinos pojedinca može li se takav doprinos kroz prisvajanje tuđeg autorskog djela učiniti vidljivijim i važnijim te može li film dodati prisvojenom autorskom djelu nove vrijednosti?

41

TRAJANJE 8'20" / Super 16 mm (telekinirano / DCP) / **PRODUKCIJA** Umjetnička organizacija Terminal 3 / **PRODUCENT** Vanja Sremac / **SCENARIJ I REŽIJA** Jelena Blagović / **KOSCENARIST I GLAVNI SNIMATELJ** Branko Linta / **MONTAŽA** Vladimir Gojun / **SKLADATELJ** Matej Merlić / **OBLIKOVANJE ZVUKA** Ivan Zelić

DUŠKA BOBAN

42

DODIR VIDA – RADIONICA I IZLOŽBA FOTOGRAFIJA

Godina: 2022.

Fotografije, vodič za sudjelovanje

Na poziv iz tvrtke Prostorija za obilježavanje trogodišnjice splitskog salona predložena je radionica i izložba fotografija korisnika njihova namještaja s ciljem istraživanja osjeta i doživljaja koje potiču. Za konceptijsku inspiraciju poslužila je knjiga Juhani Pallasmaa *The Eyes of the Skin: Architecture and the Senses*, dok se sama radionička praksa temelji na principima participativne fotografije, osobito terapijske i mindful fotografije.

Sudionici su se kroz dizajnirani vodič i email korespondenciju ohrabivali da se ne opterećuju tehničkim savršenstvom fotografije, već da vjeruju kako će njena estetika proizaći iz značenja koje joj dodjeljuju. Stoga je fotografije trebalo popratiti vlastitim razmišljanjem u vidu par rečenica ili odabranim citatom. Oblikovani materijali postavljeni su u salonu gdje je priređeno otvorenje izložbe kupaca i djelatnika, koji su tako aktivno sudjelovali u promicanju hrvatskog suvremenog industrijskog dizajna.

ANITA CELIĆ CELLA

NIPPLEPEOPLE TRIPTIH

Godina: 2023.

Fotografije

Nipplepeople triptih je serija fotografija za maskirani pop duo Nipplepeople. Fotografije su nastale kolaboracijom samog benda, modnih dizajnera Lidije Lovrić & Nikole Barbira i likovne umjetnice. Kao tim djeluju godinama i zajedničkim snagama grade i pomažu iluziju oko strogo anonimnih, uvijek skrivenih iza maski i potpuno nedostupnih za intervjuje ili bilo kakav drugi kontakt licem u lice s medijima – Nipplepeople.

44

HRVOJE ĐUKEZ

46

3 PRIHVATLJIVA STOLCA OD ODBAČENE PLASTIKE

Godina: 2023.

Predmeti od jednokratne plastike

Radi se o samoiniciranom pokušaju pretvorbe vlastitog, obiteljskog i kućnog plastičnog otpada u neke konkretne i uporabne predmete. Uz istraživanje, pokušaje i teorijske pretpostavke biokemijskih i mehaničkih svojstava odabranih plastičnih vrsta – odabrane po principu učestalog korištenja i mogućnošću ovladavanja njome, načinjena su prva tri stolca isključivo od prozirnih folija za omatanje i dućanskih vrećica. U komprimiranom stanju taj materijal posjeduje trajna i čvrsta svojstva. Već usvojenim redovnim procesom obrade 40% vlastitog otpada, uz radionice za javnost za sve uzraste, dolazi se do različitih rješenja i primjera upotrebe odbačene plastike, načelno s namjerom dugotrajnije upotrebljivosti oblikovanog predmeta i što je najvažnije; kao primjer javnosti o promišljenom postupanju s materijalima koji nas okružuju te mogućim rješenjima koje zakonodavstvo nije uključilo u svoju proklamativnost, no neposrednim međuljudskim iskustvom i primjerima dijelimo te potrebe i pažnju.

VIDA ĐURAN

NE PLETI SAM

Godina: 2023.

Pletivo

Na projektu *Ne pleti sam* Vida Đuran radi posljednjih godinu dana.

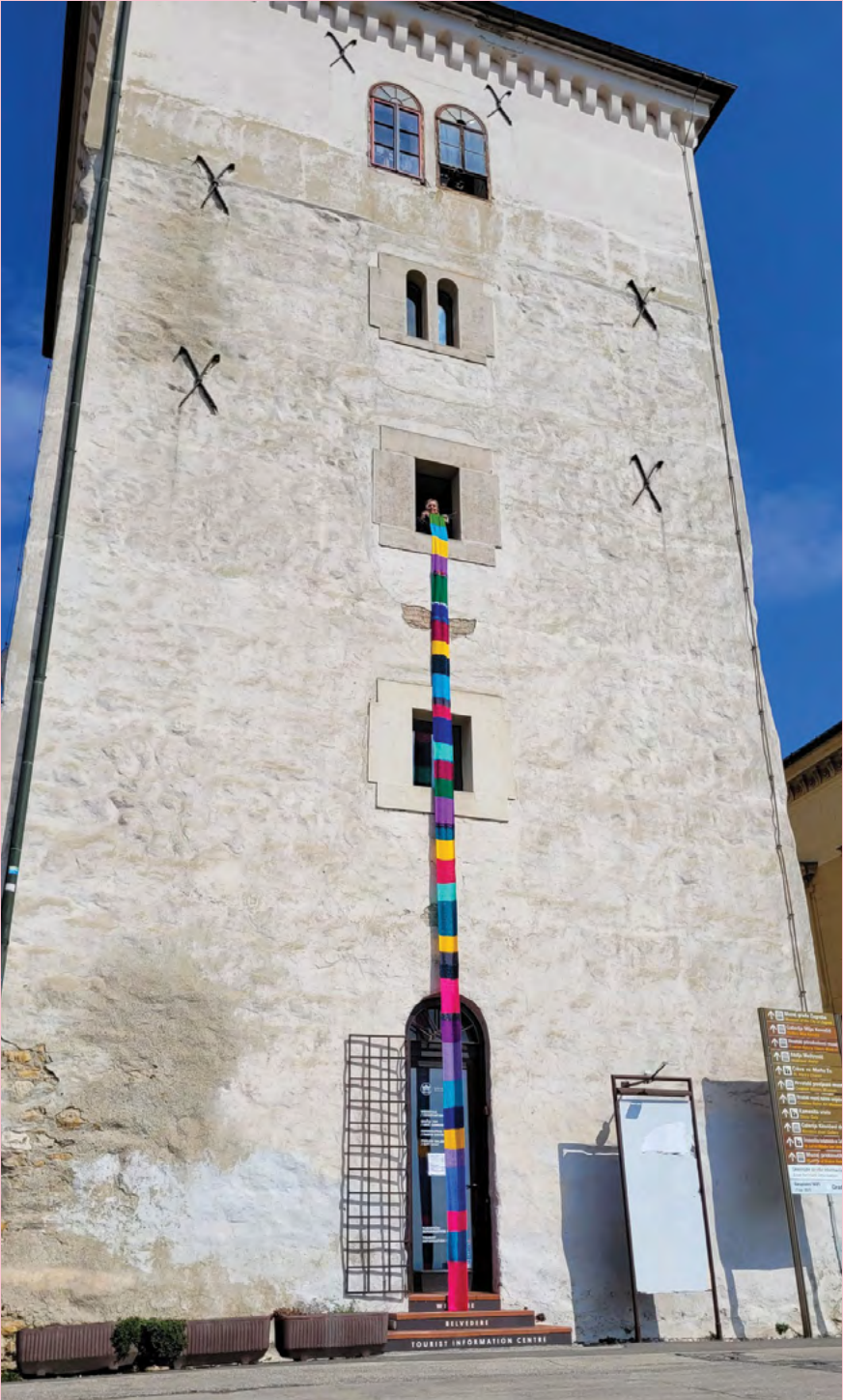
Krenula je plesti bez vremenskog ili količinskog ograničenja. Prvo klupko vune sada je prešlo u 10 metara dugi 'šal'. Projekt pletenja je u raznim etapama bio izložen na javnim performansima, kao što je spuštanje 8 metarskoga šala kroz prozor Kule Lotrščak.

Pletenje, osim što je važan dio meditativnog procesa, ujedno je i zapis u kojemu tijekom vremena se zapisuje kroz apstraktni kolorit, mijenjaju se boje, upravo kao što se i kontekst događanja mijenja. Kroz taktilnost vune pretapa se privatni spektar u opipljivo i fizičko umjetničko djelo. U projektu *Ne pleti sam* intiman prostor pletenja pretvara se u javni interaktivni i participatorni rad, u kojem se daje prilika publici da budu dio procesa.

47

12/56

**JANA FRANUŠIĆ
I ANA SALOPEK**

**MALA SLOBODNA
KNJIŽNICA**

Godina: 2021.

Kućice za knjige od hrasta i čelika

Naručitelj dizajna *Malih slobodnih knjižnica* je Gradska knjižnica i čitaonica Ogulin u sklopu projekta *Čitanje je radost*. Budući da je ogulinski kraj bogat šumama te ima dugu tradiciju drvoprerađivačke industrije, unaprijed određen uvjet od strane naručitelja bio je da *Male slobodne knjižnice* budu u potpunosti i isključivo izrađene u drvu s čeličnim nosačima. Izrađeno je sedam *Malih slobodnih knjižnica* (kućica za knjige) koje su postavljene na javnim površinama na užem i širem području Ogulina uključujući strogo središte grada, rekreativnu zonu i okoliš područnih škola čiji učenici zbog dislociranosti nisu u mogućnosti svakodnevno koristiti usluge Gradske knjižnice i čitaonice. Cilj projekta je poticanje kulture čitanja, primarno kod djece predškolske i školske dobi. Kućice je dizajnirala Jana Franušić –magistra primijenjenih umjetnosti, ilustratorica Ana Salopek izradila je

ilustracije za vrata i poleđinu svake kućice, a Učenička zadruga Obrtničke i tehničke škole Ogulin izradila je i postavila kućice.

AUTORICA DIZAJNA Jana Franušić / **AUTORICA ILUSTRACIJA POSTAVLJENIH NA KUĆICE**
Ana Salopek

DARKO FRITZ I SANI SARDELIĆ

BERNARDO BERNARDI – INFO PANO I PROGRAM OBILJEŽAVANJA 100 GODINA OD ROĐENJA

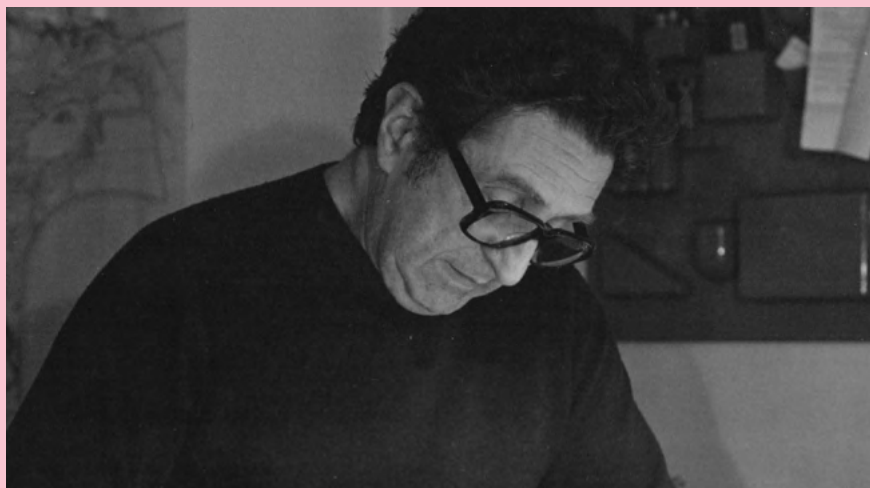
Godina: 2021. — 2022.

Video, originalni objekt – noćni ormarić, cvijeće

Program obilježavanja 100 godina od rođenja arhitekta i dizajnera Bernarda Bernardija započeo je 16.12.2021. postavljanjem informativnog panoa o Bernardu Bernardiju na Memorijalnom kompleksu – Spomeniku u Korčuli, u organizaciji Gradskog muzeja Korčula i udruge Siva zona – prostor suvremene i medijske umjetnosti.

Izložba *Isječci iz ostavštine* postavljena na 3. katu Gradskog muzeja Korčula zamišljena je kao dugoročni izlagački program tijekom čijeg bi se trajanja nastavili prikupljati, obrađivati i izlagati dizajnirani uporabni predmeti, fotografije, intervjui i dokumentarna građa vezana za ostavštinu Bernarda Bernardija. Umjetnički radovi iz serije *Zaostatak interijera* Maje Marković, kolažne interpretacije Darka Fritza, uz predmete iz fundusa Gradskog muzeja Korčula – makete Memorijalnog kompleksa, fotelja iz hotela Liburna i noćnog stolića iz hotela Marko Polo – antologijskog primjera sobe total dizajna, osnovica su ove izložbe koja se s vremenom mijenja i nadopunjuje.

51

95/56
14/51

MARIJA GRADEČAK

SHLAPA

52

Godina: 2023.
Tekstil i spužva

Shlapa je proizvod koji je nastao na osnovi natječaja *Štof by Prostorja* s ciljem ostvarivanja suradnje dizajnera s proizvodnom tvrtkom Prostorja. Prema zadatostima natječaja, stvorila se ideja za razvojem proizvoda *Shlapa* koji je ujedno osvojio 1. nagradu. Kako se dizajneri često susreću s problematikom realizacije svojih ideja u suradnji s proizvodnim tvrtkama te se odlučuju na samostalnu proizvodnju, navedeni natječaj je pozitivan primjer međusobne podrške dvije strane – proizvodne i kreativne industrije.

Ideja razvoja proizvoda *Shlapa* proizlazi iz univerzalne funkcionalnosti papučica koje koristimo u raznim situacijama i prostorima, a najviše u svojim domovima. S obzirom na to da je nezaobilazan u svakodnevnoj uporabi, cilj je bio osmisliti jednostavan, tekstilni, ali višenamjenski proizvod. Osim proizvodne, njegova kvaliteta je u podešavanju. Kroj je univerzalan i moguće ga je prilagođavati prema veličinama stopala, rješava problematiku veličina prilagođavajući se potrebama korisnika.

TEA HATADI & GONZALO FERNÁNDEZ

PANEM ET CIRCENSES

Godina: 2016. — 2023.

Kombinirana tehnika: readymade, kolaž, monotipija, asamblaž, olovka, akvarel i tempera na akvarelnom papiru 300 g

Rad *Panem et circenses* dio je projekta *Meer teilen: share more* na kojem je umjetnica radila s peruanskim umjetnikom Gonzalom Fernandezom 2016./2023. godine, a sastoji se od dvije uokvirene vreće za transport brašna: jedne iz Perua na koju su zajednički intervenirali, i druge, crtežom simulirane, iz križevačkog Mlinara. Brašno je univerzalni simbol obilja, hrane, dijeljenja, koji u ovom slučaju spaja dvoje umjetnika s različitih strana svijeta, a također upućuje na uvjete kulturne i umjetničke proizvodnje, univerzalnost potplaćenog umjetničkog rada, ali i na mehanizme kojima se društvo pokušava utišati i kratkoročno, blještavilom i obećanjima, omađijati. Kruha i igara.

53

‘Povezivanjem dvije vreće iz geografski i kulturološki potpuno odvojenih sredina, autorica ukazuje da je borba ipak prisutna, pripadanje zajednici važno, a dijeljenje nužno.’ — iz teksta Tanje Špoljar

16/56

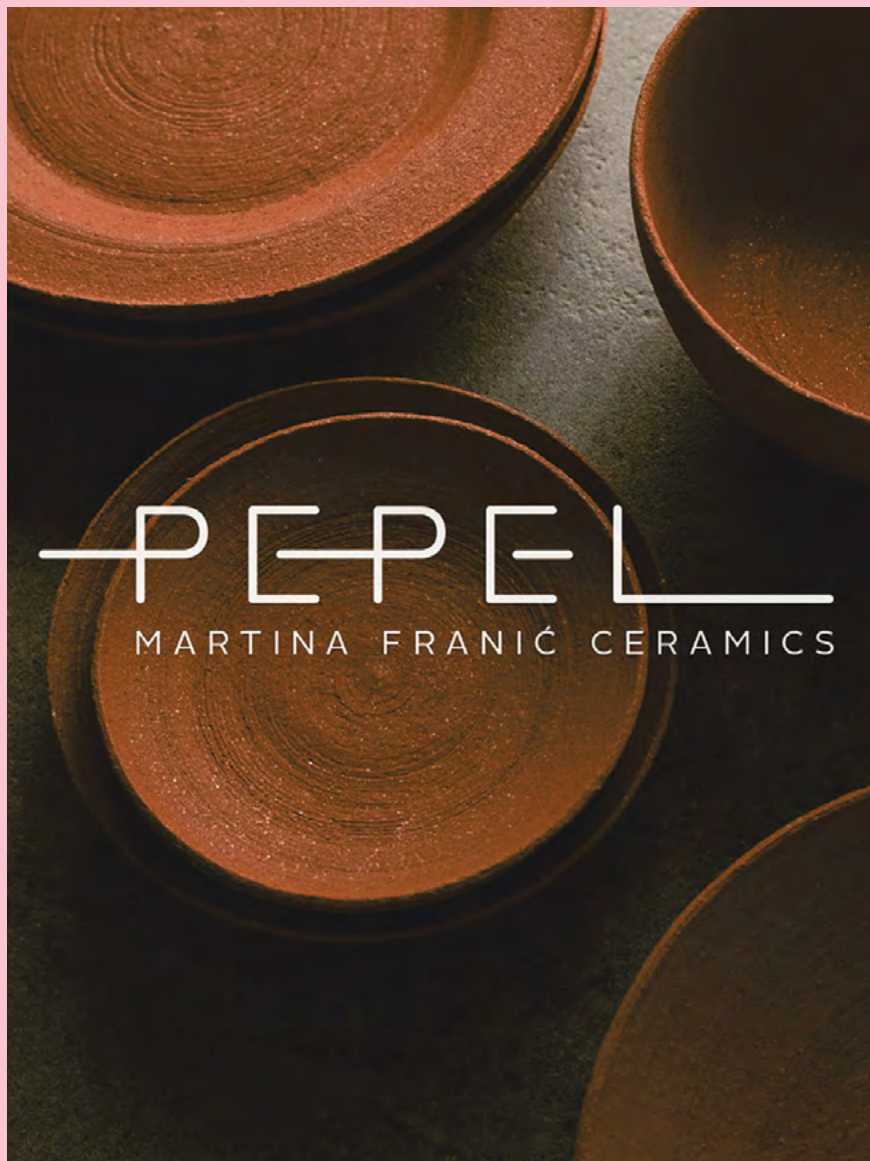

**MIRANDA HERCEG
I MARTINA FRANIĆ**

TRANSPONIRANJE

Godina: 2020.

Keramika i grafički dizajn

55

17/56

Keramičarka Martina Franić i dizajnerica Miranda Herceg svoja umjetnička i profesionalna djelovanja povezala su u suradnju prilikom nastanka keramičarskog ateliera Studija Pepel za koji je Miranda kreirala vizualni identitet. Suradnja traje već nekoliko godina, i obuhvatila je izradu logotipa, uređenje galerijsko-prodajnog prostora i šire primjene vizualnog identiteta u tiskovnim i digitalnim medijima.

56

Autorice se povezuju u zajedničkom promišljanju, estetici čistog i jednostavnog. Materijal, boje, keramičarske tehnike iz medija keramike ulaze u medij grafičkog dizajna i vizualnih komunikacija te tako dizajnerica vizualnog identiteta za Studio keramike Pepel, u kreiranju logotipa poseže za jednom od tehnika oblikovanja keramike u kojoj se koriste ručno valjane trake od gline – namotaji (eng. coils), transponirajući tako keramički potez u tipografski. Autorice izlažu svoje radove – keramiku i grafički dizajn i vizualne komunikacije za Studio Pepel stvarajući jedinstvo cjeline.

MIRANDA HERCEG I KSENIJA JURINEC

OTVORITI I ZATVORITI VRATA

Godina: 2022.

Kolor print na 220 g mat papiru

Nakon projekta *Kamo bez dizajna?* u sklopu šireg programa *Centar Oblikovanja Svakodnevice*, Hrvatskog dizajnerskog društva, autorice Miranda Herceg i Ksenija Jurinec nastavile su s istraživanjem zagrebačkih urbanih dizajnerskih tema, ovoga puta, donjogradskih haustora. Autorice pristupaju temi koja ih obje zaokuplja, privatno, kao stanovnice zagrebačke donjogradske četvrti, i profesionalno, kao dizajnerice koje zanima oprema javnih i zajedničkih prostora. Njihova pažnja posebno je usmjerena prema zoni Zelenog vala, na ulazna vrata višestambenih zgrada. Vrata predstavljaju sigurnost, ali i granicu slobode, između javnog i privatnog. Terenskim istraživanjem obrađena su i fotografirana 122 ulazna vrata stambeno-poslovnih zgrada sjevernog i južnog Zelenog vala od Draškovićeve na istoku do Savske ulice na zapadu, neka od njih, s izuzetnim autorskim potpisom njihovih kreatora, posebno su vrijedna pažnje. Većina njih imaju i potpise grafitera. 63 vrata ispisana su grafitima, a 59 nisu.

57

18/56

NATAŠA KABALIN

MAGIJA VATRE I ZAJEDNIŠTVA

58

Godina: 2022.

Keramičke šalice

Izložak se sastoji od pet malih šalica sve paljene u peći na drva na visokoj temperaturi (1400 °C), na jednoj od radionica *Clay kitchen* u Portugalu na kojoj je umjetnica asistirala.

‘Koncept je bio da zajedno oblikujemo svatko svoj predmet u vlastitoj tehnici, dijeleći međusobno znanja i iskustva i tako osvježimo vlastitu ideju i nadahnuće. Sami smo miješali i prilagođavali glinu koju ćemo upotrijebiti pri modeliranju. Nakon sušenja i biskvitnog paljenja zajedno smo izrađivali glazure, punili peć predmetima pazeći na raspored kako bi vatra učinkovito prolazila kroz peć i oko svih predmeta. Nakon toga slijedi paljenje od tri dana pri kojem svi sudjelujemo izmjenjujući se u parovima, kako bi odmorni i koncentrirani punili peć drvima i pratili idealno, unaprijed isplanirano dizanje temperature’, prisjetila se umjetnica.

Šalice su izrađene od mješavine šamotirane gline, ručno modelirane, biskvitno paljene i glazirane Sir Shino glazurom.

IVAN KLISURIĆ

STRUJANJA / CURRENTS – 34 GODINE GMK / 34 YEARS OF GMK

59

Godina: 2020.

Monografija

Ur. / Ed. Ana Kovačić, Sanja Sekelj, Lea Vene

360 str.

Publikacija Strujanja predstavlja sveobuhvatnu analizu i interpretaciju programa Galerije Miroslav Kraljević tijekom više od trideset godina te pristupa Galeriji kao jedinstvenom slučaju hibridnosti na lokalnoj sceni suvremene umjetnosti, pozicionirajući ju između nekoliko dihotomija: javni sektor – privatni sektor, amaterizam – profesionalizam, nezavisna scena – javni kulturni sustav. Uz otvaranje istraživačkih tema povezanih s pojedinim naznačenim dionicama, namjera je također bila afirmirati kustoske pozicije i rad prethodnih voditelja galerije te ukazati na širi krug umjetnika, kustosa, institucija i ostalih kulturnih radnika koji su participirali u programu i tako sudjelovali u izgradnji pozicije GMK-a na kulturnoj sceni.

20/25

IVAN KLISURIĆ

**KUĆA BEZ TEMELJA /
HOUSE WITHOUT A GROUND**

Godina: 2022. — 2023.

Katalog / mapa umjetnice Ines Matijević Cakić *Kuća bez temelja*

Izdavač: MMSU, Rijeka / GGO, Osijek

40 str.

Crtačka instalacija *Kuća bez temelja* narativna je kompozicija složenog i slojevitog karaktera kojom Ines Matijević Cakić izražava različita subjektivna iskustva.

Oblikovana je od elastičnih niti razapetih u prostoru, postavljenih na nejednakim visinama i razvučenih u različitim smjerovima tako da čine isprepletenu mrežu linija. U sekvencama međuprostora nalaze se crteži, figurativni prizori detalja iz autoričina doma izraženi u olovci na papiru.

KARLA KOCIJAN

KNJIGA 'O NAMJEŠTAJU'

Godina: 2022.

Plakat i knjiga, 280 str.

Knjiga *O namještaju*, izdavača Jesenski & Turk, priručnik je podijeljen u nekoliko cjelina. Prvi dio posvećen je povijesti i karakteristikama namještaja kroz stilske epohe s posebnim osvrtom na dizajn i dizajnere namještaja u Hrvatskoj od 1945. do danas; drugi dio je rječnik u kojemu su opisi i nazivi komada/vrsta namještaja; treći dio predstavlja najznačajnije dizajnere 20. st. i početka 21. st. kratkim biografijama, kao i njihove najvažnije stolice ili naslonjače; na kraju priručnika je mali glosar pojmova iz povijesti umjetnosti koji se u tekstu spominju, te popis literature. Knjiga je ilustrirana s preko 160 crteža akademske slikarice i koautorice knjige Diane Sokolić. Dizajn knjige napravila je Karla Kocijan i za njega je nagrađena nagradom za dizajn tiskanih medija (knjiga, časopisa i novina) međunarodnom nagradom za dizajn A'Design Award 2023. Knjiga *O namještaju* je jedna od samo pet nagrađenih svjetskih knjiga.

62

RENEŠANSA
15. st. - 1600

stol
Najpogostejša vrsta stolov, ki se uporabljajo v prostoru, ki ga zasedajo dve ali več ljudi. Stol je namenjen sedenju in pogovoru. Stol je lahko izdelan iz različnih materialov, kot so les, kovina, marmor ali plastika. Stol je lahko preprost ali zelo okrajen. Stol je lahko tudi opremljen s stoli, ki so namenjeni sedenju in pogovoru. Stol je lahko tudi opremljen s stoli, ki so namenjeni sedenju in pogovoru.

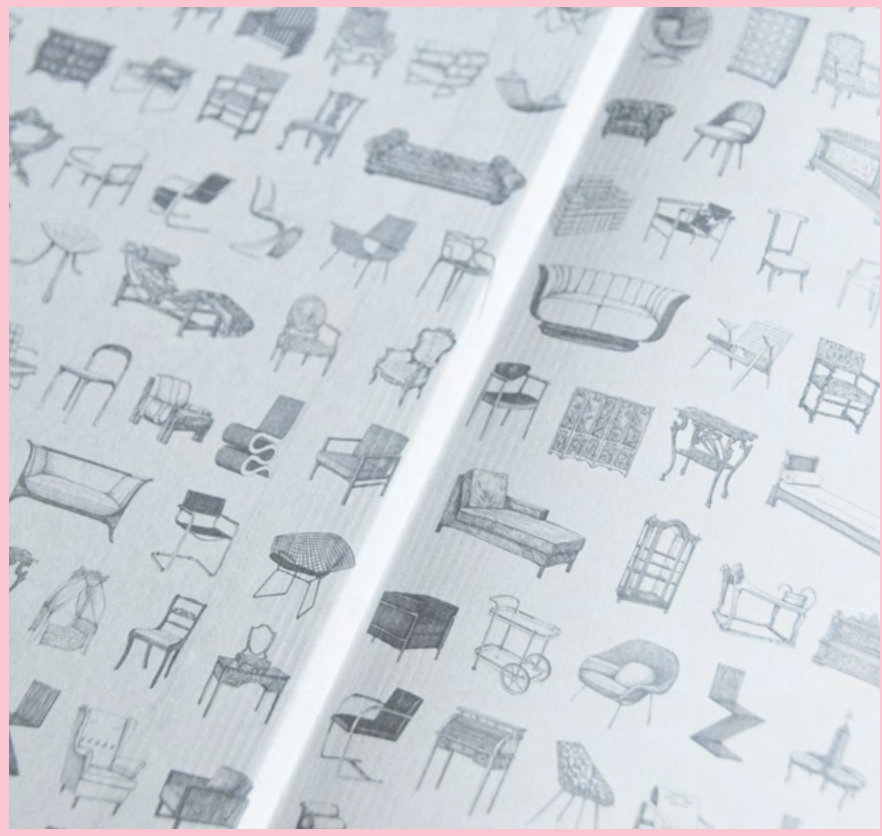

Stol iz lesa, izdelan v Italiji, okoli leta 1550. (Museum of Modern Art, New York)

Stol iz lesa, izdelan v Italiji, okoli leta 1550. (Museum of Modern Art, New York)

Stol iz lesa, izdelan v Italiji, okoli leta 1550. (Museum of Modern Art, New York)

KUNA ZLATICA

1972 — 2022 PEDESET GODINA SVJETSKOG FESTIVALA ANIMIRANOG FILMA — ANIMAFESTA ZAGREB

Godina: 2022.
Knjiga, 536 str.

64

23/56

Ova knjiga od 536 stranica u bojama cijelog spektra nastala je kao plod ljubavi divnih ljudi svih generacija i profesija. Dvanaest opsežnih poglavlja analitički osvjetljava bogatu prošlost Festivala iz interdisciplinarnih perspektiva opće povijesti i povijesti umjetnosti, arhitekture i urbanizma, dizajna, muzikologije, teorije videoigara, medijske i osobne recepcije. Uz stručne i znanstvene radove, monografija donosi i svjedočenja protagonista vremena te time daje doprinos i kulturi sjećanja i proučavanju animacije.

SANJIN KUNIĆ

ZZZ OBJEKT

Godina: 2021.

Prostorna konstrukcija od čeličnog kvadratnog profila (Izrada: Linija MC)

Kutija od panel ploče furnirane hrastom (Izrada: FineLine stolarija)

Rasvjetna tijela (Izrada prema nacrtu dizajnera: Luminis doo)

zzz objekt oblikovan je kao dio opreme za izlaganje u monumentalnom atriju Pomorskog i povijesnog muzeja Hrvatskog primorja u Rijeci. Prozirna prostorna konstrukcija ima za cilj minimalno konkurirati historicističkoj arhitekturi i bogatom dekoru palače. Sustav drvenih kubusa i staklenih pokrova tvori modularno rješenje koje omogućava izlaganje i zaštitu izložaka različitih dimenzija. Slaba postojeća difuzna rasvjeta lusteru u prostoru atrija, neprikladna za suvremene standarde izlaganja muzejske građe, zahtijevala je i dodatno rješenje rasvjete na samom objektu.

66

Oblikovanje objekta rezultat je promišljanja i suradničkog djelovanja dizajnera, kustosa, muzejskih tehničara i samih obrtnika. ZZZ objekt je 'podrška' opremi PPMHP-a te se nudi kao moguće rješenje u muzejskim postavima unutar vizualno zahtjevnog prostora izlaganja.

BORIS LJUBIČIĆ

NO SMOKING

Godina: 2022.

Metalni nakit i video

Medicinski je dokazano da pušenje šteti ljudskom zdravlju. Na ambalaži cigareta su ilustracije kojima se upozorava pušače o bolestima koje ih mogu zadesiti ako ne prestanu pušiti. Međutim mali papirnati smotuljak lijepog oblika u formi cigarete stavljaju pušači između dva prsta i užitek pušenja može početi.

Projekt nakita No Smoking ostavlja isti ugođaj ali pušača onemogućuje da to radi. Prsten koji obuhvaća dva prsta i koji na gornjem dijelu ima cjevčicu simulira postupak pušenja ali ga zapravo onemogućuje! Ovaj poseban nakit s jasnom porukom namijenjen je svima, posebice mladima koji još nisu postali ovisni o cigaretama. Kratki film i slike ilustriraju projekt No smoking!

68

KONCEPT I DIZAJN Boris Ljubičić / Metalni nakit ili prsten za dva prsta: **IZRADA** Boris Pokos / Video mp4: **SNIMATELJ** Miran Krčadinac Slock

ANTO MAGZAN

DOSTOJANSTVO

69

Godina: 2023.

Fotografije

Fotografije snimljene za predstavljanje web platforme *Dostojanstvo* koja je jedinstvena online komunikacijska platforma na hrvatskoj političkoj sceni. Na razvoju je surađivalo više međunarodnih stručnjaka u području političke komunikacije, digitalnih medija, vizualnih umjetnosti i dizajna. Služi za dvosmjernu komunikaciju građana sa strankom, približavanja politike građanima (i obrnuto) kroz neposredni kontakt: upite, komentare, blogove i ankete kojima logirani korisnici mogu pristupiti.

NARUČITELJ SDP Hrvatska / **GLAVNI KOORDINATOR KAMPANJE** Ivan Jozić / **KREATIVNI DIREKTOR** Aleš Hudec / **FOTOGRAF** Anto Magzan

26/56

70

VIŠNJA MAKEK

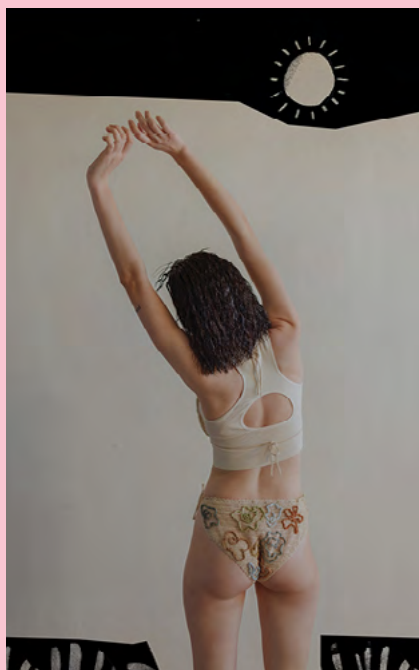
RESTAURACIJA – TIMSKI RAD

Godina: 2020.

Fotografija

Za rekonstrukciju i restauraciju svake zgrade je potreban timski rad, kako na izradi projekta tako i na provedbi istog. Fotografirana je zgrada u Kurelčevoj ulici u Zagrebu u srpnju 2020.

72

NATAŠA MIHALJČIŠIN

LJETOVANJE IZ SNOVA RAZGLEDNICE

Godina: 2022.

Fotografije ljetne kolekcije s naknadnim ilustratorskim intervencijama

Nadgradnja same slike je prisutna i u suradnji s dizajnericom i ilustratoricom Klasjom Habjan u modnom projektu *Ljetovanje iz snova*. U snovima se ostvaruje prostor slobode sličan procesu kreacije nadrealnog kojeg je Klasja podcrtala i oblikovala intervencijama u nerealnoj realnosti modne fotografije. Riječ je o jednom radosnom i stiliziranom stripu u kojem mlada junakinja sanja o najljepšem i najuzbudljivijem ljetovanju: ljetovanju iz snova!

28/56

NATAŠA MIHALJČIŠIN

SAJAM VJENČANJA

Godina: 2021.

Haljina i fotografije

Obući vjenčanicu kao čin, kao gestu susreta, kao proces finog ritualnog ukrašavanja kojim se slavi jedan životni ciklus, kao spremnost na transformaciju, igru, samopropitivanje, i opet: snoviđenje! Preplitanje sna i jave, čežnje i konstrukcije potreba može zakomplicirati odnos prema zbilji, ali ga može i oplemeniti tankočutnom njegovom autentične nježnosti i ranjivosti. Kolekcija je snimljena u jednom zagrebačkom, donjogradskom stanu, koji se upravo sprema za svoj novi životni ciklus. Konzervirani tragovi prošlih epoha poslužili su kao idealan scenografski okvir za interpretaciju pojma, forme i značenja vjenčanice. Na tankoj granici prolaznosti i vječnosti, ritual vjenčanja svjedoči i našoj dubokoj potrebi za prepoznavanjem, zato se, možda i volumen pažnje i značaja koji obilježava tu jednu, iznimnu i posebnu haljinu, često čini predimenzioniranim, a danas i vrlo komercijalno destruktivnim. Kolekcija želi vjenčanicu postaviti u simbolički kontekst autentičnog susreta sa sobom, ili s nekim drugim – kako god kome drago i za slavlje bilo! Ima tu puno ručnog rada, heklanja, štrikanja, paranja, zihERICA i dekonstrukcije. Ima i jedan veo s vjenčanja od prije pola stoljeća, kao i jedan dragocjeni svileni, čipkasti stolnjak s početka prošlog stoljeća. Sve drugo je novo i minuciozno i strpljivo izvedeno zahvaljujući divnim suradnicama.

74

FOTOGRAFIJA Sara B. Moritz / **FRIZURA** Milena Maršić, salon Glamour / **ŠMINKA** Saša Joković / **STILSTICA** Ana Nikačević / **MODEL** Eva Ljubić

29/56

75

IVANA MRČELA

ŠAVOVI

Godina: 2023.

Tekstilne figure

Ideja je nastala čitanjem knjige I. Biočine *Proizvedeno u Hrvatskoj* koja se bavi istraživanjem socijalne i ekonomske povijesti tekstilne industrije u Hrvatskoj. Nakon toga je slijedilo istraživanje cijele tematike iz različitih izvora. Na umjetnicu je poseban utjecaj ostavio film iz 1966. K. Golika *Od 3 do 22* koji je dokumentarni prikaz života radnice Smilje Glavaš u tekstilnoj tvornici Pobjeda. Žene su podložne teškom radu i spremne su sve podnijeti kako bi zadržale posao i prehranile obitelj. Nastavak razvoja tekstilne industrije odvio se upravo na njihovim leđima. Uz raznovrsne sudbine radnika iz tvornica pažnju su mi privukla lica žena radnica koje pričaju tolike priče. Inspirirana fotografijama iz tekstilnih tvornica na području Hrvatske, umjetnici je bilo važno izdvojiti ženske likove i s pomoću tkanine, konca i šivaće mašine 'nacrtati' njihove cijele figure koje su uvećane. One su sada gotov tekstilni proizvod postavljen u 'izlog' s pripadajućom etiketom sa svojim imenom.

76

30/56

77

PATRIZIA DONA

QWERTY UNIQUE #2

Godina: 2022.

Torba

Materijal: koža, drvo, 3D print, kromirani bakar, lakirani mesingani lim

Qwerty Unique je ekskluzivna kolekcija unikatnih torbi koja posjeduje skulpturalnu i narativnu kvalitetu. Kolekcija je inspirirana kompleksnom formom najranijih primjeraka mehaničkih pisaćih strojeva. Posebna pažnja posvećena je detaljima od kojih je svaki izrađen majstorskom vještinom u različitim obrtničkim radionicama.

Unikatnu torbu *Qwerty Unique #2*, s prepoznatljivim elementom s pisaćeg stroja – polualjkom, dizajnerica je realizirala u suradnji sa stolarskom radionicom u kojoj je istokaren polucilindar. Na završecima polucilindra

31/56

78

pojavljuju se, s jedne strane, kotač-regulator izrađen u 3D printu, dok je na drugom završetku tipka promjera 4 cm izrađena u kovinopojasarskoj radionici iz bakra i kasnije kromirana.

Torba je izrađena (izrada šablona, krojenje i šivanje) u maloj manufakturnoj radionici kožne galanterije u Italiji.

79

PLAC STUDIO, ANTONIA DORBIĆ, ANA KOVAČIĆ

OBRT NET 2023.

Godina: 2023.

Obrt Net — Interdisciplinarni program za djecu i odrasle

Obrt Net osmislila je umjetnica Antonia Dorbić te je u suradnji svog obrta *Obrt i Kuće umjetnosti Arsen* u Šibeniku, sada već drugu godinu za redom predstavila program interdisciplinarnih radionica za djecu i odrasle.

Vizualni identitet ovogodišnjeg *Obrt Neta* nastao je u suradnji umjetnice Antonie Dorbić, ilustratorice Ane Kovačić i Plac Studija koji je rad Ane Kovačić prilagodio digitalnim i tiskanim medijima.

32/56

DINKO PERAČIĆ I MIRANDA VELJAČIĆ

USIJANO MORE / THE SEA IS GLOWING

Godina: 2020.

Uvijek isti problem s izložbom video radova – ili se slike i zvukovi ometaju ili radovi ostaju nepovezani. Kakofonija ili niz soba. Ovdje, svi su u istom prostoru, a svaki je potpun i svoj. Velike pokretne slike sa stražnjim projekcijama omogućuju da im priđemo blizu, da u njih uronimo. Obloge upijaju zvuk i izdvajaju nas od cjeline velike lučke hale. Svaki rad ima vlastiti ambijent, dok izvan rubova slike vidimo zajednički prostor izložbe. Platneni konusi na kojima plutaju refleksije svjetla štite stražnje projekcije od sjena. Zvukovi djelomično izlaze iz svojih niša. Tinjaju male backlight legende. U središnjem prostoru svjetlo i zvukovi pretapaju se u pulsirajuće zajedničko *Usijano more*.

80

Za potrebe izložbe nacrtana su dva pisma: EPK geo, geometrijski sans inspiriran natpisom *Exportdrvo* koji se nalazi na ulazu u bivšu lučku halu; i EPK Grot kao njemu pripadajuće tekst pismo. Također je korišteno i pismo Fzn Dopolavoro crtano za potrebe projekta *Dopolavoro* (FznFnts).

Postav izložbe u skladišnoj zgradi Exportdrvo u Rijeci, u sklopu programskog pravca Dopolavoro, Europska prijestolnica kulture Rijeka 2020. / **AUTORI** Dinko Peračić – arhitektura postava, Oleg Šuran – grafički dizajn / **ARHITEKTURA** Platforma 9,81 i ARP Dinko Peračić, Miranda Veljačić, Zorana Šimunović, Dunja Mitrović / **GRAFIČKI DIZAJN** Oleg Šuran / **DIZAJN PISMA** Nikola Mikulić (Bolder Type) / **PRODUKCIJA IZLOŽBE** Drugo more – Ivana Katić (producentica), Daria Morosin, Petra Corva, Dubravko Matanić, Davor Mišković (voditelj projekta) / **FOTOGRAFIJE** Tanja Kanazir – Drugo more, Damir Žižić / **KUSTOS/ICA** Inke Arns / **UMJETNICI/E** Aram Bartholl (DE), Ursula Biemann (CH), DISNOVATION.ORG (FR/PL), Jacob Hurwitz-Goodman (US), Daniel Keller (DE), Steffen Köhn (DE), Lawrence Lek (GB), Rebecca Moss (GB), Jenny Odell (US), Elisa Giardina Papa (IT), Lisa Rave (DE), Marie Reinert (FR), Tabita Rezaire (CF), RYBN (FR), Sebastian Schmieg (DE) i Hito Steyerl (DE) / **IZVEDBA IZLOŽBE I INSTALACIJA** Miro Šarić, Ivan Bauk – Cyclorama, Igor Brenko – Ara Electronic, Tapetarski obrt Stopsole, Damjan Šporčić, Bruno Velčić, Žare-gradnja / **VIDEO POSTAVA IZLOŽBE** Filmerija – kamera: Hrvoje Franjić, montaža: Sanjin Stanić / **POVRŠINA LOKACIJE** 1500 m² / **NARUČITELJ** Drugo more i Europska prijestolnica kulture – Rijeka 2020

DANIJELA PIČULJAN

MOŽE I BEZ STRUJE

Godina: 2022.

82

Video radionica Dekoracija keramike tehnikom poliranja i primitivno paljenje keramike, voditeljice Danijele Pičuljan

Video prati tijek radionice u svim fazama, a izložba predstavlja radove 21 autora, sudionika radionice. Cilj radionice je bio odmaknuti se od svakodnevice i tehnologija kojima smo svakodnevno okruženi, ponovni dodir s našim iskonskim iskustvima oblikovanja gline-zemlje i zajedničkog okupljanja uz vatru. Radionica je realizirana u tri faze: 1. on-line upute o odabiru gline; 2. izrađivanje predmeta od gline, samostalno u svom prostoru; 3. zajedničko građenje peći: radovi su bili položeni u organski materijal koji je lagano goreći tinjao, stvarao dim koji je ušao u površinu predmeta te tako predmete obojio u tople zemljane tonove pa sve do crne boje, a sjaj na površini dobiven je poliranjem površine glinenog predmeta uz pomoć glatke alatke. Plašt peći bio je napravljen od reciklirane gline i papira.

AUTORI RADOVA André Jost, Dajana Fio Boljat, Danijela Pičuljan, Irena Sabolović, Jadranka Vilus, Julia Fileš Kramberger, Ljubica Lovrenčić, Marita Burić Teskera, Nada Benc Štuka, Narcisa Glažar, Nika Raos Stojnić, Nikolina Rodić Grgac, Roberta Đuroković Jagodić, Saša Martinović Kunović, Sandra Vitez, Sanja Matovina Lulić, Slavenka Baković, Snježana Pokos Vujec, Sonja Belamarić, Štefanija Baranašić, Vesna Osojnički i Vesna Stojnić

IZVAN KONKURENCIJE

**SNJEŽANA POKOS VUJEC,
NELA MARUŠIĆ
I ELIZABETA WAGNER**

**TEMELJI – PREDSTAVLJANJE KERAMIČKIH
SKULPTURA NASTALIH IZ JEDNE
MENTORSKO PRIJATELJSKE SURADNJE**

Godina: 2022. — 2023.

Keramičke skulpture

Temelji predstavljaju potrebu za osloncem u općoj nesigurnosti današnje egzistencije, izloženosti vanjskom svijetu i našoj fragilnosti. Nestabilnost se ne odnosi samo na fizičku potrebu za zaštitom, već i na mentalne stavove, na ono što mislimo da jesmo i što mislimo da znamo, na naš ego i identitet. Pune i zaobljene forme nasuprot kubusa i prošupljenih elementa s litofanijama, a sve bez boja i glazura, samo čistih i fino dorađenih površina, čine jednu temeljnu bazu koju će se nadograđivati, kako u glini tako i u odnosu umjetnica.

83

35/36

84

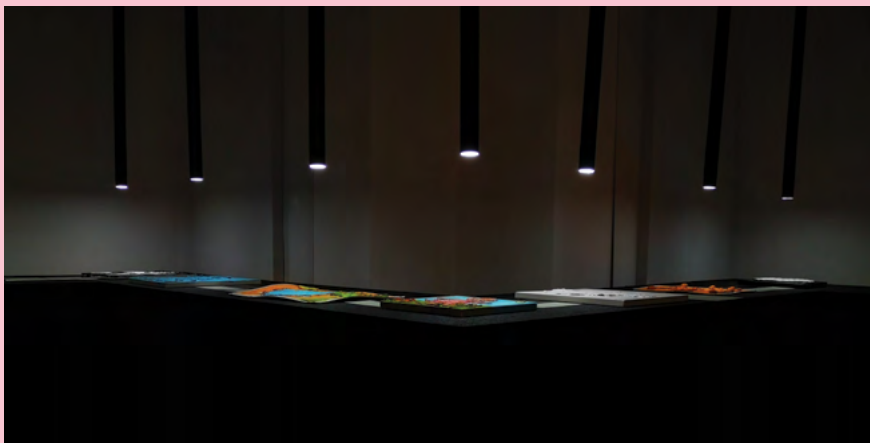
RAŠIĆ+VRABEC

**—
GLE DAM DODIROM —
INKLUZIVNA IZLOŽBA**

Godina: 2019. — 2022.

Dizajn izložbe

Inkluzivna izložba osmišljena je tako da publika može u potpunosti doživjeti umjetnost kroz osjet dodira i upoznati likovno stvaralaštvo djece s oštećenjem vida iz Centra za odgoj i obrazovanje 'Vinko Bek'. Njihovi radovi nastali su prema pionirskoj metodi likovnog odgoja prof. Tanje Parlov. A uz dječje radove publika je imala jedinstvenu priliku taktilno istražiti i 24 antologijska djela poznatih hrvatskih umjetnika te atraktivnu prostornu instalaciju *Tuft*.

86

Na koji način umjetničke radove stvaraju slijepi i slabovidne osobe?
Kako oni koji vide mogu doživjeti njihov svijet?
Kako dizajnirati izložbu za slijepi i slabovidne?

Ovo su ključna pitanja kojima je vođena koncepcija izložbe. Slijepi i slabovidni ne kreiraju slike, skulpture, reljefe i crteže stoječki. Oni stvaraju sjedeći za stolom te najlakše rade na ravnoj plohi. Zato su svi izložci, pa i legende koje su ispisane na Brailleovom pismu, izložene uz radove učenika na ravnoj plohi, kako bi bili dostupniji za dodirivanje.

DIZAJN IZLOŽBE Rašić+Vrabec / **AUTORICA STRUČNE KONCEPCIJE IZLOŽBE** Lana Bede / **AUTORICE IZLOŽBE** Lana Bede, Tanja Parlov / **FOTOGRAFIJE** Rašić+Vrabec, Denis Stošić, Ranko Šuvar (Cropix) / **LEGENDE NA BRAJICI** Tiskara Centra za odgoj i obrazovanje 'Vinko Bek', Zagreb / **TIPOGRAFIJA** OmoType font za osobe s disleksijom i ostalim teškoćama čitanja, Pharma Braille Unicode / **PRODUKCIJA I TEHNIČKA REALIZACIJA IZLOŽBE** AB studio design Barjaković, Karlovac, Tvornica 'Regeneracija', Zabok, Tehnička služba Gradskog muzeja Karlovac / **ORGANIZATOR** Gradski muzej Karlovac / **PARTNER U ORGANIZACIJI** Centar za odgoj i obrazovanje 'Vinko Bek', Zagreb / Izložba je održana u Karlovcu (2019.), Slavanskom brodu (2020.) i Zagrebu (2022.)

**RAŠIĆ+VRABEC
I NOVENA D.O.O.**

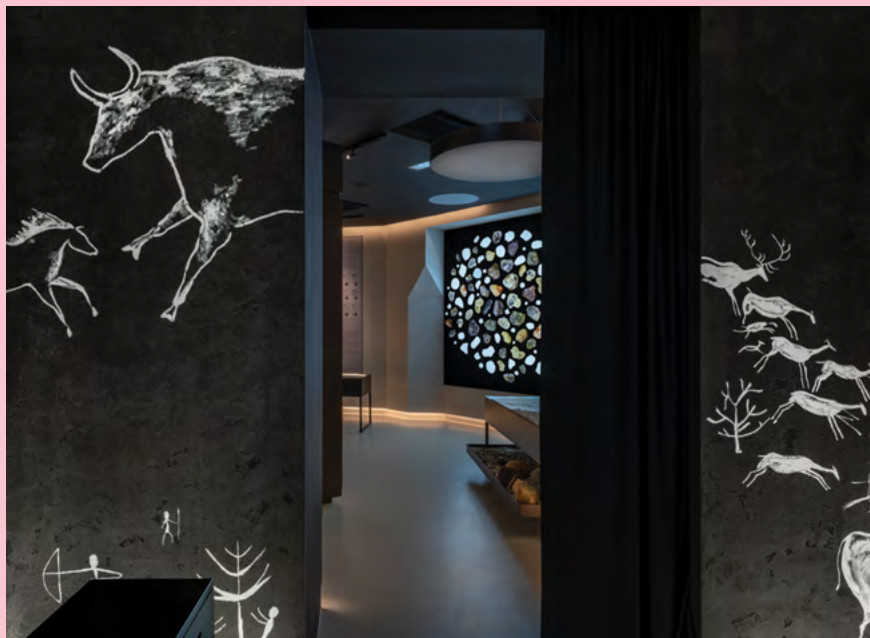
**ĐURĐEVAČKI PIJESCI –
MULTIMEDIJSKI
POSJETITELJSKI CENTAR**

Godina: 2020.
Dizajn izložbe

Multimedijski posjetiteljski centar prezentira bogatu floru i faunu jedinstvenog pustinjskog staništa. Na preko 550 m² interpretirano je 9 tema korištenjem 33 multimedijska izložka.

Svaka od tema predstavljena je u zasebnoj prostoriji s potpuno različitim prostornim dizajnom, koji je inspiriran odnosom između koncepata prirode i nove tehnologije. Taj zajednički motiv oblikovanja provlači se kroz svaki multimedijski interaktivni izložak. Vizualni identitet i grafički dizajn izložbe inspirirani su mikro formama čestica pijeska i na ilustrativan način otkrivaju strukture koje nisu vidljive golim okom. Prilagodljiv je kao pijesak, ali i konzistentno proveden da vizualno poveže sve prostorije.

87

37/56

AUTORI MULTIMEDIJSKIH RJEŠENJA I GLAVNI IZVOĐAČ Novena d.o.o. / **AUTOR STALNE IZLOŽBE** Artur Šilić / **AUTORI ARHITEKTONSKOG PROJEKTA I PRODUKT DIZAJNA** Hrvoje Končar, Robert Bodiš / **AUTORI VIZUALNOG IDENTITETA I GRAFIČKOG DIZAJNA IZLOŽBE** Rašić+Vrabc (Marko Rašić, Vedrana Vrabc) / **IMPLEMENTACIJA HARDVERSKIH RJEŠENJA AVC** / **AUTOR ILUSTRACIJA I MURALA** Patricio Alejandro Agüero

88

STRUČNI SURADNICI

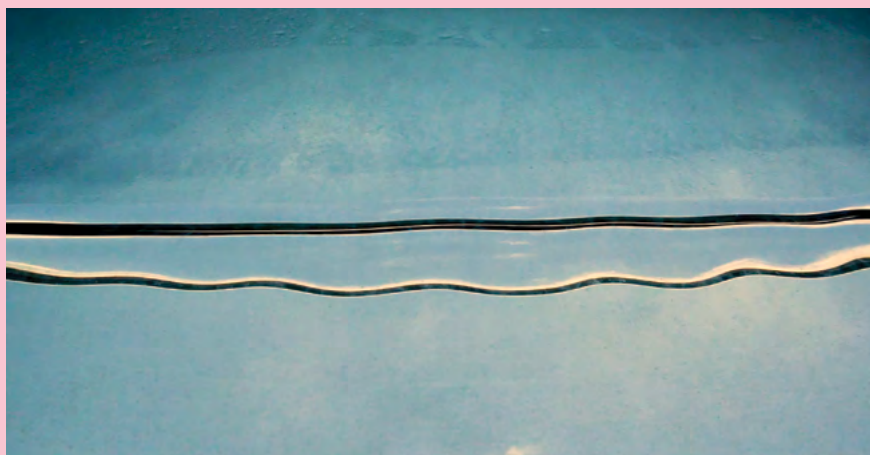
Ervin Šilić, **MULTIMEDIJA** / Vid Balog, **ETNOGRAFIJA** / Edin Karamehmedović, **MULTIMEDIJA** / Irena Opsenica, **MULTIMEDIJA** / Sanja Repac Ilić, **UREĐENJE INTERIJERA** / Grgur Akrap, **ILUSTRACIJA** / Bojan Matoš, **GEOLOGIJA** / Davor Pavelić, **GEOLOGIJA** / Bruno Tomljenović, **GEOLOGIJA** / Tea Ređep, **BIOLOGIJA** / Miroslav Samardžić, **BIOLOGIJA** / Goran Šafarek, **BIOLOGIJA** / Nikola Cik, **POVIJEST** / Krešimir Dolenčić, **REŽIJA** / Zvonimir Rakijašić, **MULTIMEDIJA** / Marijan Kovačić, **GEOLOGIJA** / Uroš Barudžija, **GEOLOGIJA** / Robert Čimin, **ARHEOLOGIJA** / Goran Radonić, **PALEONTOLOGIJA** / Daniel Ridički, **REDAKTURA** / Tomislav Krajcar, **ANIMACIJA** / Mia Matijević, **ILUSTRACIJA** / Goran Kuprešanin, **FOTO/VIDEO SNIMANJE** / Marko Prpić, **FOTO/VIDEO SNIMANJE** / Mario Mirković, **AUDIO SNIMANJE** / Marko Baus, **MARKETING** / Goran Marošević, **PROGRAMIRANJE MULTIMEDIJE** / Tomislav Štefan, **PROGRAMIRANJE MULTIMEDIJE** / Filip Tušek, **PROGRAMIRANJE MULTIMEDIJE** / Damir Kralj, **PROGRAMIRANJE MULTIMEDIJE** / Luka Marinković, **PROGRAMIRANJE MULTIMEDIJE** / Mihael Lukaš, **PROGRAMIRANJE MULTIMEDIJE** / Damir Kralj, **3D MODELIRANJE** / Martin Horvatić, **3D MODELIRANJE** / Valentino Hrnčir, **3D MODELIRANJE** / Marko Vilipić, **3D MODELIRANJE** / Goran Mahovlić, **IZRADA HARDVERA** / Srećko Zubak, **ELEKTROPROJEKT** / Ana Salkić, **ORGANIZACIJA PRIJEVODA** / Anamarija Pedišić, **MULTIMEDIJA** / Davorka Horvat, **UNOS SADRŽAJA** / Nives Zupčić, **ADMINISTRACIJA**

**ŽELJKO SERDAREVIĆ,
MLADEN ĐIKIĆ
I DRAGAN MILEUSNIĆ**

ROAD MOVIE

Godina: 2022.
HD video, 2'54"

Razmjena rada između Mladena Đikića, Dragana Mileusnića i Željka Serdarevića odvija se od 2012. godine. Đikić ponekad izradi glazbu za filmove druge dvojice, Mileusnić i Serdarević ponekad naprave video-spot za njega, a ponekad njihovo udruživanje poprimi oblik glazbenog trija.

89

95/83
38/56

BISERKA ŠIPEK I JASNA ŠTIH KAPETANIĆ

MODEL 1 – PREZENTIRAN NA MODNOJ REVIJI 88. ZLATNA IGLA

Godina: 2023

Pletena haljina i ogrlica

Dizajnerice Biserka Šipek i Jasna Štih Kapetanić koje zajednički djeluju prošlih 20 godina pod brandom Mustre modna manufaktura osmislile su svoju kolekciju kojom se predstavljaju na tradicionalnoj zagrebačkoj obrtničkoj reviji Zlatnoj igli. Obje su modne dizajnerice pri čemu je Jasna i dizajnerica nakita. Ovaj model predstavlja suradnju u kojoj je autor pletene haljine Biserka Šipek a autor ogrlice Jasna Štih Kapetanić.

SANJA ŠEBALJ

POVUCI CRTU

Godina: 2019. — 2023.

Tkana tanka tapiserija od papira, svile i lana

91

40/56

92

Sve je krenulo od ideje da se napravi tapiserija od materijala kojeg je pomogla napraviti majka umjetnice. Naime, kao posljedica moždanog udara, ona više nije znala crtati (a to je jako voljela), pisati, čitati i govoriti. Trebala je učiti sve od početka. Kako bi joj umjetnica pomogla, dala joj je tanki, bijeli papir i rekla: povuci crtu. I tako je krenulo. Zatim je pokušala pisati smislene riječi. Iz toga su izrezane trake, utkane s lanenim i svilenim nitima te je dobivena tapiserija.

IVAN TUDEK

ZAJEDNO

Godina: 2023.

Objekt

Individualno intonirano društvo današnjice raspršuje potencijalnu energiju koju određena skupina može postići i usmjeriti je u svrsishodan rad. Hiperrealan objekt patlidžana, u tehnici obojenog stirodura, ironizira položaj današnjeg individualca u društvu. Gradski individualac, samo skida različite omote, on je taj koji vječito raspakirava i troši. Koliko je lako ovaj patlidžan nastao od plastične mase zamijeniti s pravilno oblikovanim, 'plastičnim' povrćem koje se nudi u supermarketima? Hiperrealan objekt patlidžana ukazuje na različite spomenute probleme današnjice u kojem pakiranja nude obroke za jednu osobu. Svijet sve više izgleda tako da osobe žive i jedu same unutar stanova. Hiperrealan objekt patlidžana može se iščitati kao realno upozorenje da takvome životu ipak ne pribjegnemo, i da ne zaboravimo na kolektivne akcije ljudi kroz prapovijest i povijest (lov, poljoprivreda, industrija), a koje su bile nužne za napredak naše vrste, vrste društvenog bića.

93

47/56

STUDIO TUMPIĆ/PRENC

KAPPO – DESET+DESET

94

Godina: 2023.

Katalog 160 str.

Studio Kappo iz Rovinja već 20 godina nudi rješenja krajobrazne arhitekture. Povodom drugog desetljeća njihovog poslovanja, katalogom su predstavljene projekti kroz 10 najznačajnijih realiziranih i 10 planiranih projekata. S obzirom na to čime se Studio bavi, odlučeno je napraviti naslovnice koja predstavljaju reljef regije iz koje dolazi. Sukladno imenu obljetnice '10 plus 10', katalog ima dvije naslovnice. S jedne strane nalaze se realizirani projekti prikazani topografskim trodimenzionalnim prikazom, dok su s druge strane oni planirani prikazani samo topografskim nacrtom. Numerirani su uvećanim brojevima koji podsjećaju na puteve ili staze kod urbanističkih projekata. Na ovom je projektu bila ključna suradnja s tiskarom, s kojom je bilo potrebno riješiti zahtjevnost realizacije naslovnice u više slojeva, držeći se pritom tehničkih standarda kojima tiskare raspolažu.

**MARIJA UDOVIČIĆ
I ANA LOVNIČKI**

**FUTUR SKLOP (GLAVOM
KROZ BUDUĆNOST)**

Godina: 2023.

Pokrivalo za glavu

U duhu današnjeg vremena gdje se trudimo da sve bude ponovno iskoristivo, a nadolazećim naraštajima ostavimo što bolju sutrašnjicu; djelomično zbog krivnje koju generalno osjećamo jer planet već trpi i previše zagađenja, djelomično zbog svijesti da konzumerizam nije održiv već je puki hir kapitalističkih korporacija željnih novca, nastaje rad *Futur sklop (Glavom kroz budućnost)*. Fundamentalna točka promišljanja leži u reciklaži. Što napraviti s hrpom ostataka materijala koji se godinama skupljaju i povlače po atelijerima te stvaraju sentimentalni otpad kojega se svaki umjetnik teško rješava jer bi uvijek mogao nešto postati? Kako taj materijal učiniti funkcionalnim te pripadajućim vremenu koje dolazi? Zamišljamo distopijsko društvo koje od pronađenih materijala sklapa novu priču-pokrivalo za glavu koje je dovoljno čvrsto da podnese većinu vremenskih uvjeta, a opet lagano, izdrživo kako bi bilo jednostavno za nošenje.

96

MIRNA UDOVČIĆ I TIN DOŽIĆ

— ŠUMSKA KOLIBA

98

Godina: 2022.

Fizička izrada objekta: Hrvoje Đukez

Šumska koliba je rad arhitektice Mirne Udovčić i umjetnika Tina Dožića. Ideja izrade šumske kolibe dio je Tinovog umjetničkog istraživanja bijega od civilizacije. Autori pripadaju neformalnom, umjetnički raznorodnom kolektivu m28.

Koliba svojim proporcijama izvrće romantičnu predodžbu o njoj. Neuobičajeno je plitka, a dijelom je niža od prosječnog čovjeka. Sljeme krova je okomito na dulju stranicu pročelja i stvara raznolike visine unutarnjeg prostora. Odignuta je i stopama ne uzurpira tlo.

Spletom okolnosti koliba nije dobila predviđenu fasadu od kora drveća. Ne pruža sklonište, nego je njen sadržaj uvijek vidljiv i nezaštićen. Time arhitektura potvrđuje zaključke umjetničkog istraživanja. Bijeg iz civilizacije je nemoguć i zapravo otuđujući romantičarski koncept. Koliba je provela nekoliko mjeseci na Tustom Bregu u blizini Bikčevićeve staze na Medvednici. Služila je mjesto za predah i zanimljivost na putu onima koji odluče ne slijediti glavnu stazu.

MARTINA VRDOLJAK RANILOVIĆ

PROJECT #1

Godina: 2021.

Gipsana forma obrađena žbukom

Niz studija, nastalih kao pokušaj odgovora na zahtjev arhitektonskog studija 3LHD za oblikovanjem elemenata specifičnog interijera a koji bi trebali pokazati autentični element vizura grada. Autorica postavlja pitanje kako uhvatiti ono što je nama nevidljivo – ljudske emocije i misli, sve ono što ostaje skriveno, što pokušavamo sakriti i što drugi pokušavaju sakriti od nas. Rad ispituje različite razine onoga što nam je nevidljivo, ali osjećamo intuitivno ili emocionalno. Konačno, čak i ono nevidljivo postoji na različitim razinama složenosti.

Korištenje jasnih geometrijskih oblika koji se polako transformiraju kako bi izgubili svoje rubove i omekšali, postajući gotovo bezgranični, naglašava pitanje mogu li se sve razine postojanja ikada istinski razumjeti i ograničiti na uredne kutije... Kroz niz uglavnom plitkih reljefa, Martina pokušava konceptualizirati misao u čistu emociju spajanjem naizgled nespojivih materijala.

100

101

DARIJA ŽMAK KUNIĆ

NOVI ŽIVOT STOLJETNE PINIJE

Godina: 2022. — 2023.

Drvena staništa, fotografije i video dokumentacija

Etika brige o drugome i sebi se neposredno upisala kroz ekološku angažiranost, tj. kroz projekt u sklopu izbornog kolegija Ekološka skulptura i objekt A/B. Uključivši mlade iz lokalne zajednice, djecu iz oš 'R. K. Jeretov' u Opatiji, ali i javne institucije poput Grada Opatija i Prirodoslovnog muzeja,

46/56

102

Darija je pokrenula proces koji povezuje sve aktere u akciju brige za okoliš te ukazuje na nepresušni potencijal umjetnosti u animiranju ekološke svijesti. Cilj je primjena osnovnih znanja i vještina iz područja kiparstva u oblikovanju koje će pozitivno djelovati u globalnom kontekstu zaštite okoliša i učenju kroz zalaganje u zajednici. Iskorištena je stoljetna pinija, srušena u perivoju u Opatiji, za realizaciju umjetničkih radova u sklopu projekta pod nazivom *Novi život stoljetne pinije*. Uz suradnju sa stručnjacima raznih profila, učenicima osnovne škole i lokalnom zajednicom, izvedeno je 10 objekata – staništa za kukce, ptice i šišmiše.

Iako galerije i muzeji, i dalje ostaju glavno mjesto za konzumiranje umjetnosti, mogućnosti umjetnika i umjetnica za rad u drugim kontekstima i mjestima izuzetno su se povećale od sredine šezdesetih godina 20. stoljeća. U tom smislu projekt je ponudio ne samo priliku za izlaganje u tradicionalnom smislu, već i istražio nove kontekste izvedbe i prezentacije umjetničkog rada koji je ujedno i društveno koristan.

Važnu ulogu u projektu imali su biolog dr. sc. Boštjan Surina, ravnateljica muzeja dr. sc. Željka Modrić Surina, ravnateljica škole mr. sc. Milana Međimolec, asistent Rino Banko, suradnik iz Parkova d.o.o. Petar Banda i učiteljica Ivana Gašić-Uremović (voditeljica projekta Dragocjena plastika), profesorica Jelena Matušan (6.a), učiteljica Ines Jurac (4.a) i učiteljica Gordana Jedriško Popeškić (4.b) / studenti suradnici i studentice suradnice: Tin Andonovski, Tonka Špoljar, Silvio Horvat, Matea Oslić, Anja Glavočević, Klara Dujmović, Petra Patafta, Stela Stapić, Katarina Kožul

05

**POZVANI
UMJETNICI**

BEN CAIN

—
**NOVI SVIJET RADA /
THE NEW WORLD OF WORK (FEET)
BESPOKE WORK SHOES /
THE NEW WORLD OF WORK (BODY)
BESPOKE WORK COATS ON
POWDER-COATED STEEL FRAME**

Godina: 2020.

U svakom od ova dva djela autor zamišlja i nadograđuje nove i stare oblike rada, neizbježno dotičući se pojma križanja rada i slobodnog vremena, post-rada i fetišizacije predindustrijskog/industrijskog. Iako djela mogu pružiti tragove određene vrste radne snage i pratećih socio-političkih podteksta i ljudske mehanizacije i solidarnosti, mogu također predstavljati robu ili nusproizvode određene vrste rada. Predmeti su proizvod određenih vrsta ljudskih pokreta ili ponašanja, i na taj način ti predmeti predstavljaju te radnje i geste, ali mogu i predviđati i poticati određene pokrete i radnje, i stoga su produktivni? Rad želi biti kritičan, ali je isto tako svečan i informiran o izvanrednoj ljepoti, dostojanstvu, ponosu i vještini koji su tako lako prepoznatljivi u oblicima rada povezanih s ovakvim praktičnim, utilitarnim, uniformnim odjećama. Značajne količine brige, vještine, iskustva,

105

47/56

106

istraživanja i misli (i možda zauzvrat agencije i zadovoljstva) ulažu se u ove proizvode, i to je također dio onoga što je ovdje izloženo. Kolektivno, djela žele izvoditi križanje rada i slobodnog vremena, eksploataciju i zadovoljstvo, monetarizaciju i estetizaciju post-industrijskih okruženja, i potencijal za post-industrijske prostore koji mogu sadržavati načine postojanja koji su otporni na i kritički prema vrstama suvremenih radnih obrazaca koji bi mogli ciljati na optimizaciju i maksimizaciju rada, fizičkih ishoda tog rada, i najvažnije tijela koja obavljaju taj rad. Djela koriste boje, oblike, materijale i uzorke preuzete iz različitih područja radne odjeće, preklapajući utilitarnu svakodnevnu radnu odjeću i nove oblike visoko fetišizirane 'obrtničke' radne odjeće koja bi mogla predstavljati vrhunac neoliberalne ekonomije.

FOAM & MAKI UEDA — OTISCI MIRISA I MNEMONIČKI TRAGOVİ

Olfaktorni umjetnički objekt koji teme FoAM-ove publikacije *Anarchive* prevodi u šest mirisa namijenjenih za korištenje na papiru ili u čitaonicama. Objekt se sastoji od pet mirisa u staklenim bočicama, mirisnog origami cvijeta i knjižice koja sadrži bilješke olfaktorne umjetnice Maki Ueda. Mirisi su predstavljeni u posebno dizajniranoj kutiji tvrdog uveza. Kutija je podstavljena recikliranom drvenom pjenom Fibrease i umotana u Toile Ocean, tkaninu za knjige koja sadrži pređu dobivenu od oceanskog plastičnog otpada. Ovaj rad je nastao u suradnji s olfaktornom umjetnicom Maki Ueda (JP/NL) koja eksperimentira s mirisima u obliku olfaktornih instalacija i radionica.

KONCEPT I DIZAJN FoAM & Maki Ueda / **PARFIMER** Maki Ueda / **OBJAVIO** Liminous Editions 2023

MATIJA FERLIN & MAURICIO FERLIN

BUT I AM ALIVE

Godina: 2023.

Instalacija

Izložba i instalacija *But I Am Alive* Matije i Mauricija Felina producirana je za hrvatski izložbeni nastup na Praškom kvadrijenalu scenografije i scenskog prostora održanom u lipnju 2023. U svom magnum opusu, predstavi *Sad Sam Matthäus*, dva brata zapletena u umjetnosti, Matija i Mauricio Ferlin jukstaponirali su svoju osobnu i obiteljsku povijest s Kristovom mukom, koristeći *Muku po Mateju* [Matthäus-Passion] Johanna Sebastiana Bacha kao referentnu osnovu. Hrvatska izložba na Praškom kvadrijenalu 2023. ovu složenu izvedbu transponira u instalaciju, mrtvu prirodu. Matija i Mauricio Ferlin – prvi međunarodno istaknuti suvremeni plesač i koreograf, drugi dizajner širokog spektra – nerazdvojno surađuju već gotovo dva desetljeća. Dijeleći zajedničku viziju, a istovremeno tumačeći jedan drugoga, svaki novi projekt u njihovoj suradnji korak je naprijed. Premijerno izvedena 2021., solo predstava *Sad Sam Matthäus* sažima elemente dramskog i postdramskog kazališta, kao isuvremene plesne i izvedbene umjetnosti,

108

spajajući, preklapajući i suprotstavljajući Bachovu Matthäus – Passion, BWV 244 s umjetnikovom vlastitom i obiteljskom povijesti i mitologijom proizašlom iz surovog geopolitičkog konteksta i bukoličkog, ali izazovnog prirodnog okruženja. Temeljna premisa prostornog koncepta hrvatske izložbe na Praškom kvadrjenu 2023. osmišljena je na antagoniziranju, ali i prožimanju unutarnjeg i vanjskog, društvenog i individualnog, intimnog i javnog, polikromatskog i monokromatskog, scenskog i proceduralnog. Stoga ova prostorna dispozicija predstavlja ogoljelu scenografsku praksu dok, naizgled paradoksalno, zadržava višeslojnost izvorne izvedbe. Detaljno razrađeni artefakti, pronađeni i prirodni objekti postavljaju se u izložbeni kontekst u svom izvornom obliku, pri čemu dosežu sljedeću strukturnu razinu odnosa unutar svojih povijesnih, društvenih i kulturnih nasljeđa. Taj prijenos konteksta, iz izvedbe u izložbu, ne oduzima im vitalnost i autentičnost ili 'rijetkost' koji imaju na pozornici, upravo zato što se njihova funkcija ne iscrpljuje izvedbom. Naprotiv, izvedba pridonosi njihovoj kvaliteti i specifičnoj težini. Jednom tako oslobođeni, ovi objekti ne bježe iz svog izvornog konteksta – oni ga zapravo ponovno sastavljaju, rekonstruirajući životnost izvedbe i njezinih autora. Naslov *But I Am Alive* stoga nije samo deklaracija. To je, na svoj način – poziv.

109

ORGANIZACIJA IZLOŽBE Hrvatsko dizajnersko društvo i Ministarstvo kulture i medija Republike Hrvatske / **PRODUKCIJA IZLOŽBE** Hrvatsko dizajnersko društvo / **POVJERENIK** Ivan Marušić Klif / **KUSTOSI** Ivan Marušić Klif i Igor Ružić / **IZVRŠNI PRODUCENTI** Marko Golub & Maša Milovac / **DIZAJN IZLOŽBE** Mauricio Ferlin / **REKVIZITA** Mauricio Ferlin, Matija Ferlin, Desanka Janković / **MONTAŽA VIDEA I MULTIMEDIJA** Ivan Marušić Klif / **DIZAJN VIZUALNIH KOMUNIKACIJA I DIZAJN KATALOGA** Tina Ivezić / **UREDNICI KATALOGA** Marko Golub + Matija & Mauricio Ferlin / **TEHNIČKO OSOBLJE** Branislav Štivić / **STOLARSKI RADOVI** Orih, Romano Berković / **ADMINISTRACIJA I LOGISTIKA** Mirjana Jakušić

Projekt je realiziran pod pokroviteljstvom i sa sredstvima Ministarstva kulture Republike Hrvatske.

110

**SINIŠA ILIĆ, BADCO,
DAMIR GAMULIN GAMBA,
GORAN FERČEC**

RAD PANIKE – ARTEFAKTI IZVEDBE

Godina: 2020.

Knjiga; *Prilagodbe*, crteži; video

Knjiga Rad panike sa Goranom Ferčecem, izdavači Kuturtreger i Multimedijalni institut, Zagreb.

Prilagodbe, crteži, flomaster na papiru i crno bijeli tisak na papiru.

Table korištene u predstavi s crtežima nastalim u tijeku izvedbe na osnovu crteža koji se mogu vidjeti u knjizi i koji su korišteni u tijeku procesa.

Rad panike, BADCO, oko 20 minuta (video)

112

SINIŠA ILIĆ

**POLITIKA BOJA – CHROMOPOLITIKA
BOJANA ĐORĐEVA**

Godina: 2023.
Tekstilni objekt

Performativni objekt korišten u performansu *Politika Boja – Chromopolitika Bojana Đorđeva*, digitalni otisak na tekstilu, dimenzije 600×800cm, 2023, Monty, Antwerpen

MARINO KRSTAČIĆ-FURIĆ & ANA TOMIĆ

FIUME FANTASTIKA TIMELINE

Godina: 2020.

50 + 2 ulazne obostrane zastave

Timeline nastaje povodom izložbe Fiume Fantastika: fenomeni grada i konceptualiziran je tako da posjetitelju omogućuje tjelesno kretanje kroz prostor i vrijeme. Pedeset tkanina napravljeno je po uzoru na zastave koje je grad Rijeka vidio u velikom broju tijekom povijesti. Fronte zastava prate informacije o važnim događajima iz arhitekture, infrastrukture, politike, gospodarstva, kulture i umjetnosti, događajima koji su oblikovali grad i njegove ljude. Na poleđinama su prikazane grafički dekonstruirane političke zastave relevantne za Rijeku od 1868. do danas. Oblikovanjem se napušta politička simbolika zastava te se kroz ilustraciju i manipulaciju analizira i reinterpretera povijest.

AUTORI Marino Krstačić-Furić & Ana Tomić (koncept i dizajn) / **SURADNICI** Renato Stanković (istraživanje i tekst), Ida Križaj Leko (arhitektura) / **NARUČITELJ** Sveučilište u Rijeci; DELTALAB – Centar za urbanu tranziciju, arhitekturu i urbanizam / **ARHIVSKI MATERIJAL I FOTOGRAFIJE** Pomorski i povijesni muzej Hrvatskog primorja, Muzej grada Rijeke, Državni arhiv Rijeke, Muzej moderne i suvremene umjetnosti u Rijeci, Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, Arhiv Miljenko Smokvina, Gradska knjižnica Rijeke, Turistička zajednica grada Rijeke,

113

52/56

Novi list, Peek&Poke, Udruga Klub Ljubitelja Buke, HNK Rijeka, HNK Orijent 1919, Jadran galenski laboratorij, Svetište Majke Božje Trsatske, Narodna in univerzitetna knjižnica u Ljubljani, LaGuardia and Wagner Archives, Albertina, Österreichische Nationalbibliothek, Österreichischen Staatsarchiv, obitelj Grabovac, Dragan Ogurlić, Damir Krizmanić, Goran Zelić / **IZVEDBA ZASTAVA** Grafko-Caspar d.o.o. / **FOTOGRAFIJA** Hrvoje Franjić

114

**DB INDOŠ
& TANJA VRVILO**

**ŠAHTOFONSKI PANCERIZAM
ZA DVIJE CRNE GITARE**

115

Godina: 2023.

Dvije oklopljene crne gitare razapete su sajlama i oprugama u šahtofonu zaklopljenom s dvama šaht poklopcima. Otklapanjem šahtova aktivira se senzorna rasvjeta na unutarnjim plohamama i u samoj jezgri zvučne kutije. Svaki zvučni pokret postaje živa sjena na bočnim plohamama zatečenih zidova. Materijale za šahtofonske preparacije čine navojna i elastična gudala, magnetske trzalice i kugle, metalni valjci i željezne šake, a njihove melodije zvukovnih boja preuzimaju mikro pojačala, wah pedale, memorijski luperi duhovno recikliranih, ostavljenih instrumenata. Oklopljeni instrumenti ne rade u korist vladajuće organizacije života. Oklopljeni instrumenti ne koegzistiraju s vlašću, oni s njom ne uspostavljaju odnos sličan onom između vlasti i proletera (u klasičnom i modernom značenju tog pojma). Vlast daje instrumentima samo lažne isprave, prisiljava ih da nose propusnice, određuje im mjesto u proizvodnji (gdje neki od njih rade prekovremeno) i isplaćuje im nadnice. Nekontrolirani od vlasti, oklopljeni instrumenti uvijek označavaju autentični doživljaj. Upravo tu počiva mogućnost njihova potpuna

9E/3E

oklopljavanja. Oklopljeni instrument nastaje kroz šahtofoniju i stvara se šahtofonskom žestinom. Sada je svaki instrument oklopom zaštićen od svake daljnje manipulacije. Dvije oklopljene gitare su dovoljne da bi se zvukovno obojilo sve što postoji na ovom svijetu. Šahtofonski instrumentarij Damira Bartola Indoša nastao je razradom zvučno-scenskih objekata sastavljenih od duhovno recikliranog post-industrijskog otpada od kasnih 1980-ih, a instrumenti se koristi kao izvođački aparati i scenski objekti u višemedijskim inscenacijama grupe Kuća ekstremnog muzičkog kazališta, autorskog dvojca DB Indoša i Tanje Vrvilo. Šahtofoni, kao pra-analogni sintesajzeri, mišljeni su protuinstrumentalno, u simbiozi različitih instrumentalno - vokalnih izvođenja. Novi instrumenti slijede politike šahtofonskog pancemizma, oklopljavanja akustičnih i električnih instrumenata u metalnim kutijama s oprugama, umjetničkog rada poslije konačnosti s instrumentima-umrljicima. Na otvorenju izložbe DB Indoš i Tanja Vrvilo izvest će kratki performans *Šahtofonski pancemizam za dvije crne gitare*.

MAJSTORSKI RAD NA INSTALACIJI Maxime Weinmann i Andrija Santro

**ANA LABUDOVIĆ, ANA HUŠMAN,
IVANA MEŠTROV, DUBRAVKA SEKULIĆ,
MARKO TADIĆ, NIKOLA BOJIĆ**

**BIBLIOTEKA O OPĆENITO
VOL. 1**

Godina: 2020. — 2022.

Komplet od 9 knjižica

Nekoliko pojedinačnih knjižica

Nekoliko maketa

Naziv *Biblioteke o Općenito* preuzet je od skupine o UDK klasifikacijskog sustava koja obuhvaća opće ljudsko znanje, a sama je biblioteka osmišljena kao heterogena osnova za istraživanje, razmjenu ideja i dijalog, potaknuta temama koje otvara Radna bilježnica: Pustijerna; od prava na grad i mogućnosti kritičke analize prostora, dominantnih prostornih politika, mogućnosti infiltracije i otpora do vitaliteta margine i periferije, viška, ekologije, materijalnosti, okoliša kroz feminističke i queer teorije, drugog/ druge. Prvo izdanje obuhvaća devet eseja prevedenih na hrvatski jezik s idejom distribucije relevantnih sadržaja o društvu, umjetnosti i kulturi. Suradnici/e djeluju kroz više polja viz. umjetnosti i na više lokacija (Zg, Ri,

117

54/55

118

London). Teme kojima se izdanja bave tiču odnosa digitalnih i analognih medija, filma, suvremene umjetnosti, teorije, dizajna, ekologije i arhitekture. Knjižice su tiskane na RISO printeru; sabirane su, uvezivane i obrezivane ručno i kolektivno (DIY+DIWO). Projekt Biblioteka o Općenito započet je kao suradnički projekt vizualne umjetnice Ane Hušman i tima suradnica/ka; kustosice Ivane Meštrov, arhitektice Dubravke Sekulić, vizualnog umjetnika Marka Tadića, dizajnerice Ane Labudović i kustosa Nikole Bojića.

OAZA
—
OAZA BOOKS

Oaza Books projekt je Umjetničke organizacije i dizajnerskog kolektiva Oaza, a objedinjuje dizajn i nezavisno izdavaštvo. Fokusan je na promociju suvremene umjetnosti, istraživanja u dizajnu, ilustriranih knjiga za djecu i odrasle, knjiga umjetnika itd. Oaza izdavaštvo otvoren je projekt, dosad koncipiran u tri edicije: *oBook*, *aBook* i *Oaza&Sons* različitih profila, ali istih načela rada utemeljenih u suradničkom stvaralaštvu i stvaralačkoj suradnji. Ovo potonje treba istaknuti s obzirom na činjenicu da sve tri edicije popunjavaju određene praznine u lokalnom kontekstu i pružaju važnu podršku lokalnoj, prvenstveno umjetničkoj produkciji, a onda i njezinoj prezentaciji na međunarodnoj sceni. Oaza&Friends, izdanja nastaju u partnerstvu s drugim izdavačima (Arheološki muzej u Zagrebu, BLOK, CDU, DeltaLab, Drugo more, Monte Librić, Muzej za umjetnost i obrt, Petikat... i mnogi drugi), a u kojima su Oaze autorice dizajna.

Oazu su 2013. godine osnovala dizajnerice Nina Bačun, Ivana Borovnjak, Roberta Bratović, Tina Ivezić, Maja Kolar i Maša Poljanec, od tada se trude zajedničkim djelovanjem širiti svoje matične discipline, dizajna, interdisciplinarnim uvezivanjem s umjetničkim i kustoskim praksama, (povijesno-)umjetničkim istraživanjima, obrazovanjem i izdavaštvom. Oaza Books izdavaštvo njihov je samoinicirani projekt započet 2017. godine.

120

FOTOGRAFIJE Karla Jurić

DINO ZRNEC

TEPIH

Tepih je rezultat uzajamne razmjene znanja između radnika regeneracije Zabok i autora. Suradnja je zahtijevala autorovo učenje tehnika i znanja te adaptaciju postojećih metoda što je rezultiralo neuobičajenom načinu izvedbe.

121

56/56

06

**POP RATNI
PROGRAM**

HRVOJE ĐUKEZ

PLASTIC JUNGLE

Radionica izrade predmeta od plastičnog otpada, otvorenog tipa za javnost i sve uzraste. Trajanje radionice je okvirno dva sata. Ideja je na radionici pokušati izvesti neki trajni predmet koristan bliskom prostoru događanja (stolac, ručka za ladicu, natpis...) ili pak korisno pojedincu. Naravno, osnovna ideja je upoznavanje javnosti s problemima i slabim rješenjima nezbrinutog otpada, potreba za odvajanjem i komunikacija mogućih rješenja. Radovi izrađeni na radionici bit će izloženi u Galeriji ULUPUH do kraja trajanja Zagrebačkog salona.

125

ŽELJKO BLAĆE I SANJA BACHRACH KRIŠTOFIĆ

WIKI ABC WORKSHOP HRW INICIJATIVE

HrW inicijativa bavi se progresivnim praksama na Wikipediji i Wikimedijinim tzv. sestrinskim projektima, upotrebom njihovih resursa servisa/alata/sadržaja/procesa i metoda, softvera MediaWiki, kako iz tehnološke, tako i iz organizacijske perspektive. Posebno se bavi temama vidljivosti, relevantnosti, raznovrsnosti i uključenosti sadržaja, sudionika i praksi, informiranjem, inspiriranjem, osnaživanjem, sudjelovanjem i educiranjem raznovrsnih socijalnih grupa i pojedinaca. Nastala je početkom 2020. kao projekt serije edukativnih radionica i webinarata te promotivnih i koordinacijskih djelatnosti. Fokus je uglavnom na deficitnim sadržajima, manjinskim i ranjivim skupinama te feminističkim, queer i antirasističkim metodama rada. U tom pogledu HrW inicijativa slična je etabliranim progresivnim Wikimedijinim inicijativama poput Art+Feminism, AfroCROWD, Les sans pagEs, WhoseKnowledge i drugima.

TEKSTILNO-TEHNOLOŠKI FAKULTET SVEUČILIŠTA U ZAGREBU, ZAVOD ZA DIZAJN TEKSTILA I ODJEĆE

MODNO IGRALIŠTE

Razmišljati o modi znači biti svjestan materijala, tijela, identiteta subjekta kao i odjevnog objekta. Igra, koja je oblik kreativnosti, pokazatelj je ljudskog duha i predstavlja veliki užitak, a paradoks je da je upravo zato, što u odrasloj dobi, zapostavljamo karakterizirajući je kao gubitak vremena i nešto od čega nemamo koristi. Kreativnost je sposobnost gledanja na stvari u novom i neobičnom svjetlu, sposobnost viđenja i rješavanja problema na poseban i neobičan način. Kreativnost zrcali nečiju jedinstvenost, te je sposobnost svake osobe da živi po pravilima: 'Ja mogu biti sve što poželim, ja mogu napraviti sve što želim!'. Igra i kreativnost su nužnost, izvor životne energije, radosti, smijeha, prisutnosti u svemu što radimo. Bez igre i kreativnosti samo 'odrađujemo' život koji postaje dosadna rutina. U čovjekovoj prirodi je da kroz igru istražuje, mijenja i kreira. Studenti su imali, i još uvijek imaju, nit vodilju koja ih vodi do toga da njihovi modeli žele dati izjavu, mišljenje i biti dio kreativnog događaja.

127

MENTORICE prof.art. Paulina Jazvić i doc.art. Ivana Mrčela / **STUDENTICE** Melani Međeši, Valentina Ferenščak, Marta Jurčić, Ana Majdandžić, Tena Omerović i Sofija Varga

03/05

DARKO FRITZ I SANI SARDELIĆ

BERNARDO BERNARDI (KORČULA, 1921. — BOL NA BRAČU, 1985.) - KAKO OBLIJEŽITI OBLJETNICU?

Bernardo Bernardi, arhitekt, industrijski dizajner i teoretičar dizajna, značajno je ime hrvatske kulturne povijesti 20. stoljeća. 16. prosinca 2021., unatoč pandemijskim uvjetima, u Korčuli je obilježena stota godina njegova rođenja sa svrhom jačanja kulturnih identiteta. U želji za boljim razumijevanjem i brigom za suvremenu baštinu, cilj obilježavanja bio je istaknuti važnost Bernardijeve arhitektonske ostavštine u urbanom tkivu grada Korčule, uronjenom u kulturni i prirodni krajolik iznimnih kvaliteta. Ovo izlaganje se nastavlja na dosadašnja istraživanja o značenju i dodanim kvalitetama Bernardijevih arhitektonsko-urbanističkih ostvarenja na prostoru grada Korčule, predstavljenima na međunarodnom simpoziju Baština 20. stoljeća unutar višegodišnjeg projekta *Who cares?* u organizaciji udruge *Siva zona – prostora suvremene i medijske umjetnosti* u srpnju 2022. i simpozija *Kultura sjećanja* na otocima održanom u Gradskom muzeju Korčula u ožujku 2023. Namjera je ukazati na dobre kulturne i umjetničke prakse 20. stoljeća te na posebnosti otoka Korčule kao modela održivog otočkog razvoja.

DB INDOŠ & TANJA VRVILO

ŠAHTOFONSKI PANCERIZAM IZ INSTRUMENTARIJA DB INDOŠA

129

Ekstremno-muzičku radionicu vode Damir Bartol Indoš i Tanja Vrvilo.

Na radionici pancerizirane šahtofonije na temelju vokalno-instrumentalnih skica razvijamo partiturne kompozicije na dvovrtoj bas-električnoj gitari, oklopljenoj ozvučenom metalnom kutijom i zatvorenoj dvama šaht poklopcima. Sajlama i oprugama razapete gitare lebde u bestežinskoj šahtofonskoj kapsuli za radioničke sastave od dueta do sesteta. Sudionici radionice pokreću zvučno višeglasje trzalicama magneta, navojnih vijaka, metalnih valjaka, glasom i prstima. Snimamo megafonske glasove i memorijske lupere zagovarajući ideju polimuzikalnosti koja povezuje zajednički zvučno-izvedbeni rad u arkestralne formacije.

Radionica se odvija u suradnji s grupom Goran Glad, uz gostovanje glazbenice i teatrologinje Anamarije Žugić Borić.

**GORDANA
DRINKOVIĆ:
PJESME OD
STAKLA**

GORDANA DRINKOVIĆ

PJESME OD STAKLA

17.10. — 31.10.2023.

Galerija AMZ

Nakon svega što je do sada od laudi i panegirika napisano o opusu Gordane Drinković, naše izvanserijske oblikovateljice umjetničkog stakla i produkata od staklene mase, moram naglasiti kako je sve napisano izdržalo test vremena. No, pred nama nije standardni opus jedne umjetnice koja radi u tako zahtjevnom, teškom, ali posebnom materijalu – čiji nas rezultati oplemenjuju posebnom ljepotom – gdje je autorica samo radila i inzistirala na zanatskom perfekcionizmu predmeta i objekata od stakla, već je u sve njezine serije i cikluse

radova unijeta simbolička i metaforička razina, iznad materijalne stvarnosti.

Gordana Drinković u potpunosti razumije karakter stakla, i prihvatila je igru svjetla i sjene, mekog i tvrdog, tvoreći razlomljene opne, razvedene oblike dodirnutu neuhvatljivim i nepredvidivim poigravanjem svjetlosnih mijena. U radu nastavlja ne samo tradiciju naše lokalne linije obrade umjetničkog stakla (poput Raula Goldonija), već zahvaća senzibilitet i morfologiju europske 20. stoljetne linije organske apstrakcije u staklu, od Kolomana Mosera, Josefa Hoffmanna i Wiener Werkstätte pa sve do opusa slovenskog umjetnika Oskara Kogoja.

Malo koji rad tako suptilno spaja zanatsku vještinu s profinjenošću koncepta i slojevitosti emotivnih razina, i malo se čiji opus u staklu opire bilo kakvim čvrstim klasifikacijama. Tijekom više od 25 godina oblikovanja

i rada u tvornicama stakla realizirala je više od 500 djela, od kojih je velik dio proizveden u obliku unikata ili ekskluzivnih serija i dijelovi su privatnih kolekcija u Hrvatskoj i svijetu. Njezine kolekcije Atlantida, Babilon i Manhattan realizirane su u suradnji sa Steklarnom Rogaška d.d. i 2010. bile su predstavljene u New Yorku, gdje su osvojile nagradu HFN 2010 Award of Excellence, Tabletop, New York, 2010.

Stoga je Grand Prix 55. zagrebačkog salona primijenjene umjetnosti i dizajna 2020. godine za njezin rad / ambijent od stakla 'Suze okrenute prema nebu', 2018. (Steklarne Rogaška), došao kao jednoglasna i brza odluka cijelog šesteročlanog žirija, koji nije dvojio oko toga čiji je rad tog salona vrhunac umjetničkog oblikovanja koji spaja primijenjenu umjetnost, skulpturu, zanat i visoke estetske kvalitete.

Mali izbor iz njezina bogatog opusa predstavljen povodom Grand Prix- a u Galeriji AMZ pokazuje gotovo nedostižne standarde oblikovanja umjetničkog stakla. Nagrađen umjetničin rad u staklu, skulpture u obliku suza koje tvore poseban ambijent, ujedno su i produkt dizajna, prave čaše iz kojih se kad ih se okrene može piti pjenušac. Elegantni stakleni ambijent od bezbojnog, sivog i crnog kristalnog stakla otkriva iznimno zanatsko majstorstvo umjetnice, ali iza svoje krhke ljepote skriva snažnu emotivnu dimenziju rada – period tugovanja za voljenom osobom koje više nema. Prema vlastitim riječima umjetnice, 'suze nastaju puštanjem stakla koje se u slobodnom padu isteže do granice pucanja ili do trenutka njegove transformacije u kruto stanje. Drhtaj stakla, nakošenost, vijugavost, posljedica je prirode stakla 'koje panti i bilježi' drhtaj ruke koja ga drži ili dodir alata što ga

zaustavlja ili okreće u smjeru suprotnome od smjera slobodnog pada'. Malo koji rad tako suptilno spaja zanatsku vještinu s profinjenošću koncepta i slojevitosti emotivnih razina. Te staklene umjetničke suze bez imalo patetike padaju na zemlju, ali se jednako tako dižu prema Nebu, prostorima krajnje kontemplacije i intimnih dijaloga s nebeskim sferama.

U seriji 'Staklenih gradova' koji su zapravo grupacije svijetljaka različitih dimenzija istražuje mogućnosti adiranja geometrijskih obliha i kockastih staklenih oblika, poput igre slaganja katova, pomalo na tragu art déco estetike, ali i arhitekture njemačkog ekspresionizma.

Drugačiji će naboj i atmosferu nositi rad / stakleni ambijent 'Sagrada familia', posvećen arhitektu Antoniju Gaudiju, koji je nastao

1991. / 92. za vrijeme rata, a ponovljen 2016. godine, i u kojemu autorstvo dijeli sa Slavomirrom Drinkovićem; on nosi snažnu metaforu povezivanja s obitelji, ali i reference na Svetu obitelj.

Sama će umjetnica u više navrata reći kako je 'staklo njezino drugo tijelo', a tako je nazvala i jednu veliku seriju čaša. Sve čaše Gordane Drinković odlikuje jednako važna posvećenost oblikovanju nogice / stalka i čaški: jedno nije manje važno od drugoga. Ovdje možemo precizno pratiti kako ju zanima iluzija lakoće i težine, krhkosti i čvrstoće, ali moramo zapaziti i kategoriju ritma, pokreta, konveksnog i konkavnog, izvijanja i uvijanja. Staklena čaša za umjetnicu nije samo izdužena flute forma, ona poprima i oblike ljudskog profila, trbušasta je, meka, puna antropomornih svojstava. Svojom se trbušastom, toplom razlivenošću forme približava bogu vina Dionisu i zemlji. Pa opet, u nekim čašama iz tog ciklusa prepoznajem lice egipatske Sfinge, erodirano od pijeska, koje postoji od pravremena. Isti urezi, isti konkavni utori. I staklo je među nama tko zna od kada, ono je za naše iskustvo poimanja oduvijek.

Stoga, kada umjetnica kaže kako je šampanjska čaša '1991. godine bila predmet koji je bio jednako krhak, lomljiv, nestvaran kao naša egzistencija', s kojim je željela neko drugo, 'možda ovo vrijeme', shvaćam da pišem tekst u trenutku kada nam opet prijete treći svjetski rat. Naše su sve fine dizajnerske i umjetničke čaše više-manje preživjele i zagrebačke potrese. Ponovno ulazimo u eru neke slutnje da su 'naša stakla' tako

krhka, nezaštićena, prolazna... poput ljepote koja neumitno prolazi. Ne možemo našim čašama obećati sigurnost trajanja, i to nas povezuje s filozofskim razinama umjetničina razmišljanja o staklu kao materijalu, ali i nama samima.

No, i to je već pred tridesetak godina Gordana predvidjela kada je stvarala seriju 'OPA Art' ili 'Opasan Proizvod Apstinencije od stvaranja u staklu', gdje je izvan tvornica stakla odabirala postupke uništavanja – lomljenja, rezanja, brušenja – postojećih radova. Kao Gordanin manifestni odgovor i stav prema zatvaranju tvornica puhanog stakla u Hrvatskoj, i ta serija in continuo traje od 1991. do danas. Time su oštećeni predmeti i krotine postali materijal za stvaranje novih radova. Iz te pobune vremenom su navedeni postupci umjetnicu odveli prema prostoru neslućene (kreativne) slobode, gdje može transformirati i kanalizirati svoje emocije.

Afrika... kao prostor ultimativne slobode, divljine, ali i ropstva, materijalnog i duhovnog. Kolekcija od crnog puhanog stakla koja nas trenutačno prenosi na taj kontinent i sve njegove povijesno-emosivne taloge. Osjećamo bol i patnju, ali i užitak koji nam je prenijela u Europu afrička kultura, glazba i ples. Svijećnjaci i vaze koji su energetski moćni, nabijeni nekim ritualnim energijama noćne Afrike i prepuštanja nagonima. Crno brušeno staklo posebice nosi tešku energiju neukročene čulnosti, ali i tabua.

To su rasponi u kojima svoja kreativna lica iskazuje Gordana Drinković. Od svetosti i sublimacije patnje u molitvu, do puštanja sonde duboko u Majku Zemlju. U njezinom se opusu ne može pronaći slaba točka ili manje izvrstan rad. Ona je naprosto renesansno savršena.

Iva Körbler

AUTOR FOTOGRAFIJA Mario Krištofić

BIOGRAFIJE

IVANA BAKAL

RAVNATELJICA 58. ZAGREBAČKOG SALONA

Dr. art Ivana Bakal, kostimografkinja i vizualna umjetnica, samostalna je umjetnica i docentica na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, diplomski studij Kostimografija – vanjska suradnica. Magistrala je na Tekstilno-tehnološkom fakultetu, na diplomskom studiju kostimografije (2010.), a 2015. stekla je titulu doktorice umjetnosti radom Kazališni kostim između performansa, instalacije i objekta – vizualno kazalište na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Autorica je više od stotinu kostimografija i nekoliko scenografija, a autorica je i velikih strukovnih i umjetničkih projekata (Sto godina hrvatske scenografije i kostimografije 1909. — 2009. (2009.), Dječje kazalište, lutke, performansi... (2012.), Beskompromisno svoja – kostimografkinja Ika Škomrlj (2021.), te bijenalnih izložbi Nacionalna baština i dr. Autorica je projekata: Ivana Bakal – vizualno kazalište 02 (2021.), Ivana Bakal – vizualno

kazalište (2022.), te suautorica projekata Likovno kazalište (K. Tarle, I. Bakal i K. Radošević Galić, 2020. — 2022.) i dr. Izlaže na samostalnim i skupnim izložbama u zemlji i svijetu, članica je stručnih povjerenstava te sudjeluje na međunarodnim znanstveno-stručnim skupovima. Autorica je i urednica monografija o hrvatskoj scenografiji i kostimografiji. Pokrenula je zajedno s dr. sc. Martinom Petranović biblioteku Kazališna likovnost u knjizi koju zajednički izdaju HAZU i ULUPUH. Koncem 2023. Izdala je u suizdavaštvu s ULUPUH-om umjetničku monografiju Ivana Bakal – Poetika vizualnog kazališta. Za svoj je rad primila više strukovnih nagrada i priznanja. Predsjednica je ULUPUH-a te Sekcije za kazalište i film, ravnateljica je 58. zagrebačkog salona.

BRANKA BENČIĆ

KUSTOSICA 58. ZAGREBAČKOG SALONA

140

Branka Benčić je povjesničarka umjetnosti i kustosica sa središnjim interesom za suvremenu umjetnost, film i video, istraživačke projekte, povijest izložbi i kustoske prakse.

Ravnateljica je Muzeja moderne i suvremene umjetnosti u Rijeci, gdje je kao kustosica sudjelovala u nekoliko izložbenih projekata i publikacija poput videoretrospektive Sanje Iveković *Make up Make down* (MMSU, sa S. Salamon 2021 — 2022), izložbe Hane Miletić, skupne studijske izložbe *Mreža motovunskih susreta*, a pokrenula je nekoliko novih programskih cjelina u Muzeju u okviru edukacije i diskurzivnog programa (*Nulti sat, Film u muzeju*), te međunarodnih suradnji.

Bila je kustosica hrvatskog paviljona na Bijenalu u Veneciji (*Horizont očekivanja*, 2017), te su-kustosica na Bijenalu arhitekture u Veneciji (*Cloud Pergola*, 2018). Djelovala je

kao dugogodišnja je umjetnička direktorica *Apoteke – Prostora za suvremenu umjetnost u Vodnjanu* s M. Debeljuhom (2013 — 2021), kustosica projekta *Cinemaniac Misliti film na Pula film festivalu* (od 2002), ili *Kino umjetnika u MSU Zagreb* (2012 — 2020), te je realizirala godišnji program za *Gradske galerije Osijek – galeriju Waldinger* (2015 — 2020), surađivala sa *Zbirkom Antun Motika – Zbirka umjetnina Grada Pule*.

Kustoski projekti / Izložbe (izbor): *Ravno u sunce*, 3. IAB – *Bijenale industrijske umjetnosti* (2020); *Solidarity as Distruption* *Oberhausen International Short Film festival* (2021 — 2022); *Svaka slika postaje datum bez dana...* (*Apoteka*, 2021); *Muzej pronađenog filma* (*Cinemaniac/Pula film festival*, 2019), *Bez anestezije – 54. zagrebački salon* (2019), *porečki Annale* (2014, 2015, 2016), *Loose ends* (*Milano*, 2019), *PROJEKCIJE Antun Motika i*

nasljeđe eksperimenta (MMSU Rijeka 2017, galerija ŠKUC Ljubljana 2018), REZ/CUT kolaž u suvremenoj umjetnosti (MSU Zagreb, 2018), te samostalne izložbe umjetnika Damir Očko, Vlatka Horvat, Tina Gverović, Jelena Jureša, Igor Eškinja, Matko Tadić, Goran Trbuljak...

Djelovala je kao član žirija Međunarodnog festivala kratkog filma u Oberhausenu, EMAF European media art festival Osnabrueck, 25 FPS, Animafest, Furla Prize, Nagrade Radoslav Putar, Liburnija film festivala itd.

Objavila više od 500 tekstova (predgovora, osvrti, kritika, eseja i stručnih tekstova) u knjigama, katalozima izložaba, u izdanju Hrvatskih i međunarodnih muzeja i izdavača, te uredila više od 40 kataloga izložaba. Izlagala na međunarodnim festivalima, simpozijima, konferencijama. Kao nezavisna

kustosica realizirala više od 60 skupnih, te više od 100 samostalnih izložaba, projekcija filmskih i video programa, te sudjelovala na brojnim razgovorima i predavanjima u Hrvatskoj i inozemstvu.

SILVA KALČIĆ

Silva Kalčić diplomirala je povijest umjetnosti na Sveučilištu u Zagrebu, Filozofskom fakultetu, a doktorirala arhitekturu i urbanizam na Arhitektonskom fakultetu; izabrana je u zvanje znanstvenog savjetnika u humanističkim znanostima, i interdisciplinarnom području znanosti. Docentica je na Odsjeku za povijest umjetnosti Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Splitu; bila je zaposlena na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, a ranije u Udruženju hrvatskih arhitekata. Bila je urednica časopisa *Zarez*, *Čovjek i prostor*, *Arhitektura*, *Oris* i *Up&Underground*, kustosica u Galeriji Miroslav Kraljević, samostalnim projektima ili kao član kustoskog tima, na primjer retrospektive hrvatske video umjetnosti – Insert 2004. (MSU Zagreb). Dobitnica je Nagrade Grada Zagreba za 2009. godinu. Objavila je udžbenik *Neizvjesnost umjetnosti* (2004., Školska knjiga) i knjigu *Svijet prema labirintu / Eseji o visokoj moderni i postmodernizmu 1970-ih i 80-ih*, između ostaloga. Bila je predsjednica Studijske

sekcije ULUPUH-a, aktualna je predsjednica HS AICA-e (Hrvatske sekcije Međunarodnog udruženja likovnih kritičara).

IVA KÖRBLER

Diplomirala povijest umjetnosti i komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Od 2000 — 04. radi kao znanstvena novakinja u HAZU, a od 2005 — 09. na Institutu za povijest umjetnosti. Od 1995. u stručnim časopisima, novinama i tjednicima objavljuje likovne kritike, intervjue i tekstove s područja umjetnosti 20. stoljeća, moderne i suvremene arhitekture. Od 2001. — 2004. urednica je za likovnu umjetnost, a od 2005. — 2009. i za arhitekturu u časopisu *Vijenac* te pomoćnica urednice u časopisu *Grafika* (2003. — 04.). Bila je pomoćna suradnica za likovnu umjetnost, arhitekturu i glazbu na Hrvatskom enciklopedijskom rječniku (*Novi Liber*, 2002). Od novog pokretanja tjednika *Nacional* u prosincu 2014. stalna je suradnica za više umjetničkih područja. Od 2011. ima status samostalne umjetnice i djeluje kao ne-

zavisna kustosica, likovna kritičarka i urednica. Autorica je preko 350 izložbi suvremenih domaćih i stranih umjetnika te monografija: *Zora Matić*; *Damir Tripar*; *Slobodan Vuličević* – grupa autora; *Zdenka Pozaić* – koautor Tonko Maroević; *Marijana Muljević*; *Branko Kincl* – grupa autora; *Anita Kontrec*; *Gordana Špoljar Andrašić*; *Luka Mjeda* – fotomonografija; *Ana Guberina*; *Duško Šibl*; *Egidio Budicin*; *Loredana Bahorić* (grupa autora); *Nikola Vučković* – u pripremi. Od većih recentnih izložbenih projekata, autorica je retrospektivnih izložbi Dalibora Paraća (Moderna galerija, 2017.), Alberta Kinerta (Moderna galerija, 2018.), Vere Josipović (Mimara, 2018., zajedno s Tonkom Maroevićem) i Nikole Reiserera (Klovičevi dvori, 2018., s Tonkom Maroevićem) i *Manirizam u hrvatskoj umjetnosti 20. i 21. stoljeća* (Nationalni muzej moderne umjetnosti, 2022.). Godine 2019. osmislila je kustoski koncept izložbe '60 godina Večernjeg lista', izložbe koja je putovala po 5 hrvatskih gradova uz završnu izložbu u MSU-u u Zagrebu. 2020. bila je autorica teme, kustoske koncepcije i likovnog postava 55. zagrebačkog salona primijenjene umjetnosti i dizajna 'Puls trenutka ili što vas pokreće', u organizaciji ULUPUH-a. Članica brojnih žirija za izbor radova i dodjelu nagrada (Hrvatski trijenale akvarela, Grand Prix za slikarstvo HPB-a, Hrvatski trijenale grafike, Rovinjska likovna kolonija...). Od 2019. stalna je suradnica i savjetnica Hrvatske autorske agencije (HAA) i umjetničkih zaklada koje vodi Hraste i partneri d.o.o. Od 2018. do danas predsjednica je Studijske sekcije Udruženja likovnih umjetnika primijenjenih umjetnosti Hrvatske (ULUPUH) i članica Upravnog odbora, a od 2020. i potpredsjednica ULUPUH-a (od 2022. u 2. mandatu).

Dobitnica je međunarodne nagrade Ranko Radović za najbolji rad u kategoriji kritičko-teorijskih tekstova o arhitekturi za monografiju Branka Kincla (2015., HAZU, Zagreb). Za koncepciju 55. zagrebačkog salona primijenjene umjetnosti i dizajna (2020.) u organizaciji i na prijedlog ULUPUH-a, uručena joj je nagrada za najbolju izložbu 2020. godine od Ministarstva kulture i medija. Članica je HZSU-a, ULUPUH-a, Međunarodnog udruženja likovnih kritičara (AICA-e), Društva povjesničara umjetnosti i Matice hrvatske.

TIHOMIR MILOVAC

Tihomir Milovac diplomirao je povijest umjetnosti i etiologiju na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Dugogodišnji je kustos i muzejski savjetnik u Muzeju suvremene umjetnosti u Zagrebu, danas u mirovini. Kazališni je scenograf. Priredio je brojne izložbe najčešće baveći se novim, suvremenim fenomenima vizualnih umjetnosti, posebice novim medijima, ali također i fenomenima povijesnih avangardi. Koautor je muzeološke koncep-

cije prvog stalnog postava Zbirke u pokretu Muzeja suvremene umjetnosti (2009). Profesionalno je aktivan na međunarodnoj sceni, a za kazališni rad višestruko je nagrađivan. Od 2007. do 2010. bio je član Izvršnog odbora Međunarodnog komiteta muzeja moderne i suvremene umjetnosti (CIMAM), svjetski najznačajnije strukovne udruge.

području dizajna vizualnih komunikacija što obuhvaća osmišljavanje cjelovitih projekata, dizajn izložbenih postava, web stranica, raznih publikacija, knjiga. Paralelno provodi istraživačke, umjetničke i edukativne dizajnerske projekte primarno iz područja kulture i one čije polje interesa je između socijalnog i eksperimentalnog dizajna. Sudjeluje na stručnim simpozijima, rezidencijama i projektima u Austriji, Belgiji, Danskoj, Sloveniji, Njemačkoj, na Islandu. Dobitnica je više natečaja, priznanja i nagrada. Sudjelovala je na međunarodnim izložbama: BIO – Ljubljanskom bijenalu dizajna, Londonskom bijenalu dizajna, Venecijanskom bijenalu arhitekture, Oslo tijenale arhitekture, Helsinki design weeku, Vienna design weeku; te izlagala u Vitra dizajn muzeju, Kunsthalle Grazu, LUCA – Luksemburškom centru arhitekture,...

144

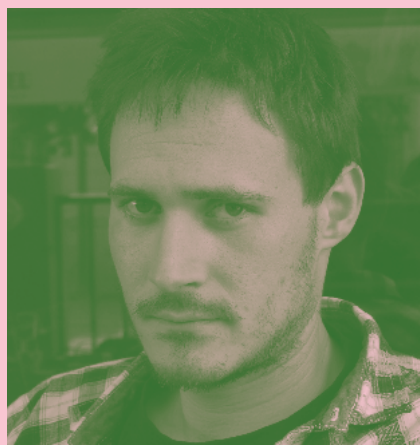
MAŠA POLJANEC

Maša Poljanec, dizajnerica, diplomirala je na Studiju dizajna na Arhitektonskom fakultetu u Zagrebu. Suosnivačica je dizajn kolektiva i umjetničke organizacije Oaza. Cilj kolektiva je produkcija i promocija dizajna na angažiran način kroz samoinicirane projekte i vlastito izdavaštvo Oaza books. U razdoblju od 2013. do 2021. u statusu je samostalne umjetnice (HZSU), 2017. do 2019. djeluje u Upravnom odboru Hrvatskog dizajnerskog društva (HDD), a od 2021. radi kao asistentica na Studiju dizajna, Arhitektonskog fakulteta u Zagrebu na kolegiju Projektiranje: Vizualne komunikacije. Kontinuirano djeluje u

BORIS GREINER

Rođen je 1959. godine u Zagrebu. Autorsko djelovanje započinje 1983. Zajedno sa Stanislavom Habjanom ostvaruje niz projekata u raznim medijima (grafički materijali, proza, performansi, izložbe, akcije i eksperimentalni filmovi) u okviru dvadesetogodišnjeg konceptualnog projekta Greiner&Kropilak Mailart Office. Od 1992. sa S. Habjanom i Danijelom Žeželjem djeluje u okviru umjetničke grupe Slipa Konfidenca. 2001. sa S. Habjanom, D. Žeželjem i Borisom Cvjetanovićem osniva umjetničku organizaciju Petikat. 2003. završava dvadesetogodišnji autorski projekt Greiner&Kropilak Mailart Office i o tada uglavnom djeluje samostalno. Od 2005. objavljuje osvrte o događanjima na suvremenoj likovnoj sceni u raznim javnim medijima, te u seriji knjiga sabranih tekstova 'Osvojena područja volumen 1 — 10'. Od 2010. do 2013. povjerenik za eksperimentalni film u HAVC-u. Dosad je ostvario dvadesetak samostalnih izložbi i performansa, objavio devetnaest knjiga i snimio sedamnaest filmova.

IGOR LOINJAK

Igor Loinjak je povjesničar umjetnosti i likovni kritičar. Diplomom prvostupnika filozofije stekao je Filozofskom fakultetu Družbe Isusove, a magisterij struke iz komparativne književnosti i povijesti umjetnosti na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Pohađao je doktorski studij Povijesti umjetnosti i Znanosti o književnosti, teatrologije i dramatologije, filmologije, muzikologije i studija kulture u Zagrebu. Priprema doktorsku disertaciju iz područja znanosti o umjetnosti na Doktorskoj školi Sveučilišta J. J. Strossmayer u Osijeku. Radio je na Akademiji za umjetnost i kulturu od 2015. do 2022. godine. Od listopada 2022. godine predavač je na Katedri za povijest umjetnosti Filozofskog fakulteta u Osijeku. Napisao je brojne predgovore samostalnim i skupnim izložbama. Sudjelovao je na nizu stručnih i znanstvenih simpozija. Do sada je objavio monografiju *Josip Alebić i Boris Ivandić* te nekoliko znanstvenih članaka iz područja povijesti i teorije umjetnosti među kojima se izdvajaju: *Umjetnost u službi gene-*

riranja viška vrijednosti – o umjetničkom djelu kao (specifičnom) obliku kapitala, *Institucija likovne kritike danas, O Dulčićevim formalnim pojednostavljivanjima, Neki aspekti hrvatske likovne kritike s kraja šezdesetih i početka sedamdesetih godina, Teozofija i apstrakcija – utjecaj doktrine na slikarsku praksu, Vrenovanje i (ne) razumijevanje. Uloga likovne kritike u promicanju nove umjetnosti i drugi*. Tajnik je HS AICA-e i HRV-INSEA.

146

IVANA MEŠTROV

Ivana Meštrović je povjesničarka umjetnosti, kustosica i likovna kritičarka, trenutno kustosica u Umjetničkom paviljonu u Zagrebu. Jedna je od suosnivačica udruge za suvremene umjetničke prakse *Slobodne veze / Loose associations* te ko-autorica vaninstitucionalnog edukacijskog programa *Kustoska platforma* (2008. — 2018.). Povijest umjetnosti magistrirala je na Paris 1 – Pantheon Sorbonne te završila kustosku školu Ecole du Magasin, Grenoble. Kroz svoje kustosko djelovanje prepliće kritičko povijesnoumjet-

ničko istraživanje, fenomenologiju mjesta, eksperimentalne izložbene formate. Kurirala je, samostalno ili u suradnji, niz izložbi poput 41. Splitski salon – *Ne posve izgubljeni jedni za druge, Ostrale bijenale 021, S kolekcijom* (David Maljković i suradnice.i), *Mediterranea 16 – Errors allowed, Bijenale mladih Mediterana, Ana Hušman, pripreme za film, Eduzgraf* (Zgraf11), itd. Autorica je brojnih stručnih likovno-kritičkih osvrti i eseja, urednica nekoliko časopisa i knjiga (*Nora Turato u Villi Ružić, David Maljković: S kolekcijom, Nicole Hewitt: Ova žena se zove Jasna, Ana Hušman: 6 sa 7 metara, Revizor: Nostalgija budućnosti, Fragmenti kustoskog diskursa – Život umjetnosti; Mediterranea 16 – Errors Allowed; Eduzgraf; AIDS RIOT – artist collectives against AIDS, NY, 1984 — 1996*). Redovito objavljuje likovne kritike za 3. program Hrvatskog radija (emisija *Triptih*). Članica je međunarodnog udruženja likovnih kritičara AICA te stručnih udruženja ULUPUH Zagreb i HULU Split.

09

**BIOGRAFIJE
AUTORA**

TIN ANDONOVSKI

Tin Andonovski rođen je 2000. godine u Osijeku. Završio je 2018. godine Školu primijenjene umjetnosti i dizajna u Osijeku na smjeru slikarskog dizajnera. 2021. godine završava preddiplomski sveučilišni studij likovne pedagogije, modul slikarstvo, na Akademiji primijenjenih umjetnosti Sveučilišta u Rijeci. Diplomirao je na Akademiji primijenjenih umjetnosti Sveučilišta u Rijeci u klasi Darije Žmak Kunić, smjer likovne pedagogije, modula kiparstvo. U studenom 2022. godine pokreće projekt Mala Galerija na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci gdje trenutno organizira i žirira umjetničke izložbe. Izlagao je na brojnim domaćim izložbama i djeluje na području slikarstva, ilustracije i kiparstva.

MARIO ANIČIĆ

Mario Aničić je samostalni umjetnik-grafički dizajner. Realizira projekte komunikacijskog i medijskog dizajna iz područja kulturne i postindustrijske sociologije. Tehnološke spoznaje podređuje društvenim potrebama u proizvodno-ekonomskom smislu, te u smislu inovacije i istraživanja novih komunikacijskih pristupa. Od 2005. godine član je ULUPUH-a, a od 2008. do 2023. predsjednik je Sekcije GDVK, te u funkciji predsjednika Izvršnog odbora realizira više izdanja Zgrafa. Aktivno je sudjelovao u organizacijama i promociji Zagrebačkih salona primijenjenih umjetnosti i dizajna. Član je riječke neprofitne udruge Drugo more te strukovne udruge HZSU. Od 2003. godine zapaženo, pohvaljeno i nagrađivano izlaže realizirane radove gra-

fičkog dizajna na međunarodnim izložbama i revijama hrvatskog dizajna.

ARS METALLUM

ANDREJA KRUŠELJ je slikarica, oblikovateljica suvremenog nakita i educirana WB bodypainterica. Nakit i objekte izrađuje tehnikama izraslim na temeljima zlatarskog zanata. Izražava se u različitim medijima kombinirajući različite kompozite, minerale, metale i organske materijale. Istražuje mračne strane ljudske prirode. Članica ULUPUH-a. **SONJA TURNER FEGIĆ** je sudionica mnogih modnih revija i izložbi, prezentirajući svoje viđenje svijeta oko sebe, napose arhitekture, pretvarajući ih u nosive umjetničke oblike, simbolistički i jednostavno. Članica ULUPUH-a.

JULIJANA RODIĆ OZIMEC je rasla u zlatarskoj obitelji i uspješno je izgradila vlastiti izričaj u nakitu i maloj plastici. Inspirirana bogatstvom prirode, oblikovateljica umjetničkog nakita, stvara ciklus baziran na prirodnim ljepotama. Članica ULUPUH-a.

KRISTINA ANTOLIĆ

Kristina Antolić živi u Zagrebu gdje je završila Akademiju likovnih umjetnosti, nastavnički smjer, specijaliziravši se u grafici. U svojim radovima spaja tehnike i medije poput otiskivanja, slikanja i šivanja. Radove izlaže na samostalnim i grupnim izložbama.

SANJA BACHRACH-KRIŠTOFIĆ

Sanja Bachrach-Krištofić, grafička dizajnerica, vizualna umjetnica, aktivistkinja (1961., Zagreb). Studirala povijest i filozofiju na Filozofskom fakultetu i Ženske studije pri Centru za ženske studije u Zagrebu. Od 1981. godine u suradnji sa suprugom, fotografom, Mariom Krištofićem djeluje pod imenom Bachrach & Krištofić na području grafičkog dizajna i fotografije. Autorica je i suautorica brojnih djela iz područja grafičkog dizajna, fotografije, izložbenih i muzejskih likovnih postava te kustoskih izložbenih koncepcija. Kontinuirano organizira samostalne te sudjeluje na skupnim profesionalnim izložbama u zemlji i inozemstvu. Godine 2008. objavljena je fotomonografija Dvostruka igra, autorice Sandre Križić Roban, koja obrađuje dio fotografskog opusa para Bachrach & Krištofić (nakladnik Fortuna). Godine 2016. održana je retrospektivna izložba Bachrach & Krištofić = dizajn & fotografija u Muzeju za umjetnost i obrt, Zagreb. Kustosica izložbe bila je Jasmina Fučkan, autor eseja dizajner Dejan Kršić. Izložba je 2019. postavljena u galeriji Kortil, Rijeka te 2022. u Muzeju Moslavine Kutina. Članica je krovnih likovnih udruge Hrvatske. Obnašala je dužnost predsjednice Sekcije za grafički dizajn Hrvatske udruge likovnih umjetnika primijenjenih umjetnosti ULUPUH (1999 — 2003) te predsjednice ULUPUH-a (2000 — 2003). Suosnivačica je Sekcije za multimediju i intermediju ULUPUH-a (2003). Osnivačica je i umjetnička voditeljica umjetničke organizacije Kultura umjetnosti (2011), kroz koju realizira više istraživačkih i izložbenih projekata te pu-

blikacija iz područja arheologije popularne kulture i dizajna (Boro Kovačević: umjetnost makete, Spasi znak: akcija za očuvanje i zaštitu starih tvorničkih natpisa, znakova i logotipova, Jugoton - istočno od raja (1947. — 1990.), Omladinske radne akcije, dizajn ideologije). Od 2020. je urednica i voditeljica on-line emisije Doručak na travi koja se bavi temama kulturne i socijalne politike iz rodno osviještene perspektive. Od 2020. članica je neformalne stručne i interdisciplinarne zajednice Obnovimo Zagreb osnovane poslije potresa u ožujku 2020. godine. Članica je grupe aktivistkinja okupljenih oko udruge RODA i HrW (WikiOna) inicijative pod medijacijom Željka Blaće, koja se bavi upisivanjem ženskih, feminističkih, LGBTQ pojmova na Hrvatsku Wikipediju i Wikimediju. Godine 2020. i 2021. nominirana je za nagradu Fierce Women (Strašne žene) portala Vox Feminae, a od strane strukovnih udruženja za nagradu Zagrepčanka godine. Dobitnica je više strukovnih nagrada i priznanja. Radovi su joj objavljeni u stručnim lokalnim (Vijenac, Život umjetnosti, ORIS, Kontura i sl.) i međunarodnim (Camera Austria, Photographic Sensuality, Head to Toe: The Nude in Graphic Design...) publikacijama. Radovi autorskog para Bachrach & Krištofić nalaze se u zbirkama Muzeja za umjetnost i obrt, Muzeja suvremene umjetnosti i Muzejsko dokumentacijskog centra.

NEVIA BAROVIĆ VUKELIĆ

Rođena u Zagrebu gdje je diplomirala na Arhitektonskom fakultetu. Od 1987. godine radi kao profesorica stručnih predmeta u Školi

primijenjene umjetnosti i dizajna. Od 1997. godine bavi se dizajnom keramike. Članica je ULUPUH-a te je izlagala na dvije samostalne te brojnim skupnim izložbama – između ostalih na 55. zagrebačkom salonu, Oko stola, Doba nesigurnosti – ULUPUH, itd.

DORA BAROVIĆ

Diplomirala na arhitektonskom fakultetu u Zagrebu 2019. godine. Tijekom studija praksu je stekla u Zagrebu i Baltimoreu te kao demonstratorica na fakultetu. Osvaja brojne nagrade i pohvale. Po završetku fakulteta pridružuje se SODA Arhitektima, a od 2022. radi i djeluje u studiju Aplan.

ŽELJKO BLAĆE

Željko Blaće (r. 1976. SFRJ) – umjetnik, aktivist, istraživač i kulturni radnik aktivan u zagovaranju otvorenih, dijeljenih i slobodnih digitalnih resursa, te participativnih, održivih, queer, feminističkih i drugih progresivnih metoda djelovanja. Wikimedijalac je u rezidenciji od 2020. (CKR.hr, pa Clubture.org i MSU.hr) i su-osnivač HrW i Open GLAM Wikimedijjskih inicijativa. Bavi se tenzijama procesa između sustava normalizacije i queer iskustava (i diskriminacije i emancipacije) u različitim kontekstima od novih tehnologija, medija, kulture i umjetnosti, do polja edukacije, sporta i društvenih inovacija. Izlagao je, producirao, publicirao, kurirao, uređivao, žirirao, organizirao i educirao, no najviše se raduje informiranju, inspiriranju i osnaživanju ranjivih pojedinaca i solidariziranju zajednica.

JELENA BLAGOVIĆ

Jelena Blagović (1983., Zagreb) završila je Fotografski odjel Škole primijenjene umjetnosti i dizajna u Zagrebu, a zatim studij fotografije pri Istituto Superiore di Fotografia e Arti Visive u Padovi, Italija. Školovanje nastavlja na University of Westminster u Londonu u Engleskoj, gdje nakon završenog preddiplomskog i diplomskog studija umjetničke fotografije i teorije fotografije stječe diplomu magistricе umjetnosti. Zaposlena je kao profesorica na Akademiji dramske umjetnosti Sveučilišta u Zagrebu na Katedri za fotografiju Odsjeka snimanja, voditeljica je ADU Galerije f8 i stalni sudski vještak za fotografiju, intelektualno vlasništvo i autorska prava. Izlagala je na 20 samostalnih i brojnim skupnim izložbama u zemlji i svijetu, te je dobitnica mnogih nagrada i priznanja.

DUŠKA BOBAN

Duška Boban diplomirala je na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 2000. te magistrirala vizualne komunikacije na Akademiji za umjetnost i dizajn u Ljubljani 2013. Dodatno se usavršavala na području medijske kulture, dizajna za društvene promjene i terapeutske fotografije. Uz redovno izlaganje u muzejima i galerijama, ima dugogodišnje predavačko iskustvo u nastavi fotografije, videa i medijskih projekata. Vodi radionice fotografije za različite dobne i društvene skupine te usavršavanja pedagoga iz cijele Europe na temu uloge fotografije u nastavnim procesima. Članica je Hrvatskog udruženja likovnih umjetnika Split, Udruge za suvremenu umjetnost KVART i Udruge

likovnih umjetnika primijenjenih umjetnosti Hrvatske. Radovi joj se nalaze u fondusu Galerije umjetnina u Splitu.

BEN CAIN

Benova multidisciplinarna praksa fokusira se na utjecaj novih uvjeta rada na socijalne i materijalne međudnose te ispituje kako se preklapanje prostora rada i slobodnog vremena odražava na naše zdravlje, ljubav i brigu za sebe i za druge ljude i stvari. On kombinira primarna senzorna iskustva prostora i objekata s jezičnim i nematerijalnim susretima koji uključuju gledatelje u izgradnju slika, prostora i objekata. Preklapajući ručno izrađene objekte s onima industrijske proizvodnje te alat ili stroj s umjetničkim objektom, radu daje karakteristiku upotrebljivosti i beskorisnosti. Ben je izlagao na brojnim međunarodnim izložbama, uključujući Hordaland Art Centre Bergen, Wiels Bruxelles, msu Zagreb, Tate Modern, South London Gallery, Nacionalna portretna galerija u Londonu, msu Beograd, Muzej Brukenthal Sibiu, Busan Biennale, Manifesta, i drugima.

CELLA ANITA CELIĆ

Cella Anita Celić rođena je u Šibeniku. Akademsko je slikarica-grafičarka, diplomirala 2007. na Akademiji Likovnih Umjetnosti u Zagrebu. Sudjelovala na izložbama u zemlji i inozemstvu, radionicama, multimedijalnim projektima i suradnjama. Dobitnica je nekoliko nagrada i priznanja. Bavi se još i kiparstvom, ilustracijom, oslikavanjem murala, dizajnom, fotografijom i scenografijom. Djeluje također, pod imenom Cella

& Wolves. Članica je HDLU i HZSU. Živi i radi u Zagrebu.

NEVEN CETINJANIN

Neven Cetinjanin rođen je 1979. u Karlovcu. Završio špuD smjer grafika i ALU smjer Animirani film i novi mediji u klasi prof. Galeta u Zagrebu. Živi i radi u Karlovcu, bavi se ilustracijom, karikaturom, 2D i 3D animacijom.

PATRIZIA DONÀ

Patrizia Donà je modna dizajnerica i vizualna umjetnica talijansko-hrvatskog porijekla. Rođena je 1972. g. u Zagrebu gdje je diplomirala na Filozofskom fakultetu, smjer povijest umjetnosti i etnologija. Po završetku studija odlazi u Rotterdam gdje upisuje studij modnog dizajna na Willem de Kooning Academie. Diplomirala je Cum Laude 2006. godine. Godine 2012. pokreće vlastiti dizajnerski brend Laboratorio Donà, kasnije preimenovan u Donà. Radove je do sada izlagala u brojnim galerijama, muzejima i na festivalima u Hrvatskoj i u inozemstvu. Dobitnica je više nagrada: Platinum A' Design Award 2020, ZDW Award 2020, Elle Style Award za najboljeg dizajnera accessoriesa 2014, Nagrada HDD-a u sekciji modnog dizajna 2014, Nagrada 43. zagrebačkog salona 2009. godine.

HRVOJE ĐUKEZ

Hrvoje Đukez rođen je 1972. u Zagrebu. Godine 1996. diplomirao je slikarstvo na ALU Zagreb. Dobio je nagradu Zaba za diplomski rad. Djeluje u područjima dizajna, slikar-

stva, scenografije, performansa. Izlagao na više skupnih i samostalnih izložbi u zemlji i inozemstvu. Profesionalno se bavi oblikovanjem muzejskih izložbi i muzejskih postava, industrijskim i grafičkim dizajnom. Voditelj je i autor više likovnih radionica. Član HZSU i umjetničke radionice Petikat (Habjan, Žeželj, Cvjetanović, Greiner) unutar koje realizira zajedničke autorske projekte: 'Dućan metafora', 'Gastronomija', 'Skale do sunca', 'Kaciga od Manche', 'Zvuk book', 'Otok, geto, azil'...

VIDA ĐURAN

Vida Đuran rođena je 1963. u Zagrebu. S roditeljima, Marčelom Brajnovićem i Zvezdanom Hegedušić Brajnović 1970. godine seli u Italiju, te od 1975. — 1977. živi u Francuskoj. Obitelj se 1977. vraća u Rovinjsko Selo i Zagreb. Upisuje Školu Primijenjenih Umjetnosti i Dizajna u Zagrebu, odsjek tekstil, gdje maturira 1982. godine. 1988. godine postaje član ULUPUH-a, Odsjek za tekstil i kožu. Zanima ju prvenstveno batik na papiru te na svili, a istražuje i kolaž te razne druge tekstilne aplikacije i tehnike. Godine 1989. sa svojom obitelji seli u Pulu gdje se uključuje u likovni život Pule i Istre. Postaje član HDLU-a Istre 1997. godine, te član Likovne Kolonije Rovinj. Izlaže na više skupnih i samostalnih izložbi. Živi i radi u Rovinjskom Selu.

MATIJA I MAURICIO FERLIN

MATIJA FERLIN (Pula, 1982.), koreograf, kostimograf i izvođač. Diplomirao na School for New Dance Development u Amsterdamu. Živi u Svetvinčentu.

MAURICIO FERLIN (Pula, 1971.), scenograf. Diplomirao na Studiju dizajna u Zagrebu, živi u Puli.

Surađuju na sljedećim predstavama: Tepli zdrhi, 2001.; The most together we've ever been, u suradnji s Ame Henderson, 2009.; Nastup, 2010.; Samice, 2011.; Sad Sam Lucky, 2012.; Istovremeno drugi, 2012.; Staging a play: Glass menagerie, 2015.; Out of Season, u suradnji s Ame Henderson 2015.; Mi smo kraljevi a ne ljudi, 2015.; Jonini dijalozi, 2016.; Staging a play: Tartuffe, 2017.; Staging a play: Antigona, 2018.; Vladimir Nazor: Voda, 2018.; Sad sam Mathäus, 2021.; Canti di grigionia, 2023. Sukreirali su i sljedeće autorske izložbe: Pozdravite svoje doma Galerija Rigo, Novigrad 2007.; Unija Differ & Repeat, London 2011.; Choreography for objects while the performer is absent, 2. Bijenale industrijske umjetnosti, Labin, 2018.; Staging plays — Scenography, Props and Costumes in Staging a play series, Cankarjev Dom, Ljubljana, 2022. Obojica su višestruki dobitnici strukovnih nagrada za scenografiju, kostimografiju, video, režiju i izvedbu.

JANA FRANUŠIĆ

Jana Franušić, rođena 1985. u Zagrebu. Završila Školu primijenjenih umjetnosti u Rijeci, smjer Industrijski dizajn, diplomirala na Akademiji primijenjenih umjetnosti u Rijeci te dobila zvanje magistra primijenjenih umjetnosti. Ostvarila je niz projekata iz područja umjetnosti (kiparstvo, slikarstvo) i dizajna, dizajna namještaja i projektiranja interijera te dizajna urbane opreme za javni prostor. Osim što pronalazi izvođače radova s kojima surađuje u realizaciji, dizajnerski

namještaj često samostalno izrađuje u vlastitom ateljeu. Članica ULUPUH-a i HDLU-a.

DARKO FRITZ

Darko Fritz je likovni umjetnik, samostalni kustos i grafički dizajner. Umjetnički rad je predstavio na više od 30 samostalnih i više od stotinu grupnih izložbi diljem svijeta. 2006. pokreće udrugu siva) (zona, gdje kurira više od 50 izložbi. Autor je knjige Digitalna umjetnost u Hrvatskoj (1968. — 1984.), TMNT, Zagreb, 2021. Član je organizacija: HDLU, ULUPUH, HZSU i AICA.

FOAM

FoAM je transdisciplinarna mreža koja djeluje na području umjetnosti, znanosti, prirode i svakodnevnog života, sa studijima u Bruxellesu, Amsterdamu, Tallinnu, Falmouthu i Vadedijima. Maja Kuzmanović (HR/NL/BE) i Nik Gaffney (AU/BE) su suosnivači i upravitelji FoAMa. Vođeni FoAM-ovim motom grow your own worlds (uzgajaj vlastite svjetove), njihov trenutni rad istražuje paralelne sadašnjosti i alternativne budućnosti, u imerzivnim medijima, participativnim procesima i eksperimentalnim publikacijama. Rad za Zagrebački salon nastao je u suradnji s olfaktornom umjetnicom Maki Ueda (JP/NL) koja eksperimentira s mirisima u obliku olfaktornih instalacija i radionica.

MARTINA FRANIĆ

Martina Franić, u svom radu traga za intimnošću kroz proces u kojem se oblik okame-
njuje zavisno od dinamičnih uvjeta njegove

pojavnosti. Oblikuje glinu, primjenjujući razne tehnike, istražujući njezinu podatnost, memoriju i izražajne mogućnosti. Članica je ULUPUH-a i kao kostimografinja i kao keramičarka, a članica HZSU-a je od 2002. godine.

MARIJA GRADEČAK

Marija Gradečak završila je studij primijenjene umjetnosti u Ljubljani, gdje započinje i njeno profesionalno iskustvo. Izlagala je na skupnim izložbama, dizajnerskim manifestacijama te sajmovima u Hrvatskoj, Sloveniji, Njemačkoj, Poljskoj, Italiji, Sjedinjenim Američkim državama te Slovačkoj. Dobitnica je druge nagrade Lorenzo il Magnifico u kategoriji tekstilne umjetnosti na Bijenalu suvremene umjetnosti u Firenzi 2017. te zlatne plakete i diplome Mobil optimum 2016., za inovativan razvoj i kvalitetu proizvoda 'Lap' na Ambienti u Zagrebu. Napisala je i ilustrirala slikovnicu za djecu Mala Mica, dizajnerica, Profil, 2020. godine. U 2023. godini je i pobjednica dizajnerskog natječaja 'Štof by Prostorija' za koji je osmislila proizvod Shlapa.

TEA HATADI & GONZALO FERNÁNDEZ

Rođena 1980. godine. Diplomirala je i doktorirala na ALU u Zagrebu. Kao CEEPUS-ova stipendistica 2003. — 2005. studira dva semestra na vŠUP u Pragu u slikarskom i ateljeu K.O.V. Godine 2010. boravi na rezidenciji KulturKontakt Austria u Beču i Kunstenaarlogies u Amersfoortu, NL, a 2016. i 2017. u Frauenfeldu, Švicarska i Bogoti, Kolumbija. Članica je HDLU-a, a od 2010. do

2019. je članica HZSU-a kao multimedijalna umjetnica. Svojim radom predstavila se na 17 samostalnih i preko 80 izložbi u 15 zemalja u Europi, Aziji i Južnoj Americi. Za svoj rad koristi različite medije koji čine kompleksnije prostorne i site specific instalacije. Vodila je Galerije PM i Prsten u HDLU od 2012. do 2015. Ostvarila je više autorskih kustoskih koncepcija i izložbi. Ravnateljica je Gradskog muzeja Križevci na drugom mandatu.

MIRANDA HERCEG

Miranda Herceg, profesionalno djeluje u širem umjetničkom području od dizajna do filma. Uz četiri samostalne izložbe, sudjelovala je i na brojnim skupnim izložbama i filmskim festivalima. Trenutno je zaokupljena istraživanjem dizajnerske baštine i opreme javnih prostora. Članica je ULUPUH-a i HDD-a.

SINIŠA ILIĆ

Siniša Ilić (Beograd, 1977.) je likovni umjetnik koji se kroz različite medije bavi društvenim fenomenima i mehanizmima istražujući forme rada, tenzija u društvu, nasilja i nestabilnih situacija. Izlagao je u Muzeju suvremene umjetnosti, Muzeju Afričke umjetnosti, Kulturnom centru i na Oktobarskom salonu u Beogradu; galeriji Nova u Zagrebu; muzeju MAXXI u Rimu, Georges Pompidou centru, Kadist Fondaciji u Parizu; galerijama Tate Modern i Calvert 22 u Londonu; Uralskom bijenalu u Jekaterinburgu, WUK i Open space galerijama u Beču, LOFOTEN festivalu, MSU-u u Zagrebu i Ljubljani. Istražuje forme kolektivnog rada i bavi se scenografijom i

dizajnom scenskog i izvedbenog prostora. Diplomirao je i magistrirao na Fakultetu likovnih umjetnosti u Beogradu.

DAMIR BARTOL INDOŠ

Damir Bartol Indoš je performer i multimedijalni umjetnik, stvara eksperimentalne muzičke instrumente, zvučne skulpture Šahtofone i grafičke partiture. Bio je član neoavangardne kazališne grupe Kugla Glumište s kojom je stvarao i izvodio niz utjecajnih akcija i performansa u razdoblju od 1975. do 1982. godine. Tijekom 1980-ih, kao pokretač tvrde frakcije nazvane Grupa Kugla, radio je seriju grupnih i solo performansa. Od 1990-ih, pod imenom DB Indoš Kuća ekstremnog muzičkog kazališta ostvaruje niz projekata i gostovanja u zemlji i svijetu s brojnim domaćim i stranim umjetnicima. Od 2005. u autorskoj suradnji s glumicom Tanjom Vrvilo realizira eksperimentalne kazališne radove i performanse u različitim izvedbenim i izložbenim prostorima. Sudjelovao je na brojnim međunarodnim festivalima, bio je stalni suradnik Teatra&TD i član Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika kao kazališni redatelj, član je ULUPUHA-a u sekciji kazališne scenografije. Dobitnik je medalje Grada Zagreba 2009. za doprinos alternativnoj kulturi Hrvatske i prve nagrade Muzeja suvremene umjetnosti u Zagrebu na natječaju MSU THT 2011. za zvučnu skulpturu Šahtofon. Za kazališni rad Tosca 914 u koautorstvu s Tanjom Vrvilo nagrađen je na Praškom kvadrigenalu 2015. kao jedan od predstavnika hrvatske selekcije.

KSENIJA JURINEC

Ksenija Jurinec, multidisciplinarnim pristupom isprepliće područja dizajna, od dizajna interijera, produkta, vizualnih komunikacija, izložbi, edukacije do projekata zagovaranja dizajna. Radovi su joj objavljeni, muzejski deponirani, izlagani i nagrađivani. Dobitnica je nagrade Red Dot. U kreativnim procesima inspiraciju pronalazi u arhitektonskom kontekstu, kulturnoj i povijesnoj pozadini okruženja u koji dizajnerski intervenira. Miranda Herceg, profesionalno djeluje u širem umjetničkom području od dizajna do filma. Uz samostalne izložbe, sudjelovala je na brojnim skupnim izložbama i filmskim festivalima. Za svoj rad nagrađivana je u zemlji i inozemstvu. Autorica je više samoiniciranih projekata koji se bave dizajnerskom baštinom i opremom javnih prostora. Članica je ULUPUH-a i HDD-a.

NATAŠA KABALIN

Rođena 1967. u Zagrebu. Od 2012. godine članica je ULUPUH-a sekcije za keramiku, porculan i staklo. Profesionalno se bavi keramikom 15 godina. Sudjelovala je na nekoliko inozemnih radionica izrade glazura od prirodnih materijala i paljenja keramike na visokim temperaturama (1380 °C) u pećima na drva. Godine 2018. sudjelovala je na rezidenciji u Art-Village Fu-Le Art Centra u Kini, gdje je izradila set predmeta za Hrvatski muzej keramike, u sklopu Muzejskog kompleksa kolekcija keramike iz cijelog svijeta. Svake godine sudjeluje na skupnim izložbama svoje sekcije ili ULUPUH-a. Godine 2020. sudjelovala je na 55. zagrebačkom sa-

lonu. Godine 2021/2022 radila je kao asistent u nekoliko radionica oblikovanja i paljenja keramike na visokim temperaturama u peći na drva. Radovi su joj odabrani za Expo u Orleansu 2021. godine.

IVAN KLISURIĆ

Ivan Klisurić (1978.) samostalni je grafički dizajner, član Hrvatskog dizajnerskog društva (HDD), Udruženja likovnih umjetnika primijenjenih umjetnosti Hrvatske (ULUPUH) i izvršnog odbora ZGRAF-a 11. međunarodne izložbe grafičkog dizajna i vizualnih komunikacija. Od početka 2000-tih djeluje kao autor brojnih vizualnih identiteta i publikacija, najvećim dijelom iz područja kulture i nezavisne produkcije. Dobitnik je nagrade Hrvatskog dizajnerskog društva 0910 za najbolji dizajn vizualnih komunikacija u profesionalnoj kategoriji (projekt/katalog 'Tajne Izložbe').

KARLA KOCIJAN

Karla Kocijan rođena je u Rijeci 1994. godine. Diplomirala je industrijski dizajn na Studiju dizajna pri Arhitektonskom fakultetu u Zagrebu, 2019. godine. Sudjelovala je na više izložbi dizajna i manifestacija: Design Week Zagreb, Design District, Plan D, Zagrebački salon,... Radi kao dizajnerica interijera, a osim toga kao produkt i grafička dizajnerica te kao scenografkinja na filmu i u kazalištu. Za svoje radove dobila je brojne međunarodne nagrade poput A'design award, European design award, Industrial design award,...

PLAKOR KOVAČEVIĆ

Rođen u Zagrebu (1980). Nakon srednje škole studira informatički dizajn u Zagrebu i razvija svoje vizuale za video projekcije u Zagrebačkim noćnim klubovima. Radio je kao video jockey (vj) između 2002. i 2006. te video instalacije na Motovun Film Festivalu 2004. i 2005. godine. U Zagrebu je surađivao i radio s Ivanom Marušićem Klifom, Željkom Blaće i drugim video umjetnicima. Od 2002. bavi se jogom, a 2012. — 2020. živi u Indiji i radi web dizajn i fotografiju za joga ašram u Bangaloru. Sredinom 2010-ih, pažnju mu privlači kolaž dizajn te je i sam počeo raditi kolaže. U profesionalnom smislu, Plakor radi kao grafički, web i video editor / dizajner većinu svog radnog staža, a umjetnički odušak pronalazi spajajući jogu, fotografiju i kolaže u pokretnu grafiku (motion graphic). Između digitalnih avantura, Plakor asistira na treninzima za učitelje joge i podučava na svojim joga retreatima.

MARINO KRSTAČIĆ-FURIĆ & ANA TOMIĆ

Marino Krstačić-Furić & Ana Tomić rade i žive u Rijeci, Hrvatska. Djeluju kao duo usmjeren na grafički dizajn i vizualne komunikacije najčešće u području kulture i umjetnosti. Naglasak stavljaju na razvoj prepoznatljivog grafičkog jezika s posebnim interesom za ilustraciju. Procesi istraživanja, eksperimentiranja i igre imaju važnu ulogu u njihovom radu.

SANJIN KUNIĆ

Sanjin Kunić je godine 2004. utemeljio je vlastiti dizajnerski studio Kindin. Autor je niza logotipa, vizualnih identiteta, publikacija, sustava usmjeravanja i dizajna izložbi. Bavi se interpretacijom i prezentacijom baštine kroz različite projekte oblikovanja izložbenih i muzejskih postava te posjetiteljskih i interpretacijskih centara. Član je Hrvatskog dizajnerskog društva. Diplomirao je na Studiju dizajna pri Arhitektonskom fakultetu u Zagrebu 2000. godine, na smjeru GĐVK. Nositelj je kolegija GĐVK I i II pri Akademiji primijenjenih umjetnosti i kolegija Dizajn u službi interpretacije baštine na diplomskom studiju Povijest baštine na Filozofskom fakultetu. Realizirao je velik broj nacionalnih i međunarodnih projekata u komercijalnom i neprofitnom sektoru za koje je nagrađivan.

ANA LABUDOVIĆ

Rad izložen na Zagrebačkom salonu, suradnički je projekt vizualne umjetnice Ane Hušman i tima suradnica/ka; kustosice Ivane Meštrov, arhitektice Dubravke Sekulić, vizualnog umjetnika Marka Tadića, dizajnerice Ane Labudović i kustosa Nikole Bojića.

ANA LOVNIČKI

Ana Lovnički rođena 30. 1. 2002. u Zagrebu. Završila je godinu dana privatne akademije United Pop na smjeru Konstruktor krojeva te stekla akademski naziv Pattern Maker. Od 2023. studira dizajn na Arhitektonskom fakultetu u Zagrebu.

BORIS LJUBIČIĆ

Boris Ljubičić je potvrđeni istraživač na polju vizualnih komunikacija i dizajna. Njegova relevantna međunarodna reputacija je izgrađena na hrvatskim opcijama, lokalnom jeziku i kulturi koju uzdiže uz bok velikih svjetskih sila. Njegovi radovi su citati i postulati u svim kategorijama: plakat, knjiga, tv-dizajn, tipografija, vizualni identitet. Godišnje izlaže na pet do šest najcjenjenijih žiriranih izložbi, a radovi mu se javljaju u stručnim knjigama, časopisima, godišnjacima i posebnim izdanjima koja određuju povijest dizajna u svijetu. Njegovi radovi su neujednačeni, izazovni i zbunjujući. Kao autor s prostora tranzicije posebno se posvetio prostoru i identitetu Hrvatske u sportu, kulturi, gospodarstvu, javnim medijima i politici.

ANTO MAGZAN

Anto Magzan rođen je 1979. godine u Zenici, a od 1998. živi i radi u Zagrebu. Profesionalni put započinje u Večernjem listu, a nastavlja ga u fotoagenciji Pixsell. Od 2017. djeluje kao samostalni umjetnik te se paralelno posvećuje umjetničkoj, novinskoj i komercijalnoj fotografiji. Do sada je izlagao na deset samostalnih i više od pedeset skupnih izložbi. Član je Hrvatskog novinarskog društva, Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika i ULUPUH-a. Predsjednik Nadzornog odbora ULUPUH-a od 2017. do 2022. godine.

VIŠNJA MAKEK

Rođena je u Zagrebu gdje je diplomirala anglistiku i germanistiku na Filozofskom

fakultetu, te gdje i danas živi. Prve fotografije su bile obiteljske i dokumentarističke s putovanja, a njih je kao profesor koristila u nastavi i u udžbeniku za engleski jezik koji je napisala. Fotografijom se aktivno bavi od 2011., kada je i postala članicom Fotokluba ZAGREB. Do sada je sudjelovala na dvjestotinjak natječajnih izložbi u Zagrebu i Hrvatskoj i dobivala pohvale i nagrade. Kao članica kluba izlagala je i na skupnim izložbama Fotokluba ZAGREB u inozemstvu. U časopisu 'Poezija' za lipanj 2018. godine je uvršteno 13 njezinih fotografija kao ilustracija. Održala je i 2 samostalne izložbe fotografija

NELA MARUŠIĆ

Nela Marušić (1970, Rijeka), grafička je dizajnerica i art direktorica u dizajnerskom studiju 'O, ne radiona'. Keramikom se počela baviti 2020. godine. Sudjelovala je na više skupnih izložbi. Najznačajnija je 'Dante 700 – I u paklu može biti dobro' u Likovnoj galeriji GM u Križevcima, organiziranoj u suradnji s ALU Sveučilišta u Zagrebu, te na simpoziju Arte in situ u Vodnjanu. Članica je HDD.

NATAŠA MIHALJČIŠIN

Nataša Mihaljčičin (Prnjavor, 1966.) je modna dizajnerica koja živi i radi u Zagrebu. Magistrirala je na Studiju teorije i kulture mode pri Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Od 1997. do 2019. je djelovala unutar studija I-GLE s kojim je ostvarila 27 različitih projekata uključujući više kolektivnih i samostalnih izložbi u Hrvatskoj i inozemstvu. Nakon 2019. dizajnira samostalno i sudjeluje na skupnim

izložbama dizajna. U ožujku 2020. je s hi tech tvrtkom UPRISE realizirala samostalnu izložbu Nematerijalni dodir materijalne odsutnosti u MUO, u Zagrebu.

IVANA MRČELA

Ivana Mrčela (Čakovec, 1984.) nakon diplome na studiju modnog dizajna na Tekstilno-tehnološkom fakultetu u Zagrebu 2007. godine upisuje Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu, koju završava u rujnu 2012. godine u klasi profesora Svjetlana Junakovića. Iza nje su 22 samostalne te 84 skupne izložbe u Hrvatskoj i inozemstvu. Dobitnica je desetak nagrada za svoj rad. Članica je HDLU-a te ULUPUH-a. Živi u Zagrebu gdje i radi kao docentica na Tekstilno-tehnološkom fakultetu.

NOVENA

Novena d.o.o. studio je za izradu multimedijalnih sadržaja iz Zagreba s iskustvom većim od tri desetljeća i timovima stručnjaka iz različitih kreativnih područja. Danas ukupno 27. Na svom multimedijalnom putovanju sudjelovali su na svjetski nagrađivanim projektima u području interpretacije baštine za muzeje i posjetiteljske centre. Surađujući uz druge timove na projektima doprinose kreativnim, inovativnim i cjelovitim rješenjima prilagođenima potrebama i zahtjevima klijenata.

OAZA

Oazu su 2013. godine osnovala dizajnerice Nina Bačun, Ivana Borovnjak, Roberta Bra-tovičić, Tina Ivezić, Maja Kolar i Maša Poljanec,

od tada se trude zajedničkim djelovanjem širiti svoje matične discipline, dizajna, interdisciplinarnim uvezivanjem s umjetničkim i kustoskim praksama, (povijesno-) umjetničkim istraživanjima, obrazovanjem i izdavaštvom. Oaza Books izdavaštvo njihov je samoinicirani projekt započet 2017. godine.

DINKO PERAČIĆ

Dinko Peračić je arhitekt, izvanredni profesor na FGAG u Splitu i šef Katedre za arhitektonsko projektiranje. Partner je u studiju ARP i suosnivač Platforme 9,81. Njegov rad je uglavnom je vezan uz projekte javnih sadržaja; fakulteta, muzeja i kulturnih centara, tržnica, obalnih i drugih javnih prostora. Prepoznat je po radovima za Dom mladih u Splitu i mmsu u Rijeci, gdje sudjeluje u procesima njihove transformacije. Za projekte i realizacije dobio je više nacionalnih i međunarodnih nagrada. Godine 2016. s M. Veljačić, E. Višnić i S. Toljem predstavljao je Hrvatsku na 15. Venecijanskom bijenalu arhitekture s projektom 'To trebamo – to radimo'. Godine 2021. u sklopu Zagrebačkog salona arhitekture s M. Veljačić realizirao je samostalnu izložba 'Pazar, pijaca, plac, sajam, tržnica, trg'.

DANIJELA PIČULJAN

Danijela Pičuljan članica je International Academy of Ceramics (IAC), Geneva, HZSU-a i ULUPUH-a gdje je predsjednica Sekcije za keramiku, porculan i staklo, 2014. — 2020., te Umjetničkog savjeta Sekcije te predsjednica US ULUPUH-a. Ostvarila je trinaest

samostalnih izložbi, sudjelovala na 20 međunarodnih likovnih simpozija, šezdesetak skupnih izložbi te brojnim međunarodnim žiriranim izložbama u inozemstvu. Nagrade: 2017. godine osvojila je posebnu nagradu na 5. međunarodnom trijenalu silikatnih umjetnosti u Kecskemetu, Mađarska, nagrada ULUPUH-a za najbolji projekt i izložbu za 2018. godinu Mare Modul, projekt stvaranja staništa u podmorju, u svrhu obnove i obogaćivanja morske flore i faune, te 2020. nagrada ULUPUH-a za osobit doprinos u radu udruge. Umjetničke rezidencije: Kina, Španjolska, Mađarska.

PLAC STUDIO

Plac Studio s radom je počeo 2017. godine (službeno otvoren 2019.), a čine ga stalni autori Roko Jurjević i Ivan Klanac te vanjski suradnici od kojih su neki marketinški stručnjaci, ilustratori, tipografi, fotografi, tiskari, ... Plac ima iskustva u dizajnu vizualnih identiteta, plakata, prijeloma, ambalaže te svega pomalo što podrazumijeva grafički dizajn i vizualne komunikacije.

SNJEŽANA POKOS-VUJEC

Snježana Pokos-Vujec rođena je 1965. u Varaždinu. Keramikom se počela baviti 2003. Godine. Sudjelovala je na skupnim izložbama, simpozijima i rezidencijama u Hrvatskoj i inozemstvu. Imala je pet samostalnih izložbi. Radila je na projektu Mare modul koji je 2018. dobio nagradu ULUPUH-a za najbolji izložbeni projekt. Radovi joj se nalaze u zbir-kama muzeja u zemlji i inozemstvu. Članica

je HZSU i ULUPUH-a, predsjednica je Sekcije za keramiku, porculan i staklo.

RAŠIĆ + VRABEC

Rašić + Vrabec je svjetski nagrađivan dizajnerski studio iz Zagreba. Specijalisti su za prostorni izložbeni dizajn i brendiranje, a pristupaju svakom projektu holistički, ekološki i društveno odgovorno. U 20 godina postojanja realizirali su veliki broj zapaženih dizajna izložaba za muzeje te vizualnih identiteta za kulturu i komercijalno tržište. Njihova misija je inspirirati ljude.

ANA SALOPEK

Ana Salopek je ilustratorica i književnica, živi i stvara u Ogulinu. Izlagala je na brojnim izložbama u Hrvatskoj i inozemstvu. Na međunarodnoj sceni je zastupa Illo Agency. Dobitnica je više međunarodnih nagrada i priznanja. 'Što ako?', Knjiga u centru, izdana 2022. godine, njezina je prva autorska knjiga te ujedno i prvi hrvatski dječji silent book. Knjiga je nominirana od strane Nacionalnog odbora za dječju knjigu, Hrvatska sekcija IBBY-ja, na međunarodni natječaj Silent Book Competition, Final destination Lampedusa 2023. Knjiga autorice Anne Renaud 'Ferdinand Cheval: The postman who delivered palace' Brenchman books, Reycraft, USA, 2022. dobitnica je važnog priznanja Junior Library Guild Gold Standard. Knjiga poezije 'Tko živi na nebu?' Aljoše Vukovića, Knjiga u centru, 2022 priznanje za ilustraciju i grafičko oblikovanje Hrvatska lijepa knjiga 2022. godine.

ZLATKA SALOPEK RADIĆ

Kuna zlatica je neovisni dizajnerski studio koji se bavi svim aspektima dizajna i srodnih umjetničkih praksi s naglaskom na autorski pristup i komentar. Njihovi suradnici dolaze uglavnom s područja kulture (Muzej grada Zagreba, Kulturno informativni centar), obrazovanja (Sveučilište u Zagrebu, Goethe-Institut Kroatien) i civilnog djelovanja (Centar za mirovne studije, Sindikat učitelja Hrvatske). U fokusu studija su pitanja održivosti (Održivi otok, Small Islands Organisation), ženska pitanja (Women on Women, Otočka) i inkluzija (Médecins du Monde, Savez slijepih). Posebno vrijedi istaknuti deseto-godišnju suradnju sa Svjetskim festivalom animiranog filma Animafest Zagreb te nagrađivane plakate nastale u bliskoj suradnji s Kazalištem slijepih i slabovidnih.

SANI SARDELIĆ

Sani Sardelić kustosica je Gradskog muzeja Korčula. Voditeljica je Memorijalne zbirke Petra Šegedina, Pomorske, Etnografske i Prirodoslovne zbirke, stručne muzejske knjižnice te muzejska pedagoginja. Sudjelovala je u ESLAND Project, Otočni krajobrazi – Izraz europske kulture koji je vodila prof. dr. Gloria Pungetti (University of Cambridge, UK). Suvoditeljica je kulturno znanstvene manifestacije Dani Petra Šegedina.

ŽELJKO SERDAREVIĆ

Željko Serdarević (Split, 1965.), grafički je dizajner. Na radu koji je izložen na 58. zagre-

bačkom salonu radio je zajedno s Mladenom Đikićem (Split, 1965.), glazbeni producentom i Draganom Mileusnićem (Zrenjanin, 1967.), video dizajnerom.

SANJA ŠEBALJ

Sanja Šebalj rođena 1958. u Zagrebu gdje se i školovala. Diplomirala je na Filozofskom fakultetu. Tkanjem se bavi više od dvadeset godina. Članica je ULUPUH-a. Sudjeluje na svim skupnim izložbama. Također je izlagala na skupnim izložbama u Beogradu, Mađarskoj, Sloveniji i Rumunjskoj. Živi i radi uglavnom na Murteru.

BISERKA ŠIPEK I JASNA ŠTIH KAPETANIĆ

Biserka Šipek i Jasna Štih Kapetanić modne su dizajnerice koje zajednički i samostalno djeluju na javnoj umjetničkoj sceni prezentirajući svoje radove kroz izložbe i modne revije. Obje su članice ULUPUH-a.

IVAN TUDEK

Rođen 1983. godine u Zagrebu. Godine 2010. diplomirao na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu na nastavnničkom odsjeku u klasi izv. prof. Damira Sokića. Do sada je ostvario tridesetak samostalnih izložbi te sudjelovao na pedesetak skupnih izložbi u zemlji i inozemstvu. Boravio je na nekoliko međunarodnih rezidencija. Neka od djela otkupio mu je Muzej suvremene umjetnosti Istre. Realizirao je nekoliko autorskih slikovnica (Lija lijepo pjeva i Šašavi, a spašeni), u

izdanju nakladničke kuće Mala zvona. Ilustrator je dviju slikovnica Neve Lukić u nakladi Semafore te Ibis grafike.

STUDIO TUMPIĆ - PRENC

Od osnutka studija 2017. godine radili su na nizu raznolikih i zanimljivih projekata, od razvoja marketinških kampanja, preko vizualnih identiteta i dizajna pakiranja, do realizacije interaktivnih fizičkih izložbi. Rad su primijetili i stručnjaci iz industrije i mediji. Do danas su nagrađeni prestižnim priznanjima kao što su Red Dot Best of the Best, European Design Award Best on Show, Pentawards, Dieline Awards, D&AD, ADC (New York), DIA, IIDD Award, Communication Art Award, ADC Europa, Epica, IdejaX, SoMo-Borac, Nagrada HDD-a, Nagrada ZGDW-a, Nagrada Zagrebačkog salona.

MARIJA UDOVIČIĆ

Marija Udovičić, rođena je 1996. u Zagrebu. Završila je Školu za modu i dizajn na smjeru Dizajn odjeće. Godine 2020. stječe naziv akademske prvostupnice na Odsjeku za animirani film i nove medije na Akademiji likovnih umjetnosti. Od tada se aktivno bavi umjetnošću u raznim poljima, 2021. godine završava tečaj izrade nakita u Otvorenom atelieru Lumezi. Godine 2022. održava samostalnu reviju nakita i instalacija za tijelo u Kulturnom centru multimedija te 2023. sudjeluje u grupnoj reviji Voajerizam u Medici u organizaciji udruge Kružok. Od 2023. članica ULUPUH-a.

MIRNA UDOVČIĆ

Mirna Udovčić rođena je 1990. godine u Zagrebu. Diplomirala je na Arhitektonskom fakultetu u Zagrebu. Njeni studentski radovi nagrađeni su na 53. i 56. zagrebačkom salonu arhitekture. Osim arhitekture, djeluje u području novih medija. Održala je samostalnu izložbu glitch art-a naziva 'Hatch Leaks' u galeriji CEKAO (2021.) godine te u galeriji siva (zona (2022.)). Sudjeluje na više skupnih izložbi i 36. salonu mladih. Projekt Šumska koliba (rad s Tinom Dožićem) izložena je u Pogonu Jedinstvo i Salonu Galić (2022.) kao dio izložbe Dromomania. Od arhitektonskih natječaja ističe se prvonagrađeni rad na međunarodnom natječaju European 15. (s Irenom Bakić i Ivom Jelinčić, 2019.). Trenutno je freelance arhitektica i dio neformalnog umjetničkog kolektiva m28. Živi i radi u Zagrebu.

MARTINA VRDOLJAK RANILOVIĆ

Modni dizajner i likovni umjetnik. 1997. godine uz osniva Studio I-GLE. 2019 postaje Kreativna direktorica u Varteksu. Paralelno, uz modni dizajn i umjetnost, bavi se i kostimografijom te dizajnom interijera i radnih uniformi. Sudjeluje je na brojnim skupnim i samostalnim izložbama. 2007.g Studio I-gle u MUO, samostalna izložba, naziva 010. 2008 i 2010 kao koautor za Studio I-GLE dobiva nagradu HDD-a za najbolji modni i odjevni dizajn. 2009, ODJEVENI PROSTOR, samostalna izložba, HDD, Zagreb, 2012 samostalna izložba 135 metara, HDD, Zagreb 2020 samostalna izložba, Nematerijalni dodir materijalne

stvarnosti; MUO, Zagreb 2014 nagrada za najboljeg modnog dizajnera od časopisa Elle. 2018 nagrada Ana Lendvaj za najbolju kolekciju 2023 nagrada za najbolji modni dizajn, HDD.

TANJA VRVILO

Tanja Vrvilo je izvedbena umjetnica, filmologinja i filmska kustosica čiji rad povezuje radikalne umjetničke prakse i obrazovanje. Koautorica je i izvođačica u brojnim multimedijalnim izvedbama s vizualnim umjetnikom i performerom DB Indošem i Kućom ekstremnog muzičkog kazališta. Autorica je i kustosica Filmskih mutacija: festivala nevidljivog filma, međunarodnog festivala o politikama filmskog kustovstva, koji je pokrenula 2007. u Zagrebu. Vodila je dodiplomski studij filma i predavala na filmskoj akademiji film.factory Béle Tarra u Sarajevu. Predaje na Odsjeku za Film i video na Umjetničkoj akademiji u Splitu. Kao samostalna umjetnica članica je Hrvatske zajednice samostalnih umjetnika, Hrvatskog društva dramskih umjetnika i Hrvatske zajednice filmskih kritičara. S DB Indošem i drugim hrvatskim umjetnicima nagrađena je na Praškom kvadrjentalu 2015. godine kao predstavnica hrvatske selekcije, a zajednički rad predstavljen je i na Praškom kvadrjentalu 2019. godine u sklopu nagrađenog umjetničkog projekta Ivana Marušića za inovativan suradnički pristup.

ELIZABETA WAGNER

Kustoski rad je započela 2011. u HDNU, a suradnju s ULUPUH-om 2016. godine orga-

nizacijom izložbe 'Orgulje Heferer'. Godine 2017. u Muzeju Mimara i u Petrinji predstavlja hrvatsku orguljsku bašrnu. Izložbu 'Me(n)talni procesi' u Križevcima postavlja 2018., a 2019. u istoj galeriji samostalno izložbe H. M. Peruzovića i Danka Friščića, te sa S. Stanačev Bajzek izložbu 'Križevačko – vugrovečki likovni štatur'. U ULUPUH-u postavlja izložbu 'Čovjek na Mjesecu' koja je doživjela postav u Zadru. U galeriji u Vugrovcu postavlja izložbu 'Valerije i Leila Michieli Vojvoda'. G. 2020. u Sisku izložbom 'Ars Metallum' predstavlja hrvatski umjetnički nakit, a u galeriji ULUPUH fotografski dvojac Romučić&Stojčić. Godine 2021. u Likovnoj galeriji Gradskog muzeja Križevci u suradnji s ALU postavlja izložbu 'Dante 700', u ULUPUH-u 'Stravinsky – 50 godina poslije' te izložbu 'Opus' Lazera Roka Lumezija u Kneževoj palači u Zadru. Godine 2022. u galeriji AMZ postavlja izložbu (kustosica i koncept) 'Divne stvari' koja dobiva nagradu najbolje ULUPUH-ove izložbe te godine. U ULUPUH-u postavlja izložbu 'Dodiri' te izložbu Katarine Radošević Galić u foto-galeriji Dubrava, 'Membrane' Snježane Pokos Vujec u Prelogu. Kustosica je izložbe 'Temelji' te mnogih drugih.

DINO ZRNEC

Dino Zrnc, rođen je 1983. u Zagrebu. Živi i radi u Beču i Zagrebu. Studirao je na Akademijilikovnih umjetnosti u Zagrebu, Akademie der Bildenden Künste Wien i Umprum Prag. Sudjelovao je na grupnim i samostalnim izložbama u Skulpturinstitut, Beč; Vin Vin galerija, Bijenale industrijske umjetnosti, Pula; Ve.sch Kunstverein, Beč; Krinzinger projekte, Beč; Muzej suvremene umjetnosti,

Zagreb; Kunsthaus Graz; Apoteka, Vodnjan, Lucie Drdovagalerija Prag, Renata Fabbri galerija, Milan; Kunstlerhaus Beč.

DARIJA ŽMAK KUNIĆ

Darija Žmak Kunić je umjetnica koji stvara uglavnom u području skulpture, umjetničkog objekta i instalacije. Diplomirala je 2003. godine na ALU u Zagrebu. Godine 2008. magistrirala je umjetnost na ALUO u Ljubljani. Istraživanje osobnosti, identiteta, memorije i individualne mitologije, često je njezinim radovima izraženo interaktivno te posredstvom različitih medija. Status samostalne umjetnice imala je do 2017. godine, kada se zaposlila na APU u Rijeci. Od 2000. godine kontinuirano izlaže na samostalnim i skupnim izložbama u Hrvatskoj i inozemstvu. Osim umjetničkog istraživanja, rada i stvaranja, njezin posao i djelovanje je posvećeno i kulturnoj animaciji te uključivanju lokalne zajednice u interaktivne umjetničke aktivnosti koje se bave idejama o zajednici, kretanju, ekologiji i umjetnosti.

10

**KONTAKTI
AUTORA**

Tin Andonovski

tin.andonovski@gmail.com

instagram: [@tin.andonovski.artist](https://www.instagram.com/tin.andonovski.artist)

Kristina Antolić

kristina.antolic22@gmail.com

[https://kristinarismondo.wixsite.com/](https://kristinarismondo.wixsite.com/portfollio/digital-artworks)

[@rustijon](https://www.instagram.com/rustijon)

Ars Metallum

+385 99 2155 360

jor@hi.t-com.hr

byak.andrejakruselj@gmail.com

instagram: [@by_ak](https://www.instagram.com/by_ak)

sonja@stil.hr

instagram: [#sonja_turner_jewelry](https://www.instagram.com/sonja_turner_jewelry)

Željko Blaće

https://monoskop.org/Z._Blace

Jelena Blagović

jelena.blagovic@adu.hr

Duška Boban

duskaboban@gmail.com

www.duskaboban.net

www.scarabay-photography.com

Cella Anita Celić

<https://www.behance.net/anitacelicella>

<https://www.instagram.com/cellaanitacelic>

Patrizia Donà

<https://laboriodona.com>

instagram: [laboratorio_dona](https://www.instagram.com/laboratorio_dona)

Hrvoje Đukez

+385 95 5507 430

https://www.instagram.com/hrvoje_djukez/

Vida Đuran

+385 98 9483 846

facebook: [Vida Đuran](https://www.facebook.com/VidaĐuran)

Martina Franić

martinafranic@gmail.com

www.pepelceramics.com

Jana Franušić

+385 91 9222 513

jana.franusic@gmail.com

Darko Fritz

Siva zona – prostor suvremene i medijske umjetnosti, Korčula

www.sivazona.hr

Marija Gradečak

www.marijagradecak-mica.com

Tea Hatadi

teahatadi.com

[https://gonzalofernandezrodriguez.](https://gonzalofernandezrodriguez.blogspot.com/)

[blogspot.com/](https://gonzalofernandezrodriguez.blogspot.com/)

Miranda Herceg

mirandahercegfilm@gmail.com

Ksenija Jurinec

info@ksenijajurinec.hr

Nataša Kabalin

+385 91 5722 497

facebook: [Tasa.na.tasa](https://www.facebook.com/Tasa.na.tasa)

instagram: [tasa.na.tasa](https://www.instagram.com/tasa.na.tasa)

Ivan Klisurić

ivan@ivanklis.com
<https://ivanklis.studio>

Karla Kocijan

karla.kocijan@gmail.com

Kuna zlatica

www.kunazlatica.com

Sanjin Kunić

+385 91 1119 975
sanjinkunic@gmail.com
<https://www.kindin.hr/>

Ana Lovnički

+385 99 7909 712
lovnickiana@gmail.com
instagram: @ananimno

Boris Ljubičić

+385 98 276 932

Anto Magzan

magzan.anto@gmail.com
antomagzan.com
facebook: anto magzan

Višnja Makek

+385 99 6376 657

Nela Marušić

nela.marusic@oneradiona.com

Nataša Mihaljčičin

+385 91 5021 898

Ivana Mrčela

<https://www.instagram.com/mrcela.ivana.art/>

Plac studio

+385 91 5169 224
info@placstudio.com
placstudio.com
instagram: @placstudio

Dinko Peračić

dinko@platforma981.hr
www.dinkoperacic.com

Danijela Pičuljan

dpiculjan@icloud.com
www.atelijerpiculjan.hr
instagram: dp.ceramicart

Snježana Pokos-Vujec

spvujec@icloud.com

Rašić+Vrabec

www.rasicvrabec.com

Sani Sardelić

Gradski muzej Korčula, Korčula
<https://gradskimuzej-korcula.hr/hr/>

Željko Serdarević

ortaci.org

Sanja Šebalj

sanja.sebalj@gmail.com

Biserka Šipek

biba.sipek@gmail.com

Ivan Tudek

+385 91 5835 008

instagram: ivan.tudek

Studio Tumpić-Prenc

Tumpic-prenc.hr

Mirna Udovčić

+385 977827978

udovcic.mirna@gmail.com

instagram: mirna.udovcic

Marija Udovičić

+385 99 5032 539

mare.mare.udovicic@gmail.com

instagram: @marejemare

Martina Vrdoljak Ranilović

+385 91 2009 106

tina@tinavr.com

www.tinavr.com

Elizabeta Wagner

elizabeta.wagner@gmail.com

Darija Žmak Kunić

darija.zmak.kunic@uniri.hr

**58.
ZAGREBAČKI
SALON**

**—
PRIMIJEJENE
UMJETNOSTI
I DIZAJN**

**—
NE RADI SAM
20. — 30.1.2024.**

LAUBA —
KUĆA ZA LJUDE
I UMJETNOST
PRILAZ BARUNA
FILIPOVIĆA 23,
ZAGREB

GALERIJA ULUPUH
ILICA 13/1, ZAGREB

ULUPUH, GALERIJA
PERMANENTA,
PRERADOVIĆEVA
44/1, ZAGREB

NAKLADNIK

ULUPUH

Preradovićeva 44/1, Zagreb

ZA NAKLADNIKA

Ivana Bakal

UREDнице KATALOGA

Branka Benčić

Maruša Stamać

TEKSTOVI

Branka Benčić

Ivana Bakal

autori/izlagači

DIZAJN I PRIJELOM

Igor Stanišljević

Tena Križanec

Parabureau

Zagreb, siječanj, 2024.

ISBN

978-953-327-248-1

CIP zapis je dostupan u računalnome katalogu Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 001213103.

ORGANIZATOR

Hrvatska udruga likovnih umjetnika
primijenjenih umjetnosti - ULUPUH

Zahvaljujemo se autorima fotografija koji su autorima 58. zagrebačkog salona ustupili prava na objavu.

PARTNERI

Lauba – kuća za ljude i umjetnost

Arheološki muzej u Zagrebu

Galerija AMZ

Muzej Mimara

Ars Kopija d.o.o.

Tehnički muzej Nikola Tesla

MEDIJSKI POKROVITELJ

Večernji list

Izložba je financijski realizirana
uz potporu Ministarstva kulture
i medija RH i Gradskog ureda
za kulturu i civilno društvo
Grada Zagreba

ULUPUH

LAUBA

amz

galerija amz

MUZEJ
MIMARA

ARSKOPIJA
printamo nemoguće

TMH
TEHNIČKI MUZEJ
NIKOLA TESLA

Perković®
VOĆNE KAKIJE I LIKERI

Večernji
list

GRAD ZAGREB

